EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 20.11.2025
COM(2025) 842 final

2025/0362 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

direktiivien (EU) 2016/2341 ja 2016/97 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse ammatillisten lisäeläkkeiden tarjoamista koskevan kehyksen vahvistamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

EU:n sosiaali- ja talouspoliittisen ohjelman ytimessä on sen varmistaminen, että ihmiset kaikkialla EU:ssa voivat jäädä eläkkeelle ihmisarvoisesti ja turvallisesti ja että heillä on riittävät tulot. Kun EU:n kansalaiset elävät pidempään, kohtuullisen elintason säilyttämisestä eläkkeellä on tullut entistä suurempi haaste. Kansalaiset odottavat, että he saavat työuransa jälkeen vakaat tulot, jotka riittävät tukemaan ihmisarvoista elämänlaatua. Eläkejärjestelmien kestävyyteen ja eläketulojen riittävyyteen kohdistuu kuitenkin koko EU:ssa yhä enemmän paineita väestön ikääntymisen ja työn uusien muotojen vuoksi. EU:n väestö elää pidempään, kun taas työikäinen väestö pienenee. Tämä rakenteellinen muutos merkitsee sitä, että yhä useampien eläkeläisten eläkkeiden rahoittamiseen on käytettävissä vähemmän työntekijöitä, mikä luo verotuksellisia ja sosiaalisia paineita, jotka voivat heikentää elintasoa ja sukupolvien välistä oikeudenmukaisuutta, jos niihin ei puututa.

EU:n on siksi autettava kansalaisia turvaamaan eläketulonsa ja säilyttämään elintasonsa epäsuotuisan väestökehityksen, vähäisen tuottavuuden kasvun ja ilmastonmuutokseen, digitalisaatioon ja geopoliittiseen epävarmuuteen liittyvien laajempien muutoshaasteiden vallitessa. Kyky vastata tehokkaasti eläkehaasteeseen muokkaa EU:n talouden häiriönsietokykyä ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta tulevina vuosikymmeninä.

Eläkehaaste on näin ollen EU:n taloudellisen ja sosiaalisen tulevaisuuden kannalta keskeinen seikka. Kyse on siitä, kuinka kasvava osa väestöstä voi säilyttää riittävän elintason eläkkeelle jäätyään siten, että samalla voidaan varmistaa, että tuleville sukupolville aiheutuva taakka pysyy kestävällä tasolla. Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarissa[1] ja erityisesti sen periaatteessa 15 ”Vanhuuden toimeentulo ja eläkkeet” vahvistetaan työntekijöiden ja itsenäisten ammatinharjoittajien oikeus eläkkeeseen, joka on oikeassa suhteessa heidän sosiaalivakuutusmaksuihinsa ja joka varmistaa kohtuullisen toimeentulon. Naisilla ja miehillä on oltava yhtäläiset mahdollisuudet eläkeoikeuksien hankkimiseen.

Lupaukseen riittävästä ja kestävästä eläkkeestä kohdistuu edelleen paineita huolimatta lukuisista kansallisen tason uudistuksista. Monet jäsenvaltiot ovat alentaneet julkisten eläkkeiden korvausasteita, nostaneet lakisääteistä eläkeikää tai siirtyneet etuusperusteisista järjestelmistä maksuperusteisiin järjestelmiin. Sen vuoksi ihmisten odotetaan yhä useammin täydentävän lakisääteisiä eläkkeitään ammatillisilla tai henkilökohtaisilla säästöillään. Tämä aiheuttaa kaksinkertaisen taakan työikäiselle väestölle, jonka on rahoitettava nykyiset eläkeläiset ja säästettävä samalla omia eläketulojaan.

Ihmisten on voitava saada turvallisia, tehokkaita, läpinäkyviä ja suorituskykyisiä eläketuotteita riittävien eläkesäästöjen kerryttämiseksi. Kotitalouksien säästöjen uudelleenkohdentaminen matalatuottoisista talletuksista lisäeläketuotteisiin, jotka tarjoavat pitkäaikaisia sijoitusmahdollisuuksia, voi auttaa ihmisiä saavuttamaan suuremmat ja vakaammat eläketulot. Kun nämä säästöt kanavoidaan hyvin hallinnoitujen ja tehokkaasti hoidettujen eläkelaitosten kautta, ne ovat samalla tärkeä pitkän aikavälin pääoman lähde

[1] Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilari.

Euroopan taloudelle. Lisäeläkesektorilla on kaksi tehtävää: taata ihmisten taloudellinen turva eläkkeellä ja edistää EU:n pitkän aikavälin taloudellista kestävyyttä.

Viimeaikaisissa korkean tason analyyseissa on korostettu, että on tärkeää vahvistaa tätä säästöjen ja investointien välistä kanavaa. Mario Draghin[2] ja Enrico Lettan[3] raporteissa korostettiin, että EU:n elintason säilyttäminen työvoiman supistuessa edellyttää tuottavuuden parantamista ja investointien lisäämistä. Draghin raportissa kehotettiin tehostamaan kotitalouksien säästöjen käyttöönottoa pitkäaikaisten säästötuotteiden, kuten ammatillisten lisäeläkkeiden, avulla ja viitattiin onnistuneisiin kansallisiin esimerkkeihin, jotka voisivat toimia innoituksena laajemmalle EU:n lähestymistavalle.

Lisäeläkkeitä on erittäin tärkeää vahvistaa osana EU:n laajempaa yhteiskuntasopimusta. Eurooppa-neuvoston 17. ja 18. huhtikuuta 2024 järjestetyn kokouksen päätelmissä[4] kehotettiin jatkamaan työtä eläketuotteiden ja pitkän aikavälin säästötuotteiden kehittämiseksi sekä tunnustettiin niiden panos vihreään ja digitaaliseen siirtymään ja EU:n yritysten kasvuun. Eurooppa-neuvoston 20. maaliskuuta 2025 antamissa päätelmissä[5] toistettiin, että investointien ja kilpailukyvyn tukemiseksi on tärkeää lisätä yksityisen pääoman osallistumista, ja kehotettiin komissiota edistämään vähittäissijoittajien suurempaa osallistumista pääomamarkkinoille, myös eläketuotteiden kautta.

Vuonna 2019 eläkeasiantuntijoiden korkean tason työryhmä[6], johon osallistuivat työmarkkinaosapuolet, antoi strategista neuvontaa siitä, miten lisäeläkkeet voivat edistää vanhuusiän tulojen riittävyyttä ja EU:n eläkemarkkinoiden kehitystä. Euroopan tilintarkastustuomioistuin totesi vuonna 2024 antamassaan kertomuksessa[7], että EU:n toimien vaikuttavuus on tähän mennessä ollut rajallinen, ja kehotti lisäämään toimia ammatillisten lisäeläkkeiden vahvistamiseksi julkisten järjestelmien täydentämistä varten.

Eläkejärjestelmien suunnittelu kuuluu edelleen jäsenvaltioiden toimivaltaan, mutta EU:n tason toimenpiteillä voidaan tukea ja täydentää kansallisia toimia riittävien eläketulojen varmistamiseksi. Ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten, jäljempänä ’lisäeläkelaitokset’, kehys on tarjonnut sääntelyperustan ammatillisille lisäeläkkeille EU:ssa ja luonut vaatimukset toiminnan vakauden valvonnalle, hallintotavalle sekä jäsenten ja etuudensaajien suojelulle. Vaikka kaikki ammatillisten lisäeläkkeiden järjestelmät eivät kuulu IORP II -direktiivin soveltamisalaan, muiden kuin lisäeläkelaitosten järjestelmien jäseniin ja etuudensaajiin olisi sovellettava hyvää hallintotapaa ja valvontaa, ja ne voisivat hyötyä IORP II -direktiivin soveltamisalaan kuulumisesta.

Vuosien 2024–2029 poliittisissa suuntaviivoissa[8] puheenjohtaja Ursula von der Leyen ilmoitti eurooppalaisen säästö- ja investointiunionin perustamisesta. Sen tarkoituksena on tehostaa EU:n säästöjen käyttämistä pitkän aikavälin kasvun ja vaurauden edistämiseksi. Komissio totesi säästö- ja investointiunionista 19. maaliskuuta 2025 antamassaan tiedonannossa, että lisäeläkesektorilla voidaan edistää tämän tavoitteen saavuttamista ottamalla käyttöön

---

2 Draghi, M. (2024), ”The future of European competitiveness”.
3 Letta, E. (2024), ”Much More Than a Market”.
4 Eurooppa-neuvoston päätelmät, 17. ja 18. huhtikuuta 2024.
5 Eurooppa-neuvoston päätelmät, 20. maaliskuuta 2025.
6 Eläkeasiantuntijoiden korkean tason työryhmän loppuraportti – joulukuu 2019.
7 Euroopan tilintarkastustuomioistuin, ”Lisäeläkkeiden kehitys EU:ssa”, erityiskertomus 14/2025.
8 Poliittiset suuntaviivat seuraavalle Euroopan komissiolle 2024–2029.

yksityisiä säästöjä tuotannollisiin investointeihin ja varmistamalla, että tällaisten investointien hyödyt kanavoidaan takaisin kansalaisille suurempina, luotettavina eläketuloina. Lisäksi puheenjohtaja Ursula von der Leyen korosti silloiselle rahoituspalveluista sekä säästö- ja investointiunionista vastaavalle komission jäsenehdokkaalle osoitetussa toimeksiantokirjeessään[9], että on tärkeää hyödyntää yksityisten ja ammatillisten lisäeläkkeiden mahdollisuuksia, jotta voidaan tukea EU:n kansalaisia heidän eläketurvansa varmistamisessa ja helpottaa säästöjen kanavoimista talouteen laajemmin.

Työntekijöiden suojasta työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa annetussa direktiivissä 2008/94/EY[10] säädetään, että jäsenvaltioiden on varmistettava työntekijöiden eläkeoikeuksien suoja työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa.

Ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta annetun direktiivin 2003/41/EY[11], jäljempänä 'ensimmäinen IORP-direktiivi', käyttöönotolla tavoiteltiin johdonmukaisen vakavaraisuuskehyksen luomista ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoaville laitoksille sisämarkkinoilla. Sen ensisijaisiin tavoitteisiin kuului jäsenten ja etuudensaajien suojelun parantaminen, hyvän hallintotavan ja avoimuuden edistäminen sekä erilaisten kansallisten valvonta- ja sääntelyjärjestelmien aiheuttaman hajanaisuuden korjaaminen. IORP-direktiivillä pyrittiin luomaan ammatillisten lisäeläkkeiden tarjoamisen sisämarkkinat vahvistamalla yhteiset vähimmäisvaatimukset ja mahdollistamalla ammatillisten lisäeläkkeiden järjestelmien rajatylittävä hallinnointi. Se kannusti tekemään varovaisia ja tehokkaita investointeja eläkevaroihin ja tuki siten eläkejärjestelmien pitkän aikavälin kestävyyttä ja säästöjen käyttöönottoa tuotannollisiin investointeihin EU:n taloudessa.

Direktiivi (EU) 2016/2341[12], jäljempänä 'IORP II -direktiivi', jossa laadittiin uudelleen ja kumottiin ensimmäinen IORP-direktiivi, perustui tarpeeseen parantaa lisäeläkelaitosten hallinnointia, avoimuutta ja rajatylittävää toiminnallista tehokkuutta EU:ssa. Ensimmäisen IORP-direktiivin täytäntöönpanosta saadut tiedot olivat tuoneet esiin merkittäviä eroja täytäntöönpanossa eri jäsenvaltioiden välillä ja osoittaneet puutteita jäsenille ja etuudensaajille tarjotun suojan tasossa. Vastauksena tähän IORP II -direktiivissä vahvistettiin tiukemmat vakavaraisuus- ja hallintostandardit sekä parannetut tiedonanto- ja avoimuusvaatimukset, minkä lisäksi siihen sisältyi toimenpiteitä, joilla helpotettiin rajatylittävien eläkejärjestelmien hallinnointia. Näiden parannusten tarkoituksena oli varmistaa, että ammatilliset lisäeläkkeet pysyvät turvattuina, kestävinä ja tehokkaina EU:n yhä liikkuvammilla ja yhdentyneemmillä työmarkkinoilla.

IORP II -direktiivin tarkistamisella vastataan jatkuviin taloudellisiin, demografisiin ja politiikan haasteisiin panostamalla kansalaisten eläketurvaan entistä vahvemmin. Sillä pyritään vahvistamaan lisäeläkelaitosten valmiuksia tarjota riittävät eläketulot, toimia kestävää kasvua tukevina vakaina pitkän aikavälin sijoittajina ja edistää EU:n pääomamarkkinoiden häiriönsietokykyä ja syventämistä. IORP II -direktiivin

---

9 Toimeksiantokirje.

10 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/94/EY, annettu 22 päivänä lokakuuta 2008, työntekijöiden suojasta työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa (EUVL L 283, 28.10.2008, s. 36).

11 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/41/EY, annettu 3 päivänä kesäkuuta 2003, ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta (EUVL L 235, 23.9.2003, s. 10, https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/PDF/?uri=CELEX:32003L0041).

12 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/2341, annettu 14 päivänä joulukuuta 2016, ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta (uudelleenlaadittu) (EUVL L 354, 23.12.2016, s. 37).

uudelleentarkastelulla pyritään näin ollen vahvistamaan omaisuusvakuudellisia eläkkeitä koskevaa kehystä ja tuottamaan parempia pitkän aikavälin sijoitustuloksia jäsenille ja etuudensaajille. Sillä pyritään tekemään lisäeläkelaitoksista merkityksellisempiä ja paremmin saavutettavissa olevia niissä jäsenvaltioissa, joissa ne ovat nykyään alikehittyneitä, ja samalla edistämään sijoitustoiminnan vahvempaa ja kestävämpää tuottoa kaikkialla EU:ssa. Lisäksi sillä pyritään lisäämään avoimuutta sekä kustannusten että tuoton osalta, tiukentamaan riskienhallintakäytäntöjä ja poistamaan esteitä, jotka nykyisin haittaavat tehokkaita investointeja. Muutettu kehys tukee näin ollen tehokkaampaa varojen kohdentamista ja tuottaa enemmän arvoa jäsenille. Ehdotetulla uudistuksella pyritään näin nostamaan lisäeläkkeiden toimintaympäristön tasoa, lisäämään niiden arvoa, parantamaan niiden kestävyyttä ja vahvistamaan jäsenten pitkän aikavälin turvaa. Se voi auttaa puuttumaan sitkeään hajanaisuuteen, mahdollistaa tehokkaampia ja tuottavampia pitkän aikavälin sijoituksia ja varmistaa, että useammat eläkejärjestelyt toimivat hyvää hallintotapaa ja avoimuutta koskevien vaatimusten mukaisesti. Muutoksella edistetään myös säästö- ja investointiunionin tavoitteiden saavuttamista mahdollistamalla tuottavat pitkän aikavälin sijoitukset, tehostamalla markkinoiden yhdentymistä ja tukemalla kestävää kasvua EU:ssa.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

EU on toteuttanut useita keskeisiä aloitteita lisäeläkeympäristön vahvistamiseksi:

- EU:n alueella liikkuvien palkattujen työntekijöiden ja itsenäisten ammatinharjoittajien lisäeläkeoikeuksien suojaamisesta 29 päivänä kesäkuuta 1998 annettu direktiivi 98/49/EY[13];
- jäsenvaltioiden välisen työntekijöiden liikkuvuuden edistämistä lisäeläkeoikeuksien hankkimista ja säilyttämistä parantamalla koskevista vähimmäisvaatimuksista 16 päivänä huhtikuuta 2014 annettu direktiivi 2014/50/EU[14];
- ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta 14 päivänä joulukuuta 2016 annettu direktiivi (EU) 2016/2341[15] (IORP II -direktiivi), jolla vahvistetaan lisäeläkelaitosten hallintotapaa, tietojen julkistamista ja rajatylittävän toiminnan vaatimuksia;
- yleiseurooppalaisesta yksilöllisestä eläketuotteesta (PEPP) 20 päivänä kesäkuuta 2019 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1238[16], jolla luodaan koko EU:n laajuinen vapaaehtoinen, standardoitu yksilöllisten eläkkeiden kehys.

Tämä ehdotus perustuu IORP II -direktiivissä säädettyyn lisäeläkelaitoksia koskevaan kehykseen ja vahvistaa sitä, kuten jäljempänä olevassa 3 jaksossa tarkemmin selitetään. Se on

---

13 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 1998/49 yhteisön alueella liikkuvien palkattujen työntekijöiden ja itsenäisten ammatinharjoittajien lisäeläkeoikeuksien suojaamisesta (EYVL L 209, 25.7.1998, s. 46).

14 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/50/EU jäsenvaltioiden välisen työntekijöiden liikkuvuuden edistämistä lisäeläkeoikeuksien hankkimista ja säilyttämistä parantamalla koskevista vähimmäisvaatimuksista (EUVL L 128, 30.4.2014, s. 1).

15 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/2341 ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta (EUVL L 354, 23.12.2016, s. 37).

16 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1238 yleiseurooppalaisesta yksilöllisestä eläketuotteesta (PEPP) (EUVL L 198, 25.7.2019, s. 1).

osa laajempaa eläkepakettia, johon sisältyvät asetuksen (EU) 2019/1238, jäljempänä ’PEPP-asetus’, uudelleentarkastelu, komission suositukset eläketulostauluista, eläkkeiden seurantajärjestelmistä ja automaattisesta jäsenyydestä sekä kehystiedonanto lisäeläkepaketista. Eläkepaketti on yksi säästö- ja investointiunionin ohjelman tärkeimmistä tuotoksista. Ehdotetut muutokset ja suositukset on laadittu eri säädösten välisen yhdenmukaisuuden varmistamiseksi, ja niillä kaikilla pyritään samaan yleistavoitteeseen.

- **Yhdenmukaisuus EU:n muiden politiikkojen kanssa**

Säästö- ja investointiunionin toteuttaminen edellyttää kattavaa valikoimaa erilaisia toimenpiteitä, jotka vaikuttavat EU:n rahoitusjärjestelmän eri toiminta-aloihin. Nämä toimenpiteet voidaan jakaa neljään erilliseen mutta toisiinsa liittyvään otsakkeeseen: a) Kansalaiset ja säästäminen, b) Sijoitukset ja rahoittaminen, c) Yhdentyminen ja mittakaavaedut sekä d) Sisämarkkinoiden tehokas valvonta. Kutakin näistä otsakkeista käsitellään seuraavaksi.

Eläkepaketti kuuluu otsakkeeseen ”Kansalaiset ja säästäminen”. Vahvistamalla lisäeläkelaitosten kehystä komissio edistää säästö- ja investointiunionin tavoitetta antaa kansalaisille mahdollisuus säästää ja sijoittaa tulevaisuuttaan varten läpinäkyvien, kilpailukykyisten ja helposti saatavilla olevien tuotteiden avulla. Lisäeläkelaitoksia koskevan kehyksen parantaminen tukee lisäeläkesektorin mittakaavan kasvattamista, yhdistymistä ja rajatylittäviä tehokkuusetuja tehostamalla valvontaa ja laajentamalla temaattista tarkastelua. Eläkepaketilla helpotetaan eläkesäästäjien laajempaa osallistumista pääomamarkkinoille ja edistetään siten myös säästö- ja investointiunionin laajempien tavoitteiden saavuttamista, kuten kotitalouksien säästöjen käyttöönottoa tuotannollisiin investointeihin. Näin parannetaan EU:n talouden rahoitusmahdollisuuksia esimerkiksi houkuttelemalla eläkerahastojen varoja muun muassa InvestEU-ohjelmaan sekä autetaan rahoituslaitoksia saavuttamaan mittakaavaetuja, maailmanlaajuista kilpailukykyä ja hajauttamismahdollisuuksia. Näin ollen se tukee EU:n valmiuksia täyttää pitkän aikavälin investointitarpeensa erityisesti vihreän ja digitaalisen siirtymän yhteydessä.

Lisäeläkelaitosten kehittäminen ja kasvu voivat auttaa kanavoimaan enemmän pitkäaikaista pääomaa EU:n pääomamarkkinoille ja niiden kautta koko talouteen tilanteessa, jossa EU:n talouden on kiireesti tehtävä investointeja kilpailukykynsä vahvistamiseksi. IORP II -direktiivin uudelleentarkastelu noudattaa näin ollen myös EU:n talouden nykyaikaistamista koskevaa komission laajempaa strategiaa, kuten kilpailukykykompassissa[17] esitetään.

IORP II -direktiivin uudelleentarkastelu on yhdenmukainen Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin täytäntöönpanon kanssa ja erityisesti sen eläkeläisten oikeutta riittävään vanhuusiän toimeentuloon ja kohtuulliseen elintasoon koskevan periaatteen 15 kanssa. Vaikka IORP II -direktiivi on ensisijaisesti vakavaraisuus- ja hallintokehys, sen keskeiset tavoitteet – lisäeläkelaitosten valmiuksien vahvistaminen riittävien tulojen varmistamiseksi, jäsenten ja etuudensaajien etujen suojaaminen sekä avoimuuden lisääminen niin kustannusten kuin tuotonkin osalta – ovat kaikki olennaisen tärkeitä kestävien ja riittävien lisäeläkkeiden tarjoamiseksi.

17 Kilpailukykykompassi – Euroopan komissio.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

- **Oikeusperusta**

IORP II -direktiivin muuttamisen oikeusperustat ovat Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä ’SEUT-sopimus’, 53 artikla, 62 artikla ja 114 artiklan 1 kohta. SEUT-sopimuksen 53 ja 62 artiklassa määrätään itsenäiseksi ammatinharjoittajaksi ryhtymistä ja toimintaa itsenäisenä ammatinharjoittajana sekä palvelujen tarjoamisen vapautta koskevien kansallisten säännösten yhteensovittamisesta. Nämä määräykset mahdollistavat lisäeläkelaitosten perustamisen ja rajatylittävän toiminnan sisämarkkinoilla johdonmukaisten vakavaraisuus-, hallinto- ja valvontastandardien mukaisesti. SEUT-sopimuksen 114 artiklan 1 kohdan nojalla voidaan edistää sisämarkkinoiden toteuttamista ja toimintaa koskevia toimenpiteitä jäsenvaltioiden säännösten ja määräysten lähentämiseksi.

Palveluntarjoajien mahdollisuuksia käyttää palvelujen tarjoamisen vapautta heikentää edelleen se, että nykyisiä ammatillisia lisäeläketuotteita ei ole standardoitu. Sen vuoksi ehdotuksella pyritään parantamaan lisäeläkelaitoksia koskevan kehyksen keskeisiä osia johdonmukaisemman mallin luomiseksi. Tämä antaa niiden jäsenille ja etuudensaajille mahdollisuuden hyödyntää sisämarkkinoita täysimittaisesti ja tarjoaa heille suuremman valikoiman palveluntarjoajia, myös muista EU:n jäsenvaltioista. Ehdotuksella yhdenmukaistetaan lisäeläkelaitosten keskeiset ominaisuudet: suurempi avoimuus sekä kustannusten että tuoton osalta, riskienhallintakäytännöt ja tehokkaat sijoituspolitiikat.

- **Toissijaisuusperiaate**

Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti EU:n toimia voidaan toteuttaa ainoastaan, jos jäsenvaltiot eivät voi yksin saavuttaa asetettuja tavoitteita. IORP II -direktiivi on ollut käytössä EU:n tasolla vuodesta 2019, koska vain EU:n toimilla voidaan luoda yhteinen sääntelykehys lisäeläkelaitoksille. Tämä ehdotus ja IORP II -direktiivi, jota sillä pyritään muuttamaan, ovat tässä suhteessa täysin toissijaisuusperiaatteen mukaisia.

- **Suhteellisuusperiaate**

Suhteellisuusperiaatteen mukaan EU:n toiminnan sisältö ja muoto eivät saa ylittää sitä, mikä on tarpeen perussopimusten tavoitteiden saavuttamiseksi.

Lisäeläkelaitoksia voidaan periaatteessa jo perustaa kaikkiin jäsenvaltioihin, mutta ne eivät ole saavuttaneet täyttä potentiaaliaan kanavoida riittävästi säästöjä pääomamarkkinoille ja edistää säästö- ja investointiunionia. Tämä on erityisen tärkeää, kun otetaan huomioon väestöpaineet ja kasvava tarve varmistaa kestävät ja riittävät eläketulot.

IORP II -direktiivillä luotu kehys ei ole saavuttanut riittävää mittakaavaa, mikä on keskeinen edellytys jäsenten ja etuudensaajien pitkän aikavälin tulosten parantamiselle. Sen vuoksi tähän ehdotukseen liittyvässä komission yksiköiden valmisteluasiakirjassa tarkasteltiin useita toimintavaihtoehtoja.

Skenaariossa, jossa ei toteuteta EU:n toimia, ei saavutettaisi EU:n tavoitteita. Ammatillisia lisäeläkkeitä koskevien kansallisten järjestelmien täydellinen yhdenmukaistaminen olisi kuitenkin suhteetonta, kun otetaan huomioon kansallisten markkinoiden moninaisuus ja eläkejärjestelmien erilaiset kehitystasot.

Tässä yhteydessä oikeasuhteinen vastaus on lisäeläkelaitoksia koskevan kehyksen kohdennettu tarkistaminen. Ehdotettu lähestymistapa täydentää nykyisiä kansallisia

järjestelmiä, mutta lisäksi sillä varmistetaan riittävä yhdenmukaistamisen taso, jotta voidaan edistää mittakaavaetuja ja parantaa sijoitustuloksia. Keskeiset piirteet eli kustannusten ja tuottojen avoimuuden lisääminen, riskienhallintakäytäntöjen tiukentaminen ja tehokkaita sijoituksia tällä hetkellä haittaavien esteiden poistaminen on suunniteltu varmistamaan riittävä kuluttajansuoja aiheuttamatta tarpeetonta sääntelytaakkaa.

Ehdotuksen hallinnollisen taakan odotetaan pysyvän vähäisenä, koska sillä ainoastaan mukautetaan lisäeläkelaitoksia koskevien nykyisten EU:n laajuisten sääntöjen ominaisuuksia. Kansalliset toimivaltaiset viranomaiset valvovat näitä yhteisöjä lakisääteisesti jo nykyisten alakohtaisten kehysten mukaisesti. Mahdolliset uudet raportointivelvoitteet olisivat oikeassa suhteessa lisääntyvän rajatylittävän toiminnan riskeihin ja tukisivat tehokasta markkinoiden seurantaa ja kuluttajansuojaa. Kaiken kaikkiaan ehdotuksella yksinkertaistettaisiin nykyisiä käytäntöjä kaikkialla EU:ssa.

- **Toimintatavan valinta**

Tällä ehdotuksella muutetaan IORP II -direktiiviä. Valittu sääntelytapa on näin ollen muutosdirektiivi, sillä tämän ehdotuksen tavoitteiden saavuttamiseksi ei voida käyttää vaihtoehtoisia lainsäädännöllisiä tai toiminnallisia keinoja.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Komissio järjesti 13. kesäkuuta 2025 ja 29. elokuuta 2025 välisenä aikana kohdennetun julkisen kuulemisen, jossa pyydettiin palautetta IORP II -direktiivin mahdollisesta tarkistuksesta. Kuulemiseen saatiin yhteensä 112 vastausta eri sidosryhmiltä, kuten elinkeinoelämän järjestöiltä, yrityksiltä, kuluttajajärjestöiltä, kansalaisjärjestöiltä, viranomaisilta ja kansalaisilta, jotka edustivat 11:tä EU:n jäsenvaltiota ja kahta EU:n ulkopuolista maata. Sidosryhmät totesivat, että nykyistä kehystä parantaisivat investointien joustavuus ja hajauttaminen sekä vahva hallintotapa ja suurempi avoimuus.

Komissio käynnisti 23. kesäkuuta 2025 kannanottopyynnön, jonka määräaika oli 21. heinäkuuta 2025. Sen tarkoituksena oli kerätä yleisiä huomautuksia, lausuntoja ja näkemyksiä lisäeläkkeitä koskevan nykyisen kehyksen parantamisesta sekä jakaa näyttöä parhaista käytännöistä. Kannanottopyyntöön saatiin yhteensä 47 vastausta, joista 35 oli erillisiä, eri organisaatioilta, kuten elinkeinoelämän järjestöiltä ja työnantajajärjestöiltä, kansalaisjärjestöiltä, kuluttajajärjestöiltä ja kansalaisilta 12:sta EU:n jäsenvaltiosta ja neljästä EU:n ulkopuolisesta maasta. Kaiken kaikkiaan valtaosa vastaajista oli samaa mieltä siitä, että lisäeläkkeitä on parannettava, jotta niiden kaikki mahdollisuudet voidaan hyödyntää EU:n kansalaisten ja talouden hyväksi.

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

EIOPA antoi 28. syyskuuta 2023 teknistä neuvontaa[18] IORP II -direktiivin uudelleentarkastelua varten. Se suositteli i) lisäeläkelaitoksia koskevan sääntelykehyksen päivittämistä, jotta voidaan vastata siirtymiseen etuuspohjaisista eläkejärjestelmistä maksuperusteisiin eläkejärjestelmiin sekä yhteiskunnallisiin ja ympäristöön liittyviin haasteisiin, ii) kustannusten avoimuuden, investointien kestävyyden ja etuuspohjaisten

[18] IORP II -direktiivin uudelleentarkastelua koskeva tekninen neuvonta, EIOPA.

eläkejärjestelmien asianmukaisen sääntelyn parantamista sekä iii) suhteuttamistoimenpiteiden parantamista.

Komissio isännöi 16. kesäkuuta 2025 sidosryhmäfoorumia[19], jossa tarkasteltiin koko EU:n eläketarjonnan uusia suuntauksia. Foorumissa korostettiin jäsenvaltioiden parhaita käytäntöjä ja tasoitettiin tietä onnistuneiden strategioiden jakamiselle kaikkialla EU:ssa. Tilannearviossa esiteltiin toisen ja kolmannen pilarin eläkkeitä koskevia menestystarinoita ja tutkittiin, miten parhaita käytäntöjä voidaan käyttää ohjenuorana tulevissa uudistuksissa. Keskusteluissa saatiin palautetta kaikilta eläketuotteiden tarjonnan alalla toimivilta sidosryhmiltä. Osallistujat olivat yhtä mieltä siitä, että IORP II -direktiivin tarkistaminen on tarpeen eläkeläisiä koskevien tulosten parantamiseksi.

EIOPA toimitti 5. syyskuuta 2025 komission pyytämän teknisen panoksen[20] lisäeläkkeiden kehittämisen tukemiseksi ja lisäeläkejärjestelmän parantamiseksi. EIOPA kannatti i) valvonnan tehostamista, ii) riskiperusteisemman lähestymistavan käyttöä vaihtoehtoisiin omaisuuseriin liittyvien sijoitusmahdollisuuksien edistämiseksi ja iii) IORP II -direktiivin soveltamisalan selkeyttämistä, jotta pitkäaikaisten säästöjen hyödyt saataisiin paremmin käyttöön.

- **Vaikutustenarviointi**

Ehdotuksen tukena on komission yksiköiden valmisteluasiakirja, jossa arvioidaan ehdotettujen muutosten vaikutusta.

Komission yksiköiden valmisteluasiakirjassa tarkastellaan ehdotetun muutosdirektiivin neljää vaihtoehtoa:

Vaihtoehdossa 1 säilytettäisiin IORP II -direktiivin nykyinen kehys muuttamattomana ja luotettaisiin hitaaseen orgaaniseen kasvuun mittakaavaetujen ja parannusten aikaansaamiseksi ajan mittaan. Tämä vaihtoehto hylättiin, sillä EU:n kansalaisten lisäeläkkeitä koskevaa säädöstä on tarpeen vahvistaa edellä kuvatulla tavalla.

Vaihtoehdossa 2 selvennettäisiin varovaisuusperiaatetta. Selvennys edistäisi lisäeläkelaitosten sijoituspolitiikkojen painopisteen siirtymistä yksinkertaisesta, varovaisesta varojen kohdentamisesta, jossa ei oteta huomioon eläkerahastojen tuotto-osuutta koskevia tavoitteita, kohti tasapainoisempia riski-tuottosijoitusstrategioita, joilla i) pyritään pitkän aikavälin arvoon eläkejärjestelmien jäsenille hajauttamalla riskejä, myös omaisuuslajien välillä, ja ii) joita ohjaavat hyvä hallintotapa ja tietämys ja kyky hallita otettuja riskejä. On syytä korostaa, että riittävän mittakaavan saavuttaminen parantaisi lisäeläkelaitosten kykyä hajauttaa toimintaansa tehokkaasti, hallita riskejä kokonaisvaltaisesti ja hyödyntää laajempia sijoitusmahdollisuuksia säilyttäen silti hyvää hallintotapaa ja riskienhallintaa koskevat standardit.

Vaihtoehdossa 3 muutettaisiin IORP II -direktiiviä valvonnan, hallintotapaa koskevien standardien ja avoimuuden vahvistamiseksi tukeutuen ensisijaisesti valvontavuoropuheluun ja moraaliseen suostutteluun, jotta voitaisiin kannustaa laajuuteen, tehokkuuteen ja järjestelmien laatuun liittyvien parannusten tekemiseen. Tässä lähestymistavassa kansalliset toimivaltaiset

---

19 Sidosryhmäfoorumi ja eläkesäästöjä koskeva tilannearvio.

20 IORP II -direktiivin ja PEPP-asetuksen uudelleentarkastelua säästö- ja investointiunionin yhteydessä koskeva tekninen panos, EIOPA.

viranomaiset käyttäisivät valvontatoimenpiteitä ja tekisivät säännöllisiä temaattisia arviointeja keskeisistä suorituskyvyn osa-alueista, kuten sijoitustuloksista, kustannustehokkuudesta, indeksoinnin toteutumisesta ja etuuksien mahdollisesta rajoittamisesta. Näissä arvioinneissa arvioitaisiin myös sijoitusstrategioiden yhdenmukaisuutta eläkerahastojen velvoitteiden kanssa sekä järjestelmiä valvovien edunvalvojien tai hallitusten toimivaltaa. Jos on tarpeen sopia puutteiden korjaamista koskevista suunnitelmista ja panna niitä täytäntöön, prosessiin voisi tarvittaessa sisältyä myös mahdollisten mittakaavan kasvattamiskeinojen tarkastelu. Siirtoja koskevia sääntöjä yksinkertaistettaisiin, jotta IORP II -direktiivin kehys olisi paremmin saavutettavissa erityisesti niissä jäsenvaltioissa, joissa ammatillisten lisäeläkkeiden sektori on edelleen alikehittynyt.

Moraalisen suostuttelun lisäksi tällä vaihtoehdolla pantaisiin täytäntöön EIOPAn teknisten suositusten keskeiset osatekijät, jotta voitaisiin asteittain parantaa lisäeläkejärjestelmien sijoituskäytäntöjä, avoimuutta ja hallintotapaa. Painopisteenä olisi riskienhallintakehysten vahvistaminen, kustannusten ja tuottojen ilmoittamisen parantaminen sekä kestävämpien ja tasapainoisempien sijoitusstrategioiden tukeminen. Uudistuksella pyrittäisiin myös puuttumaan tehokkuutta ja mittakaavaa rajoittaviin rakenteellisiin esteisiin, kuten hajanaisuuteen, järjestelmien väliseen rajalliseen yhteistyöhön ja epätasaisiin valvontavalmiuksiin. Nämä toimenpiteet eivät muuttaisi järjestelmää perin pohjin lyhyellä aikavälillä, mutta ne parantaisivat vähitellen lisäeläkelaitosten suorituskykyä, kestävyyttä ja tehokkuutta. Ajan mittaan kehyksellä tuettaisiin tehokkaampaa rajatylittävää toimintaa, parempia sijoitustuloksia sekä jäsenten ja etuudensaajien suojan korkeampaa tasoa.

Vaihtoehdossa 4 säilytettäisiin kaikki vaihtoehdon 3 osatekijät, mukaan lukien temaattiset arvioinnit, tuuppausmenetelmät, parannetut valvontakäytännöt ja useimpien EIOPAn suositusten täytäntöönpano. Siinä mentäisiin kuitenkin pidemmälle ottamalla käyttöön sitovia sääntelyvaatimuksia ja erityisiä valvontatoimia jatkuvan rakenteellisen tehottomuuden korjaamiseksi. Yksi keskeinen toimenpide olisi pakollisen tehokkuuden vähimmäismittakaavan vahvistaminen lisäeläkelaitoksille. Tähän voisi sisältyä mallien laatiminen järjestelmien purkamista tai yhdistämistä varten tapauksissa, joissa tehokkuuden vähimmäismittakaavaa ja -suorituskykyä ei saavuteta. Siihen voisi sisältyä myös järjestelmän edunvalvojien pakollinen nimittäminen, jos nykyisiä avoimia toimia ei täytetä nopeasti tai jos nykyisillä toimihenkilöillä ei ole sijoitussalkkustrategian tehokkaaseen hallinnointiin tarvittavia taitoja. Tämä lähestymistapa asettaa kuitenkin merkittäviä vaatimuksia valvontavalmiuksille ja voi altistaa valvojat vastuuriskeille, jos eläkkeiden tarjoajat hakevat muutosta tuomioistuimessa. Lisäksi lisäeläkelaitosten pakollisen tehokkuuden vähimmäismittakaavan vahvistaminen vaatisi huomattavasti aikaa ja resursseja, kun taas optimaalinen mittakaava voisi edelleen vaihdella lisäeläkelaitosten välillä. Tällainen toimenpide olisi myös ristiriidassa markkinalähtöisen lähestymistavan kanssa, koska siinä edellytettäisiin ylhäältä alaspäin suuntautuvaa yhdistymistä, joka ei ole yhteensopiva lisäeläkelaitosten nykyisten hallintorakenteiden kanssa.[21]

<u>Valituksi tuli vaihtoehto 3.</u>

[21] Vaikka tällainen ylhäältä alaspäin suuntautuva lähestymistapa olisi mahdollinen, pakollinen yhdistyminen voisi silti edellyttää sellaisen kansallisen kilpailuviranomaisen hyväksyntää, jonka päätöstä tämän ehdotuksen säännöt eivät sitoisi.

- **Perusoikeudet**

Ehdotuksessa noudatetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet, erityisesti oikeus henkilötietojen suojaan, omistusoikeus, elinkeinovapaus sekä naisten ja miesten tasa-arvon periaate. Sillä edistetään korkeatasoista kuluttajansuojaa koskevia perusoikeuskirjan 38 artiklan tavoitteita.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole olennaisia vaikutuksia EU:n talousarvioon. EIOPAn olisi nykyisten resurssiensa puitteissa voitava hoitaa koordinoinnin ja valvonnan lähentymiseen liittyvät lisätehtävät, mukaan lukien yhteistyöfoorumien perustaminen.

5. LISÄTIEDOT

- **Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Jäsenvaltioiden olisi saatettava direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöään vuoden kuluessa IORP II -direktiivin muutosten voimaantulopäivästä. Tämän jälkeen jäsenvaltiot toimittavat komissiolle keskeiset hyväksytyt kansalliset säännöksensä.

- **Selittävät asiakirjat**

Ehdotetulla direktiivillä tehtäisiin erityisiä muutoksia voimassa olevaan direktiiviin. Jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi joko toimitettava komissiolle kirjallisina vastaavat muutokset kansallisiin säännöksiinsä tai, jos ne katsovat, että tällaiset muutokset eivät ole tarpeen, selitettävä, millä kansallisen lainsäädännön erityissäännöksillä ehdotuksessa esitetyt muutokset on jo pantu täytäntöön.

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

Ehdotuksen 1 artiklalla muutetaan direktiiviä (EU) 2016/2341. Muutettavat erityissäännökset ovat seuraavat:

– Direktiivin 4 artiklassa sallitaan se, että jäsenvaltiot voivat soveltaa direktiiviä (EU) 2016/2341 eläke-etuuksia tarjoaviin rahastoiviin laitoksiin, jotka eivät muutoin kuulu unionin vakavaraisuuslainsäädännön soveltamisalaan.

– Direktiivin 9 artiklassa edellytetään, että toimivaltainen viranomainen soveltaa lisäeläkelaitoksiin hyväksymismenettelyä, johon sisältyvät toiminnan vakauden arviointi ja liiketoimintasuunnitelman laatiminen.

– Direktiivin 9 a artiklassa varmistetaan, että lisäeläkelaitokset saavat hallinnoida erilaisia eläkejärjestelmiä, myös sellaisia järjestelmiä, joiden sijoituspolitiikka on erilainen, ja vastaanottaa rahoitusta useilta rahoittavilta yrityksiltä saman eläkejärjestelmän puitteissa.

– Direktiivin 11 ja 11 a artiklassa yksinkertaistetaan lisäeläkelaitoksia koskevia rajatylittäviä menettelyjä ottamalla käyttöön selkeämmät määräajat, parantamalla toimivaltaisten viranomaisten välistä koordinointia ja ottamalla käyttöön yksinkertaistettu menettely, jolla ilmoitetaan vastaanottavassa jäsenvaltiossa nykyisellään harjoitetun rajatylittävän toiminnan laajentamisesta kyseisessä jäsenvaltiossa.

– Direktiivin 12 artiklassa yksinkertaistetaan eläkejärjestelmien siirtoja koskevia sääntöjä vähentämällä tarpeettomia yhdistymisen ja skaalautumisen esteitä ja varmistamalla samalla jäsenten ja etuudensaajien riittävä suoja.

– Direktiivin 14 artiklassa säädetään, että toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava valtuudet sallia vastuuvajaus kansallisessa lainsäädännössä määritellyksi rajoitetuksi ajaksi, joka ei missään tapauksessa saisi ylittää kymmentä vuotta, ja siitä poistetaan rajojen yli toimivia lisäeläkelaitoksia koskevat lisävaatimukset.

– Direktiivin 17 artiklassa siirretään komissiolle valta antaa delegoitu säädös, jolla muutetaan vaaditun solvenssimarginaalin määriä ja prosenttiarvoja markkinakehitykseen mukautumiseksi.

– Direktiivin 18 a artiklassa edellytetään, että lisäeläkelaitokset, joihin ei sovelleta riskiperusteisia lakisääteisiä omien varojen vaatimuksia ja jotka tarjoavat suojaa biometristen riskien varalle tai antavat takeita, toteuttavat stressitestin vähintään joka kolmas vuosi ja arvioivat kykyään täyttää velvoitteet epäsuotuisissa markkina- ja väestöskenaarioissa. Toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia tiheämpää testausta, jos haavoittuvuuksia havaitaan. Säännöksessä täsmennetään vakiomuotoiset stressiskenaariot ja annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus määrätä pidempiä ennustejaksoja tai vakavampia oletuksia. Artiklassa säädetään myös, että jos stressitestien tulokset osoittavat, että varat tai käytettävissä olevat solvenssimarginaalit ovat riittämättömät, lisäeläkelaitosten on toimitettava lähentymissuunnitelma, jossa esitetään korjaavat toimenpiteet. Toimivaltaiset viranomaiset voivat lopulta vaatia suurempia solvenssimarginaaleja, jos suunnitelma ei ole uskottava tai sitä ei ole toimitettu.

– Direktiivin 19 artiklassa otetaan käyttöön periaatelähtöisempi varovaisuusperiaate ja rajoitetaan mahdollisuus vahvistaa yksityiskohtaisempia sääntöjä järjestelmiin, joissa jäsenet ja etuudensaajat kantavat sijoitusriskin, ilman mahdollisuutta rajoittaa niiden omaisuuslajien tyyppejä, joihin lisäeläkelaitos voi sijoittaa. Tämä ei vaikuta toimivaltaisten viranomaisten mahdollisuuteen vaatia rajoituksia, jos jäsenet ja etuudensaajat kantavat riskejä ja edellyttäen, että tällaiset rajoitukset eivät ole yleisiä kieltoja.

– Direktiivin 21 artiklassa säädetään, että hallintojärjestelmään on sisällytettävä tehokas eturistiriitojen hallintamekanismi ja säännösten noudattamista valvova toiminto.

– Direktiivin 22 artiklassa vahvistetaan sopivuutta ja luotettavuutta koskevia vaatimuksia. Hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäsenillä on edelleen oltava yhdessä riittävästi pätevyyttä, taitoa ja kokemusta, jotta he voivat hoitaa tehtävänsä tehokkaasti. Vaatimuksia sen sijaan tiukennetaan niiden henkilöiden osalta, jotka tosiasiallisesti vastaavat lisäeläkelaitosten toiminnasta ja joiden on yksilöllisesti täytettävä vaaditut soveltuvuutta ja luotettavuutta koskevat vaatimukset.

– Direktiivin 26 artiklassa säädetään, että sisäisen tarkastuksen havainnot ja suositukset on ilmoitettava hallinto-, johto- tai valvontaelimelle, joka määrittää kunkin havainnon ja suosituksen osalta toteutettavat asianmukaiset toimet ja varmistaa niiden tehokkaan täytäntöönpanon.

– Direktiivin 28 artiklassa varmistetaan, että lisäeläkelaitokset laativat omaa riskienarviointiaan varten kirjalliset toimintaperiaatteet, jotka sisältävät arvioinnin tekemiseen liittyvät prosessit ja menettelyt, arviointitiheyden ja menetelmät.

– Direktiivin 30 artiklassa edellytetään, että sijoituspolitiikan periaatteita koskevassa selvityksessä esitetään selkeästi sijoitustavoitteet, jotka ovat yhdenmukaisia kunkin järjestelmän eläketulotavoitteiden kanssa, ja määritellään poikkeamat varojen allokoinnista ja tulostavoitteista OECD:n yksityisiä eläkkeitä koskevan sääntelyn perusperiaatteiden ja niiden täytäntöönpano-ohjeiden mukaisesti.

– Direktiivin 33 artiklassa varmistetaan, että kun on kyse eläkejärjestelmästä, jossa jäsenet ja etuudensaajat kantavat sijoitusriskin kokonaisuudessaan, varojen säilyttämistä ja valvontatehtäviä vahvistetaan.

– Direktiivin 36–44 artiklassa lisätään tietoja, joita jäsenille ja etuudensaajille on annettava kartuttamis- ja maksatusvaiheissa. Direktiivin 37 a artiklassa edellytetään erityisesti, että lisäeläkelaitokset jakavat asiaankuuluvat tiedot eläkkeiden seurantajärjestelmiin avoimuuden lisäämiseksi ja sen edistämiseksi, että jäsenet ja etuudensaajat ovat tietoisia eläkeoikeuksistaan.

– Direktiivin 44 a artiklassa otetaan käyttöön lisäeläkelaitoksia koskeva nimenomainen huolellisuusvelvollisuus, jonka mukaan niiden on toimittava rehellisesti, oikeudenmukaisesti ja ammattimaisesti jäsenten ja etuudensaajien edun mukaisesti.

– Direktiivin 44 c ja 44 d artiklassa edellytetään, että lisäeläkelaitokset ottavat käyttöön tehokkaat valitustenkäsittelymenettelyt, ja jäsenvaltioiden on varmistettava riittävien, riippumattomien ja puolueettomien riidanratkaisuelinten saatavuus, myös rajatylittävissä tapauksissa.

– Direktiivin 45–51 artiklassa vahvistetaan valvontaa ja laajennetaan toimivaltaisten viranomaisten valtuuksia. Direktiivin 49 a artiklassa otetaan erityisesti käyttöön säännöllinen valvontavuoropuhelu, jonka tarkoituksena on kannustaa strategiseen pohdintaan lisäeläkelaitoksen pitkän aikavälin riittävyydestä, tehokkuudesta ja kestävyydestä.

– Direktiivin 6, 7, 13, 16, 36, 47, 50 ja 51 artiklassa tunnustetaan, että joissakin jäsenvaltioissa lisäeläkelaitokset voivat tarjota yksilöllisiä eläketuotteita, mukaan lukien yleiseurooppalainen yksilöllinen eläketuote, ja varmistetaan, että vakavaraisuuskehyksessä otetaan huomioon tämä mahdollisuus, jotta voidaan edistää johdonmukaisuutta, moitteetonta organisointia ja tehokasta valvontaa kaikissa eläketurvan muodoissa.

– Direktiivin 19, 21, 23–26, 28, 47 ja 49 artiklaa muutetaan siten, että viittaukset ”kokoon, luonteeseen, laajuuteen ja monitahoisuuteen” korvataan viittauksilla ”luonteeseen, laajuuteen ja monitahoisuuteen”, sillä ”koko” ei ole asianmukainen kriteeri lisäeläkelaitoksille, joiden vakavaraisuutta ja hallintotapaa koskevissa vaatimuksissa olisi riskiperusteisen valvonnan periaatteen mukaisesti otettava huomioon niiden riskiprofiili eikä niiden absoluuttista kokoa.

Muita säännöksiä muutetaan päivitysten ja korjausten tekemiseksi.

Ehdotuksen 2 artiklalla muutetaan direktiiviä (EU) 2016/97. Sillä varmistetaan, että vakuutusyritysten ylläpitämien ammatillisten lisäeläkkeiden järjestelmien jäsenet ja etuudensaajat saavat vähintään samat tiedot kuin lisäeläkelaitosten johtamien ja hallinnoimien järjestelyjen jäsenet ja etuudensaajat ja että vakuutusyrityksillä ja vakuutusedustajilla on asianmukainen oikeusperusta tietojen jakamiseksi eläkkeiden seurantajärjestelmiin.

Ehdotuksen 3 artiklassa otetaan käyttöön voimassa olevien sääntöjen jatkamista koskevat järjestelyt, jotta sellaisten lisäeläkelaitosten, jotka on rekisteröity tai hyväksytty direktiivin (EU) 2016/2341 nojalla ennen hyväksymissääntöjen muuttamista, ei tarvitse hakea uutta hyväksymistä.

2025/0362 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

direktiivien (EU) 2016/2341 ja 2016/97 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse ammatillisten lisäeläkkeiden tarjoamista koskevan kehyksen vahvistamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 53 ja 62 artiklan sekä 114 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[1],

ovat kuulleet Euroopan tietosuojavaltuutettua,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä[2],

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Kun otetaan huomioon Euroopan unionin väestön ikääntyminen ja heikkenevä huoltosuhde, siitä, että tarjolla olisi yhä parempia täydentäviä eläketulojen lähteitä, on tullut välttämätöntä sukupolvien välisen solidaarisuuden, sosiaalisen yhteenkuuluvuuden ja eläkejärjestelmien pitkän aikavälin vakauden säilyttämiseksi kaikkialla unionissa.

(2) Vaikka eläkejärjestelmien järjestäminen kuuluu edelleen kansalliseen toimivaltaan, eläkkeiden riittävyys ja niiden rahoituksen kestävyys ovat unionin vakauden ja yhteenkuuluvuuden kannalta yhteisiä huolenaiheita. Varmistamalla, että kansalaisten saatavilla on hyvin suunniteltuja yksilöllisiä eläketuotteita, edistetään sekä ihmisten taloudellista turvaa että unionin talouden häiriönsietokykyä.

(3) Vaikka unionin kotitaloudet kuuluvat maailman suurimpiin säästäjiin, suuri osa niiden varallisuudesta on edelleen lyhytaikaisissa pankkitalletuksissa, joiden tuotto on vähäinen. Houkuttelevien ammatillisten lisäeläkkeiden ja yksilöllisten eläketuotteiden kehittäminen voi auttaa mobilisoimaan nämä säästöt pitkäaikaisiin sijoituksiin, mikä tuo säästäjille suurempaa tuottoa ja kanavoi pääomaa tuottaviin käyttötarkoituksiin, jotka tukevat kasvua, innovointia ja vihreää ja digitaalista siirtymää.

(4) Asianmukainen sääntely ja valvonta unionin tasolla ja kansallisella tasolla on edelleen tärkeää turvallisten ja luotettavien ammatillisten lisäeläkkeiden järjestelmien

---

1 EUVL C , , s. .

2 Euroopan parlamentin kanta ..... ja neuvoston päätös .....

kehittämiseksi kaikissa jäsenvaltioissa. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2016/2341[3] on edistetty ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten, jäljempänä ’lisäeläkelaitokset’, vakavaraisuuskehyksen yhdenmukaistamista. Lisäeläkesektori on kuitenkin edelleen alikehittynyt monissa jäsenvaltioissa, mikä voi vaarantaa kansalaisten taloudellisen turvallisuuden, erityisesti kun otetaan huomioon unionissa meneillään oleva väestökehitys. Osana vahvoja monipilarisia eläkejärjestelmiä, joita kehitetään työmarkkinaosapuolten kanssa käytävässä vuoropuhelussa, on olennaisen tärkeää tukea lisäeläkkeiden, kuten mainittujen lisäeläkelaitosten tarjoamien eläkkeiden, käyttöönottoa ja auttaa saavuttamaan parempia tuloksia pitkäaikaissäästäjille. Tämä edellyttää poliittisia toimia sekä kansallisella että unionin tasolla.

(5) Komissio julkisti 19 päivänä maaliskuuta 2015 antamassaan tiedonannossa[4] säästö- ja investointiunionin, jonka tavoitteena on antaa kansalaisille mahdollisuus säästää ja sijoittaa tulevaisuuttaan varten, kanavoida investointeja unionin painopisteisiin, syventää unionin pääomamarkkinoiden yhdentymistä ja mittakaavaetuja sekä varmistaa tehokas valvonta kaikkialla sisämarkkinoilla. Näiden neljän osa-alueen joukossa säästö- ja investointiunionin keskeisenä tavoitteena on auttaa kansalaisia säästämään ja investoimaan tulevaisuuteensa. Sen varmistaminen, että unionin kansalaiset voivat saada riittävät eläketulot, on yksi konkreettisimmista tavoista, joilla unioni voi vaikuttaa ihmisten elämään. Lisäeläkkeitä ja erityisesti ammatillisia lisäeläkkeitä koskeva työ ilmentää tätä kansalaiskeskeistä lähestymistapaa.

(6) Lisäeläkelaitoksilla, joiden hoidettavana olevat varat ovat noin kolme biljoonaa euroa, on keskeinen asema unionin rahoitusjärjestelmässä, mutta ne eivät yleensä toimi yhtä aktiivisesti noteerattujen osakkeiden, yksityisen pääoman (private equity), riskipääoman (venture capital) ja infrastruktuurin markkinoilla. Edellyttäen, että sijoituksia omaan pääomaan ja vaihtoehtoisiin omaisuuslajeihin hoidetaan huolellisesti, tällaiset sijoitukset voivat olla arvokas osa salkkuja, sillä ne tarjoavat hajautusmahdollisuuksia, parempaa pitkän aikavälin tuottoa eläkesäästäjille ja inflaatiosuojaa sekä antavat ratkaisevan tärkeää rahoitusta reaalitaloudelle. Sen vuoksi on tärkeää varmistaa, että tällaisille sijoituksille ei ole aiheettomia sääntelyesteitä.

(7) Direktiivin (EU) 2016/2341 uudelleentarkastelu perustuu Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen, jäljempänä ’EIOPA’, IORP II -direktiivin uudelleentarkastelua koskevaan vuoden 2023 tekniseen neuvontaan[5] ja sen IORP II -direktiivin ja PEPP-asetuksen uudelleentarkastelua säästö- ja investointiunionin yhteydessä koskevaan vuoden 2025 tekniseen panokseen[6]. Uudelleentarkastelussa otetaan huomioon myös lisäeläkkeiden kehitystä unionissa koskevan Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen 14/2025[7] viimeaikaiset havainnot ja suositukset sekä OECD:n

---

3 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/2341, annettu 14 päivänä joulukuuta 2016, ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta (uudelleenlaadittu) (EUVL L 354, 23.12.2016, s. 37, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/2341/oj).

4 Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, Eurooppa-neuvostolle, neuvostolle, Euroopan keskuspankille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle, COM(2025) 124 final, 19.3.2025.

5 Ks. EIOPAn IORP II -direktiivin uudelleentarkastelua koskeva tekninen neuvonta.

6 Ks. EIOPAn IORP II -direktiivin ja PEPP-asetuksen uudelleentarkastelua säästö- ja investointiunionin yhteydessä koskeva tekninen panos.

7 Ks. Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomus 14/2025.

yksityisiä eläkkeitä koskevan sääntelyn perusperiaatteet[8], joissa vahvistetaan kansainvälisesti tunnustetut vaatimukset ammatillisten lisäeläkkeiden hallinnointia, avoimuutta ja valvontaa varten.

(8) Riittävän mittakaavan saavuttaminen on usein edellytys lisäeläkelaitosten tehokkaalle ja kestävälle toiminnalle. Pienemmille lisäeläkelaitoksille voi aiheutua suurempia hallinto- ja sijoituskustannuksia, niiden hajautusmahdollisuudet voivat olla vähäiset ja niillä voi olla vaikeuksia houkutella tai säilyttää tarvittavaa ammatillista asiantuntemusta. Suurempi mittakaava voi auttaa lieventämään näitä rajoitteita parantamalla riskien yhdistämistä, hallinnointivalmiuksia ja laajempien sijoitusmahdollisuuksien saatavuutta, mikä edistää vakaampia ja kustannustehokkaampia tuloksia jäsenille ja etuudensaajille.

(9) Direktiivi (EU) 2016/2341 ei kuitenkaan ole ollut riittävän tehokas mittakaavaetujen edistämisessä, minkä seurauksena eläkkeiden tarjoajat ovat usein liian pieniä hyötyäkseen hajautusmahdollisuuksista tai tehokkuushyödyistä, joten jäsenet ja etuudensaajat joutuvat maksamaan korkeampia maksuja ja saavat alhaisempia nettotuottoja. Sen vuoksi mittakaavaetuja on tarpeen edistää.

(10) Direktiiviä (EU) 2016/2341 olisi sovellettava kaikkiin lisäeläkelaitoksiin, ellei niitä ole nimenomaisesti jätetty sen soveltamisalan ulkopuolelle 2 artiklan 2 kohdan nojalla. Soveltamisessa olisi otettava huomioon kyseisen direktiivin tavoitteet ja jäsenvaltioiden erilaiset järjestelyt, ja se olisi pantava täytäntöön siten, että otetaan huomioon olemassa olevien ammatillisten lisäeläkkeiden tarjoamisen koko kirjo.

(11) Joidenkin jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä säädetään, että vaikka lisäeläkelaitokset ovat oikeushenkilöitä, niiden puolesta toimimisesta vastaavien hyväksyttyjen yhteisöjen on johdettava ja hallinnoitava niitä. Sen vuoksi on aiheellista, että direktiivin (EU) 2016/2341 2 artiklan 1 kohdassa viitataan nimenomaisesti paitsi tilanteisiin, joissa lisäeläkelaitoksilla ei ole oikeushenkilöyttä ja joiden olisi edelleen kuuluttava direktiivin soveltamisalaan, myös tapauksiin, joissa tällaiset hyväksytyt yhteisöt johtavat ja hallinnoivat lisäeläkelaitoksia, joilla on vielä oikeushenkilöys kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

(12) Joissakin jäsenvaltioissa vastuu lisäeläkelaitoksen johtamisesta ja hallinnoimisesta voidaan jakaa itse lisäeläkelaitoksen ja sen puolesta toimivan hyväksytyn yhteisön kesken siten, että kumpikin hoitaa erillisiä mutta toisiaan täydentäviä toimintoja. Direktiivin (EU) 2016/2341 soveltamisen olisi oltava yhdenmukaista kyseisen kansallisen lainsäädännön mukaisen vastuunjaon kanssa, ja sillä olisi varmistettava, että kaikkiin vastuullisiin sovelletaan direktiivin vaatimuksia täysimittaisesti lisäeläkelaitoksen oikeudellisesta muodosta riippumatta. Tämä tilanne olisi kuitenkin erotettava kyseisen direktiivin 31 artiklassa tarkoitetusta ulkoistamisesta, sillä vastuun jakaminen näissä tapauksissa johtuu kansallisessa lainsäädännössä määritellystä lisäeläkelaitoksen institutionaalisesta rakenteesta eikä toimintojen sopimusperusteisesta ulkoistamisesta. Jäsenvaltioiden olisi myös varmistettava, että lisäeläkelaitosten varat ovat oikeudellisesti erillisiä niitä johtavien ja hallinnoivien hyväksyttyjen yhteisöjen varoista.

(13) Sen määrittämisen, voidaanko laitos luokitella lisäeläkelaitokseksi, olisi määräydyttävä harjoitetun toiminnan mukaan riippumatta laitoksen oikeudellisesta

---

8 Ks. OECD:n yksityisiä eläkkeitä koskevan sääntelyn perusperiaatteet.

muodosta tai kansallisen lainsäädännön mukaisesta nimityksestä. Useissa jäsenvaltioissa työeläkettä tarjoavat rahastoivat laitokset, jotka on jätetty direktiivin (EU) 2016/2341 soveltamisalan ulkopuolelle sen 2 artiklan 2 kohdan nojalla tai jotka eivät muutoin kuulu kyseisen direktiivin soveltamisalaan ilman, että niihin sovelletaan muuta unionin vakavaraisuuslainsäädäntöä. Jotkin näistä laitoksista kuuluvat jo tilastointiin liittyvistä eläkerahastojen tiedonantovaatimuksista annetun Euroopan keskuspankin asetuksen (EU) 2018/231[9] soveltamisalaan, mikä kuvastaa niiden taloudellista merkitystä ja tarvetta saada kattavia, johdonmukaisia tietoja kaikentyyppisistä eläkelaitoksista. Kaiken kaikkiaan tällaisilla direktiivin (EU) 2016/2341 soveltamisalan ulkopuolelle jätetyillä laitoksilla on erittäin merkittäviä varoja, ja ne ovat lisäeläkelaitosten ohella tärkeä osa yleistä työeläkeympäristöä. Kun otetaan huomioon niiden mittakaava ja merkitys rahoitusvakauden ja eläkkeiden riittävyyden kannalta, jäsenvaltioiden on tärkeää varmistaa, että kaikkiin eläkesäästöjä, olivatpa ne ammatillisia tai yksilöllisiä eläkesäästöjä, hoitaviin laitoksiin sovelletaan hyvää hallintotapaa, tehokasta valvontaa ja vakavaraisuutta koskevia vaatimuksia, jotka ovat oikeassa suhteessa niihin kohdistuvien riskien luonteeseen ja suuruuteen. Kun otetaan huomioon direktiivissä (EU) 2016/2341 säädetty vankka kehys ja jotta voidaan edistää valvontakäytäntöjen johdonmukaisuutta ja varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset sekä hallinnon ja riskienhallinnan korkeat vaatimukset kaikissa eläketurvan muodoissa kunnioittaen samalla kansallisten eläkejärjestelmien ja olemassa olevien institutionaalisten järjestelyjen monimuotoisuutta, jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus soveltaa kyseistä direktiiviä laitoksiin, jotka on muutoin jätetty sen soveltamisalan ulkopuolelle ja jotka eivät kuulu minkään muun unionin vakavaraisuuskehyksen soveltamisalaan. Tämä on erityisen tärkeää silloin, kun jäsenille ja etuudensaajille tarjottavien etuuksien taso määräytyy laitoksen varojen hoidossa suoriutumisen mukaan eikä viranomainen takaa sitä. Jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava komissiolle ja EIOPAlle tämän vaihtoehdon käytöstä.

(14) Joissakin jäsenvaltioissa lisäeläkelaitosten voidaan myös sallia tarjota yksilöllisiä eläketuotteita, mukaan lukien Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2019/1238[10] tarkoitettu yleiseurooppalainen yksilöllinen eläketuote. Jotta voidaan varmistaa tällaisen toiminnan selkeä, moitteeton järjestäminen sekä johdonmukainen, tehokas valvonta eläkkeiden tarjoamisen eri muodoissa, on aiheellista ottaa tämä huomioon direktiivissä (EU) 2016/2341.

(15) Ammatillisten lisäeläkkeiden tarjoamisen järjestämisessä voidaan hyödyntää suurempaa joustavuutta siinä, miten lisäeläkelaitokset jäsentävät ja hallinnoivat eläkejärjestelmiä ja rahoitusjärjestelyjä. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että lisäeläkelaitokset saavat hallinnoida erilaisia eläkejärjestelmiä, myös sellaisia järjestelmiä, joilla on erillinen sijoituspolitiikka, ja vastaanottaa rahoitusta useilta rahoittavilta yrityksiltä, myös saman eläkejärjestelmän puitteissa. Tämä joustavuus voi helpottaa laajemman mittakaavan saavuttamista ja parantaa siten

---

[9] Euroopan keskuspankin asetus (EU) 2018/231, annettu 26 päivänä tammikuuta 2018, tilastointiin liittyvistä eläkerahastojen tiedonantovaatimuksista (EKP/2018/2) (EUVL L 45, 17.2.2018, s. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/231/oj).

[10] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1238, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, yleiseurooppalaisesta yksilöllisestä eläketuotteesta (PEPP) (EUVL L 198, 25.7.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1238/oj).

kustannustehokkuutta, riskien hajauttamista ja hallinnointivalmiuksia jäsenten ja etuudensaajien hyödyksi.

(16) Direktiivissä (EU) 2016/2341 tehdään ero lisäeläkelaitosten hyväksymisen ja rekisteröinnin välillä, mutta siinä ei määritellä kumpaakaan käsitettä. Siinä kuitenkin edellytetään, että jäsenvaltiot ylläpitävät lisäeläkelaitosten kansallista rekisteriä. Tämä on johtanut erilaisiin valvontakäytäntöihin, esimerkiksi tapauksiin, joissa toimivaltaiset viranomaiset eivät tee toiminnan vakauden ennakkoarviointia, sekä tapauksiin, joissa toiminnan vakauden arviointia ei tehdä lainkaan. Toiminnan vakauden arvioinnin puuttuminen rekisteröinti- tai hyväksymismenettelystä voi haitata sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa sekä jäsenten ja etuudensaajien oikeuksien suojelua. Toimijalle suotuisimman sääntelyn hyväksikäytön välttämiseksi ja eläkesäästäjien etujen turvaamiseksi kaikkiin lisäeläkelaitoksiin olisi sovellettava hyväksymismenettelyä, johon sisältyy toimivaltaisen viranomaisen toteuttama asianmukainen toiminnan vakauden arviointi. IORP II -direktiivin uudelleentarkastelua koskevan EIOPAn teknisen neuvonnan ja yksityisiä eläkkeitä koskevan sääntelyn perusperiaatteita koskevan OECD:n suosituksen täytäntöönpano-ohjeiden mukaisesti hyväksymismenettelyssä olisi myös edellytettävä, että lisäeläkelaitokset laativat liiketoimintasuunnitelman kaikkea suunniteltua toimintaa varten ja ylläpitävät sitä.

(17) Tehokkaan, mukautuvan ammatillisten lisäeläkkeiden tarjoamisen ja mittakaavaetujen tehostamiseksi lisäeläkelaitoksilla olisi oltava mahdollisuus johtaa ja hallinnoida useita eläkejärjestelmiä, myös sellaisia, joilla on erillisiä sijoitustapoja, ja vastaanottaa rahoitusta useilta saman järjestelmän yrityksiltä siten, että samalla varmistetaan asianmukainen hallinnointi ja jäsenten ja etuudensaajien suojelu.

(18) Direktiivin (EU) 2016/2341 toiminnasta saadut kokemukset ovat osoittaneet, että lisäeläkelaitosten hyväksymistä ja valvontaa koskevat menettelyt, erityisesti rajatylittävän toiminnan yhteydessä, voivat aiheuttaa viivästyksiä ja epäjohdonmukaisuuksia jäsenvaltioiden välillä, mikä voi estää lisäeläkelaitoksia ryhtymästä rajatylittävään toimintaan tai laajentamasta sitä. Lisäeläkelaitosten rajatylittävän toiminnan toimivuuden ja valvonnan parantamiseksi olisi siksi tarkennettava ja yksinkertaistettava hyväksymistä ja rajatylittävää toimintaa koskevia menettelyvaiheita. Määräaikoja olisi selkeytettävä ja kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten välistä tietojenvaihtoa olisi nopeutettava, mikä mahdollistaisi tiiviimmän koordinoinnin, tarvittaessa myös EIOPAn osallistumisen kautta.

(19) Aiheuttaa tarpeetonta taakkaa vaatia vastaanottavassa jäsenvaltiossa rajatylittävää toimintaa harjoittavalta lisäeläkelaitokselta täydellisiä alustavia rajatylittävää toimintaa koskevia menettelyjä, jos tällainen lisäeläkelaitos tahtoo laajentaa kyseistä toimintaa muihin rahoittaviin yrityksiin tai järjestelmiin samassa vastaanottavassa jäsenvaltiossa. Tällainen lähestymistapa voisi johtaa menettelyjen päällekkäisyyteen, suurempiin hallinnollisiin kustannuksiin ja viivästyksiin ilman, että jäsenten ja etuudensaajien suojaa parannetaan. Oikeasuhteisen ja tehokkaan valvonnan edistämiseksi ja kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten välisen tehokkaan yhteistyön varmistamiseksi tällaiseen laajentamiseen olisi sovellettava yksinkertaistettua ilmoitusmenettelyä, joka on saatettava päätökseen kuukauden kuluessa. Tällä aikataululla varmistetaan, että toimivaltaiset viranomaiset voivat toteuttaa tarvittavan koordinoinnin ja valvonnan aiheuttamatta kohtuuttomia viivästyksiä tai rasitteita lisäeläkelaitoksille.

(20) Säännöt, jotka koskevat eläkejärjestelmän vastuiden, vakuutusteknisen vastuuvelan ja muiden velvoitteiden ja oikeuksien kokonaan tai osittain tehtäviä keskitettyjä siirtoja, ovat keskeisessä asemassa ammatillisten lisäeläkkeiden tarjoamisen yhdistymisen ja mittakaavaetujen saavuttamisen tukemisessa. Jos tällaiset säännöt ovat liian tiukkoja, ne luovat kohtuuttomia esteitä mittakaavaetujen saavuttamiselle ja yhdistymisen edistämiselle, mikä voi vahingoittaa säästäjien pitkän aikavälin etuja. Samalla on tärkeää, että jäsenet ja etuudensaajat tai heidän edustajansa voivat tehokkaasti ilmaista näkemyksensä ehdotetuista rajatylittävistä siirroista. Tällaisten siirtojen helpottamiseksi on sen vuoksi aiheellista selkeyttää ja yksinkertaistaa sovellettavia unionin sääntöjä ja varmistaa, että menettelyt pysyvät avoimina, oikeasuhteisina ja yhdenmukaisina jäsenten ja etuudensaajien suojelun kanssa siten, että samalla mahdollistetaan suurempi tehokkuus ja yhdentyminen sisämarkkinoilla. Tähän olisi sisällytettävä säännöksiä, jotka koskevat oikea-aikaista ilmoittamista, tarvittaessa rahoittavan yrityksen hyväksyntää sekä jäsenten ja etuudensaajien mahdollisuutta esittää virallinen vastalause.

(21) Kun on kyse kotimaisista keskitetyistä siirroista yhdestä lisäeläkelaitoksesta toiseen, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että käytössä ovat yksinkertaiset, avoimet ja toiminnallisesti tehokkaat menettelyt, jotka mahdollistavat eläkejärjestelmien yhdistymisen ja uudelleenjärjestelyn niiden alueella. Tällaisten menettelyjen olisi helpotettava mittakaavaetujen ja kustannustehokkuuden saavuttamista, eivätkä ne saisi olla rajoittavampia kuin rajatylittäviin siirtoihin sovellettavat menettelyt.

(22) Jäsenvaltioilla on mahdollisuus sallia ammatillisten lisäeläkkeiden järjestelmien tilapäinen vastuuvajaus. Eri jäsenvaltiot ovat panneet tämän vaihtoehdon täytäntöön eri tavoin, kun taas jotkin ovat päättäneet olla käyttämättä sitä lainkaan, mikä on johtanut epäjohdonmukaisuuksiin, jotka voivat vaikuttaa jäsenten ja etuudensaajien suojaan. Vaikka vastuuvajauksen ehkäiseminen on tärkeää, ehdoton kielto voisi joissakin tapauksissa pakottaa äkillisiin eläkelupausten vähennyksiin, mikä voisi olla haitallista jäsenille ja etuudensaajille. Tasapainoisen ja oikeasuhteisen lähestymistavan sekä jäsenten ja etuudensaajien riittävän suojan varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi sallittava tilapäinen vastuuvajaus kansallisessa lainsäädännössä määritellyksi rajoitetuksi ajaksi, joka ei kuitenkaan saisi ylittää kymmentä vuotta.

(23) Tietyt direktiivin (EU) 2016/2341 tekniset parametrit perustuvat neuvoston direktiiviin 79/267/ETY[11], joka on ensimmäinen henkivakuutusdirektiivi, ja ne ovat pysyneet muuttumattomina niiden käyttöönotosta lähtien. Sen vuoksi on aiheellista säätää mahdollisuudesta mukauttaa niitä delegoiduilla säädöksillä, jos tämä katsotaan tarpeelliseksi sen varmistamiseksi, että ne pysyvät asianmukaisina markkinoiden kehityksen ja valvontakäytäntöjen kannalta.

(24) Direktiivissä (EU) 2016/2341 edellytetään, että lisäeläkelaitoksilla on riittävä käytettävissä oleva solvenssimarginaali. Kyseinen solvenssimarginaali ei kata täysin markkinoihin ja pitkäikäisyyteen liittyviin riskeihin liittyviä vastuita, kuten tapauksia, joissa lisäeläkelaitos tarjoaa suojan biometrisen riskin varalle tai takaa sijoitustoiminnan tuoton tai etuuksien tason. Jotkin jäsenvaltiot edellyttävät, että lisäeläkelaitoksilla on vaadittua solvenssimarginaalia enemmän riskiperusteisia

---

11 Ensimmäinen neuvoston direktiivi 79/267/ETY, annettu 5 päivänä maaliskuuta 1979, henkivakuutuksen ensivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EYVL L 63, 13.3.1979, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1979/267/oj).

lakisääteisiä omia varoja. Jäsenvaltioissa, joissa tällaisia riskiperusteisia vaatimuksia ei ole, olisi varmistettava vastaava säästäjien ja etuudensaajien suoja. Erityisesti sellaisten lisäeläkelaitosten, jotka tarjoavat suojan biometrisen riskin varalle tai takeita ja joihin ei sovelleta riskiperusteisia pääomavaatimuksia, olisi tehtävä säännöllisiä stressitestejä arvioidakseen kykynsä säilyttää rahoitus pitkällä aikavälillä, myös epäsuotuisissa markkina- ja väestöskenaarioissa, minkä lisäksi toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava valtuudet vaatia korjaavia toimia, jos havaitaan vastuuvajausta.

(25) Yksityisillä omaisuuserillä, kuten yksityisellä pääomalla, yksityisellä velalla ja riskipääomalla, voidaan parantaa sijoitussalkkujen riski-tuotto-ominaisuuksia tehostamalla hajauttamista ja mahdollisesti tarjoamalla parempia pitkän aikavälin tuottoja. Tällaisten omaisuuserien arvottaminen ja riskien arviointi on kuitenkin usein monimutkaisempaa, mikä edellyttää huomattavaa ammatillista asiantuntemusta. Direktiivin (EU) 2016/2341 19 artiklan mukaisesti lisäeläkelaitosten olisi sijoitettava varat jäsenten ja etuudensaajien pitkän aikavälin edun mukaisesti varovaisuusperiaatetta noudattaen. Tätä sääntöä ei kuitenkaan ole täsmennetty riittävästi, ja useat jäsenvaltiot ovat ottaneet kyseisen artiklan mukaisesti käyttöön yksityiskohtaisia, toisinaan rajoittaviakin sijoitusrajoja. Tällaiset yleiset rajoitukset voivat estää hyvin hallinnoituja laitoksia, joilla on riittävät riskienhallintavalmiudet, sijoittamasta tehokkaasti vaihtoehtoisiin omaisuuseriin. Sen vuoksi olisi säädettävä, että keskeinen sijoituskehys on riskiperusteinen varovaisuusperiaate, jonka mukaan laitokset voivat sijoittaa kaikenlaisiin omaisuuseriin edellyttäen, että ne pystyvät asianmukaisesti tunnistamaan, mittaamaan, seuraamaan ja hallitsemaan niihin liittyviä riskejä ja ilmoittamaan niistä. Näin ollen jäsenten ja etuudensaajien suojatoimena jäsenvaltioiden mahdollisuus soveltaa sijoituksia koskevia rajoituksia olisi rajoitettava tapauksiin, joissa jäsenet ja etuudensaajat kantavat sijoitusriskin, eivätkä rajoitukset saisi johtaa yleiseen kieltoon sijoittaa tiettyihin omaisuuslajeihin. Marraskuun 19 päivänä 2025 annetussa kehystiedonannossa[12] annetaan lisää ei-sitovia ohjeita varovaisuusperiaatteen soveltamisesta, myös siitä, miten sen olisi tuettava pitkäaikaissäästöjen tehokasta kohdentamista.

(26) Kokemus on osoittanut, että direktiivissä (EU) 2016/2341 säädetyillä hallintotapaa koskevilla vaatimuksilla ei aina varmisteta, että kaikki lisäeläkelaitokset soveltavat vakaata hallinnointia tai tehokasta valvontaa koskevia vaatimuksia yhdenmukaisella tavalla. Erityisesti erot sisäisen valvonnan toiminnoissa, eturistiriitojen käsittelyssä sekä hallinto-, johto- tai valvontaelinten kokoonpanossa ja tehokkuudessa voivat heikentää jäsenten ja etuudensaajien suojaa ja eläkejärjestelmien hallinnoinnin luotettavuutta. Hallintojärjestelmää olisi sen vuoksi täsmennettävä lisäeläkelaitosten häiriönsietokyvyn, avoimuuden ja vastuuvelvollisuuden parantamiseksi, ja toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava tarvittavat valtuudet arvioida ja tarvittaessa vahvistaa lisäeläkelaitosten hallintojärjestelmiä.

(27) Lisäeläkelaitoksen tehokas ja järkevä johtaminen ja hallinnointi riippuvat sen toiminnasta tosiasiallisesti vastaavien henkilöiden, sen hallinto-, johto- tai valvontaelinten sekä keskeisistä toiminnoista vastaavien henkilöiden, myös niiden,

---

12 Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, Eurooppa-neuvostolle, neuvostolle, Euroopan keskuspankille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle, *EU:n lisäeläkesektorin kapasiteetin vahvistaminen eläketulojen kasvattamiseksi ja pitkäaikaisen pääoman tarjoamiseksi EU:n taloudelle*. [Julkaisutoimisto lisää asiakirjan numeron ja verkkolinkin.].

joille toimintoja on ulkoistettu, sopivuudesta ja luotettavuudesta. Direktiivissä (EU) 2016/2341 viitataan lisäeläkelaitoksen toiminnasta tosiasiallisesti vastaavien henkilöiden kollektiiviseen sopivuuteen. Periaatetta on selvennettävä, jotta sitä voidaan soveltaa tavalla, joka on sopusoinnussa jäsenvaltioiden hallintorakenteiden monimuotoisuuden kanssa. Erityisesti kollektiivista sopivuutta olisi sovellettava silloin, kun hallinto-, johto- tai valvontaelin toimii kollegiaalisena elimenä, jonka jäsenet hoitavat strategisia tehtäviä tai valvontatehtäviä yhdessä. Jos tehtävät ovat erillisiä tai niitä suoritetaan yksittäin, sopivuuden arvioinnin olisi liityttävä kunkin henkilön erityiseen rooliin, vastuualueisiin ja päätöksentekovaltuuksiin. Nykyisissä säännöksissä ei myöskään nimenomaisesti säädetä muutosten jatkuvasta seurannasta tai oikea-aikaisesta ilmoittamisesta, mikä voi johtaa hallinnon puutteisiin, riskien riittämättömään valvontaan tai käsittelemättömiin eturistiriitoihin. Jäsenten ja etuudensaajien riittävän suojelun ja toimivaltaisten viranomaisten toteuttaman tehokkaan valvonnan varmistamiseksi sopivuutta ja luotettavuutta koskevat vaatimukset olisi vahvistettava, toimivaltaisille viranomaisille olisi annettava vastuu soveltuvuuden jatkuvasta arvioinnista ja niillä olisi oltava valtuudet vaatia sellaisten henkilöiden poistamista, jotka eivät enää täytä kyseisiä vaatimuksia.

(28) Tehokas riskienhallinta on olennaisen tärkeää lisäeläkelaitosten vakaan ja järkevän toiminnan varmistamiseksi sekä jäsenten ja etuudensaajien suojelemiseksi. Lisäeläkelaitosten toiminnalliset ja rakenteelliset valinnat, mukaan lukien osallistuminen yhdistettyihin sijoitusrakenteisiin, yhteisiin palveluihin tai siirtoihin, voivat vaikuttaa niiden yleiseen riskiprofiiliin. Vakaan ja järkevän johtamisen ja hallinnoinnin varmistamiseksi lisäeläkelaitosten olisi arvioitava riskit, joille ne altistuvat tai saattavat altistua, suhteessa niiden johto- tai valvontaelimen hyväksymiin riskinsietorajoihin ottaen huomioon jäsenten ja etuudensaajien valmiudet ja halukkuus riskeihin. Mittakaavaetuja ja tehokkuutta koskevat vaihtoehdot voivat vähentää jäseniin ja etuudensaajiin kohdistuvia operatiivisia riskejä ja sijoitusriskejä, minkä vuoksi ne olisi huomioitava omassa riskienarvioinnissa.

(29) OECD:n yksityisiä eläkkeitä koskevan sääntelyn perusperiaatteiden ja niiden täytäntöönpano-ohjeiden mukaisesti on aiheellista tiukentaa sijoituspolitiikan periaatteita koskevan selvityksen vaatimuksia varmistamalla, että siinä asetetaan selkeät sijoitustavoitteet, jotka ovat yhdenmukaiset kunkin järjestelmän eläketulotavoitteen, vastuiden ja riskinsietokyvyn kanssa, määritellään tulostavoitteet ja tulosten seurantamenetelmät sekä käsitellään monimutkaisten tai vaihtoehtoisten omaisuuslajien käyttöä ja niihin liittyvää vastapuoliriskiä. Jos jäsenet voivat valita sijoituksia, selvityksessä olisi myös esitettävä asianmukaiset vaihtoehdot, myös oletuksena oleva vaihtoehto.

(30) Resurssien kokoaminen yhteen voi tuottaa mittakaavaetuja, parantaa sijoitustoiminnan tuottoa ja vähentää jäsenille ja etuudensaajille aiheutuvia kustannuksia. Direktiivin (EU) 2016/2341 31 artiklan mukaisesti jäsenvaltiot voivat kuitenkin kieltää lisäeläkelaitosten toimintojen ulkoistamisen, myös sijoitusten hoidon ulkoistamisen. Tämän vaihtoehdon käyttö on johtanut sääntelyesteisiin tehokkuusetujen ja mittakaavaetujen kannalta. Riskiperusteisemmalla lähestymistavalla varmistettaisiin, että ulkoistaminen on yleisesti sallittua tai vaadittua edellyttäen, ettei se heikennä hallinnon laatua, lisää kohtuuttomasti operatiivista riskiä, heikennä jäsenille ja etuudensaajille tarjottavaa jatkuvaa ja tyydyttävää palvelua tai haittaa tehokasta valvontaa. Sen vuoksi olisi säädettävä, että jäsenvaltioiden olisi sallittava tällaisten laitosten toteuttama ulkoistaminen tai tarvittaessa vaadittava sitä, sanotun kuitenkaan

rajoittamatta erityisten ulkoistamisjärjestelyjen vastustamista tapauskohtaisesti asianmukaisesti perustelluista vakavaraisuussyistä.

(31) Säilytysyhteisöt tarjoavat tarkoituksenmukaisen keinon varojen turvaamiseksi ja ammatillisten lisäeläkkeiden järjestelmien hallinnoinnin valvomiseksi erityisesti maksuperusteisissa järjestelmissä, joissa jäsenet ja etuudensaajat kantavat sijoitusriskin kokonaisuudessaan. Direktiivin (EU) 2016/2341 mukaisesti jäsenvaltioilla on pääsääntöisesti harkintavalta vaatia säilytysyhteisöä suorittamaan nämä tehtävät tai sallia lisäeläkelaitosten suorittaa ne itse. Tämä harkintavalta on johtanut rajatylittävän toiminnan epäjohdonmukaisuuksiin ja valvontahaasteisiin. Erot kansallisissa säännöissä, jotka koskevat sellaisia yhteisötyyppejä, jotka voivat toimia säilytysyhteisöinä, ja niiden vastuualueita, voivat heikentää tehokasta vakavaraisuusvalvontaa, vähentää avoimuutta ja lisätä eturistiriitojen tai toimintapuutteiden riskiä. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/65/EY[13] vahvistettuja säilytysyhteisöjä koskevia sääntöjä on viime vuosina päivitetty ja vahvistettu korkeatasoisen sijoittajansuojan varmistamiseksi. Lisäeläkelaitosten jäsenillä ja etuudensaajilla, jotka vastaavasti uskovat eläkesäästönsä ammattimaisille omaisuudenhoitajille, olisi oltava vähintään yhtä hyvä suoja kuin direktiivin 2009/65/EY soveltamisalaan kuuluvilla sijoittajilla. Jotta voidaan varmistaa jäsenten ja etuudensaajien johdonmukainen suojelu, parantaa luottamusta eläkejärjestelmään ja helpottaa rajatylittävää toimintaa, direktiivissä (EU) 2016/2341 olisi näin ollen edellytettävä ammattimaisen säilytysyhteisön nimeämistä ammatillisten lisäeläkkeiden järjestelmille, joissa jäsenet ja etuudensaajat kantavat sijoitusriskin kokonaisuudessaan. Muutoksissa olisi vahvistettava tällaiselle säilytysyhteisölle selkeät säännöt, jotka koskevat säilytysyhteisöjen varojen säilyttämistä ja valvontatehtäviä, samalla kun annetaan enemmän joustovaraa muille järjestelmille ja varmistetaan, että toimivaltaiset viranomaiset eivät saa aiheettomasti rajoittaa toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden säilytysyhteisöjen valintaa. Lisäeläkelaitoksille aiheutuvan tarpeettoman rasitteen välttämiseksi jäsenvaltiot voivat kuitenkin pitää voimassa nykyiset säilyttämistoimenpiteet, jotka tarjoavat säilytysyhteisöihin verrattavissa olevan suojan tason.

(32) Kertyneitä ja ennustettuja eläkeoikeuksia koskevien tietojen hajanaisuuden ja puutteellisuuden vuoksi jäsenten ja etuudensaajien on vaikea saada selvää yleiskuvaa tulevista eläketuloistaan erityisesti silloin, kun he osallistuvat useisiin lisäeläkejärjestelmiin. Tämä avoimuuden puute voi heikentää sitoutumista eläkesuunnitteluun ja luottamusta eläkejärjestelmään. Sen varmistamiseksi, että säästäjät saavat kattavat, luotettavat ja ajantasaiset tiedot, jäsenvaltioiden olisi vaadittava lisäeläkelaitoksia toimittamaan ne standardoidussa ja yhteentoimivassa muodossa kansallisiin eläkkeiden seurantajärjestelmiin, jos tällaisia järjestelmiä on olemassa. Järjestelmien olisi mahdollistettava se, että jäsenet ja etuudensaajat saavat johdonmukaisella, vertailukelpoisella tavalla tiedot kertyneistä oikeuksistaan, karttuneesta pääomasta ja ennustetuista etuuksista, varmistaen samalla, että lisäeläkelaitokset ovat edelleen vastuussa toimitettujen tietojen tarkkuudesta ja täydellisyydestä. Lisäeläkelaitosten tiedonantovaatimusten päällekkäisyyden

---

[13] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/65/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EUVL L 302, s. 32, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/65/oj).

välttämiseksi tietojen muodon ja rakenteen olisi oltava yhdenmukaisia eläke-etuusotteissa olevien tietojen kanssa.

(33) Eläke-etuusote on keskeinen väline, jonka avulla jäsenet ja etuudensaajat voivat ymmärtää eläkeoikeuksiaan ajan mittaan ja eri järjestelmissä. Siinä olisi annettava selkeät, kattavat ja merkitykselliset tiedot, joiden avulla jäsenet ja etuudensaajat voivat arvioida taloudellista tilannettaan ja toteuttaa tarvittavat toimet riittävän eläkkeen varmistamiseksi. Tällä hetkellä yhdenmukaisen lähestymistavan puuttuminen jäsenvaltioiden tasolla sekä se, että useimmille jäsenille kertyy eläkettä useista lisäeläkelaitoksista uransa aikana, johtavat siihen, että eläke-etuusotteiden muoto ja esitystapa vaihtelevat, mikä rajoittaa vertailtavuutta ja yhteenlaskemista. Nykyisissä säännöissä ei myöskään edellytetä tietojen sisällyttämistä kustannuksista, sijoitusten tuotto- tai arvonkehityksestä eikä saatavilla olevista sijoitusvaihtoehdoista tai niihin liittyvistä riskeistä. Avoimuuden parantamiseksi ja tietoon perustuvan päätöksenteon tukemiseksi on tarpeen ottaa käyttöön vaatimuksia, jotka koskevat eläke-etuusotteen suunnittelua sekä kustannuksia, sijoitusten tuottoja ja sijoitusvaihtoehtoja koskevien tietojen antamista. Samasta syystä on tarpeen varmistaa parempi standardointi ja mahdollisuuksien mukaan yhdenmukaistaminen asetuksen (EU) 2019/1238 36 artiklassa tarkoitetun PEPP-etuusotteen kanssa ottaen samalla huomioon eläkejärjestelmien etuusperusteisuuteen tai maksuperusteisuuteen liittyvät ominaisuudet sekä ammatillisten lisäeläkkeiden tarjoamisen erityispiirteet.

(34) Lisäeläkelaitosten jatkuva alisuoriutuminen voi pienentää jäsenille ja etuudensaajille kertyneiden oikeuksien arvoa ja heikentää luottamusta lisäeläkkeisiin. Suorituskyky olisi yksityisiä eläkkeitä koskevan sääntelyn perusperiaatteita koskevan OECD:n suosituksen täytäntöönpano-ohjeiden mukaisesti esitettävä vertailukelpoisesti, ja sitä olisi arvioitava sijoituspolitiikkaa kuvastavien selkeiden, objektiivisten vertailuarvojen perusteella. Tällä hetkellä ei ole olemassa yhdenmukaistettua kehystä, jonka avulla jäsenille ja etuudensaajille voitaisiin ilmoittaa alisuoriutumisesta. Tämän vuoksi lisäeläkelaitoksia olisi vaadittava ilmoittamaan asiasta viipymättä toimivaltaiselle viranomaiselleen ja toimittamaan todisteet siitä, että järjestelmän kustannukset ja maksut ovat perusteltuja ja oikeasuhteisia ja että järjestelmä on jäsentensä ja etuudensaajiensa riskinsietokyvyn mukainen. Jos toimivaltainen viranomainen ei ole tyytyväinen tällaisiin perusteluihin tai jos alisuoriutuminen jatkuu vähintään kolmen vuoden ajan, lisäeläkelaitosten olisi ilmoitettava jäsenille ja etuudensaajille tällaisesta alisuoriutumisesta selvästi, selitettävä sen syyt ja esitettävä toimenpiteet tilanteen korjaamiseksi. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että alisuoriutumisen arvioimista varten vahvistetaan objektiiviset vertailuarvot.

(35) Elinajanodotteen pidentyessä jäsenillä ja etuudensaajilla voi olla suurempi tarve hallita pitkäikäisyyteen liittyvää riskiä, ja eläkesäästöjä on hallittava tehokkaasti, jotta maksatusvaiheessa voidaan tarjota riittävät tulot. Direktiivissä (EU) 2016/2341 edellytetään, että lisäeläkelaitokset antavat yleisiä tietoja eläkkeelle siirtymistä edeltävässä vaiheessa ja maksatusvaiheessa, mutta siinä ei täsmennetä, minkä tyyppisiä tietoja tarvitaan jäsenten ja etuudensaajien tukemiseksi tietoon perustuvien valintojen tekemisessä maksatuksen aikana. Avoimuuden, vertailukelpoisuuden ja tietoon perustuvan päätöksenteon parantamiseksi lisäeläkelaitoksiin olisi sen vuoksi sovellettava maksatusvaihetta koskevia vähimmäistiedonantovaatimuksia. Tällaisten tietojen olisi oltava selkeitä, helposti saatavilla ja oikeasuhteisia kansalliset erityispiirteet huomioon ottaen, ja niiden olisi katettava maksatusvaihtoehdot, niihin

liittyvät kustannukset ja maksut, sovellettavat verot, riskit ja ennusteet, myös muuttuvien eläkkeiden osalta.

(36) Siirtyminen etuusperusteisista eläkejärjestelmistä maksuperusteisiin eläkejärjestelmiin lisää jäsenten ja etuudensaajien taloudellista riskiä, sillä muuttuvat etuudet korvaavat aiemmin taatut etuudet. Jäsenet ja etuudensaajat joutuvat usein etuuksia tai sijoituksia koskevien monimutkaisten valintojen eteen, ja heidän kykyään tehdä asianmukaisia päätöksiä voivat heikentää epäsymmetrinen informaatio, rajallinen tietämys tai ymmärrys, käyttäytymisen vinoumat tai monimutkaiset tai riittämättömät valintaympäristöt. Useiden vaihtoehtojen yhdistäminen lisää entisestään jäsenten ja etuudensaajien vaikeuksia arvioida päätöstensä mahdollisia vaikutuksia. Lisäeläkelaitoksilla on keskeinen rooli jäsenten ja etuudensaajien pitkän aikavälin etujen turvaamisessa varojen vakaan hoidon ja hyvän hallinnon avulla. Jotta voidaan vahvistaa luottamusta järjestelmään ja varmistaa, että sijoituspäätökset pysyvät jäsenten etujen mukaisina, riskienhallintaan ja sijoituspolitiikkaan liittyviä luottamusvelvollisuuksia olisi vahvistettava. Jotta voidaan parantaa suojaa ja varmistaa, että eläkejärjestelmät tuottavat tuloksia, joita jäsenet ja etuudensaajat voivat kohtuudella odottaa, lisäeläkelaitoksiin olisi sovellettava yleistä huolellisuusvelvollisuutta. Tällöin olisi edellytettävä, että laitokset toimivat rehellisesti, oikeudenmukaisesti ja ammattimaisesti jäsenten ja etuudensaajien edun mukaisesti, pyrkivät pitkällä aikavälillä riittäviin, riskikorjattuihin ja kustannustehokkaisiin tuottoihin sekä antavat ohjeita ja suojatoimia tietoon perustuvan, asianmukaisen päätöksenteon tueksi ottaen huomioon eläkejärjestelmän luonteen, jäsenten ja etuudensaajien kantamat riskit, laitoksen vastuut ja tarvittaessa työmarkkinaosapuolten ja rahoittavien yritysten roolin.

(37) Ammatilliset lisäeläkkeet ovat pitkäaikaisia järjestelyjä, joihin työntekijät turvautuvat turvatakseen riittävät eläketulot. Maksuperusteisten järjestelmien jäsenillä on erityisiä riskejä, kuten eläketuloriski, sijoitusriski, kustannukset ja maksut, hallintoon ja hallintotapaan liittyvät riskit sekä tiedonpuute. Lisäeläkelaitoksilla on keskeinen asema näiden riskien arvioinnissa jäsenten ja etuudensaajien näkökulmasta, jotta ne voivat suunnitella asianmukaisia sijoitusstrategioita ja tarjota sopivia sijoitusvaihtoehtoja, jotka vastaavat jäsenten tappionsietokykyä ja riski-tuottomieltymyksiä. Tietoon perustuvan päätöksenteon tukemiseksi ja jäsenten etujen turvaamiseksi lisäeläkelaitosten olisi tehtävä pitkän aikavälin riskienarviointeja, tarjottava asiaankuuluvia sijoitusvalintoja ja toimitettava keskeiset tiedot, mukaan lukien kaikki kustannukset ja maksut sekä ennusteet, ottaen huomioon kansalliset erityispiirteet.

(38) Sen varmistamiseksi, että jäsenet ja etuudensaajat voivat tosiasiallisesti käyttää oikeuksiaan ja että heillä on käytettävissään oikeudenmukaiset ja oikea-aikaiset muutoksenhakukeinot, lisäeläkelaitosten olisi otettava käyttöön tehokkaat valitustenkäsittelymenettelyt ja annettava tietoa käytettävissä olevista vaihtoehtoisista riidanratkaisumekanismeista. Samasta syystä jäsenvaltioilla olisi oltava käytössään riittävät, riippumattomat ja puolueettomat vaihtoehtoiset riidanratkaisuelimet, myös rajatylittäviä tapauksia varten, minkä lisäksi niiden olisi varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset voivat vastaanottaa valituksia, jotka koskevat direktiivin (EU) 2016/2341 väitettyä rikkomista, ja vastata niihin.

(39) Erot eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten käytettävissä olevissa valtuuksissa, välineissä ja käytännöissä voivat haitata lisäeläkelaitosten tehokasta valvontaa ja rikkomisten oikea-aikaista ehkäisemistä tai korjaamista. Jos

toimivaltaisilla viranomaisilla ei ole valtuuksia hankkia tarvittavia tietoja, vaatia sovellettavien lakien ja asetusten noudattamista, tarkastella ja arvioida lisäeläkelaitosten strategioita, prosesseja ja raportointimenettelyjä tai määrätä seuraamuksia, ne eivät välttämättä pysty varmistamaan, että lisäeläkelaitoksilla on riittävät taloudelliset resurssit tai että laitokset noudattavat hallinto- ja riskienhallintavaatimuksia tai pystyvät selviytymään epäsuotuisista tapahtumista tai taloudellisen tilanteen muutoksista. Näihin riskeihin puuttumiseksi jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on kaikki tarvittavat valtuudet hankkia tietoja, toteuttaa järjestelmällisiä ja riskiperusteisia tarkastuksia ja arviointeja, seurata heikkeneviä taloudellisia edellytyksiä, käydä säännöllistä valvontavuoropuhelua, toteuttaa ennaltaehkäiseviä ja korjaavia toimenpiteitä hyvissä ajoin sekä määrätä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia hallinnollisia seuraamuksia.

(40) Lisäeläkelaitosten mittakaava, toiminnan tehokkuus ja organisaatiorakenne vaihtelevat huomattavasti. Pienemmillä tai hajanaisilla lisäeläkelaitoksilla voi olla vaikeuksia saavuttaa mittakaavaetuja, osallistua tehokkaaseen varojen yhdistämiseen tai optimoida toiminnan ja sijoitusten tehokkuutta. Rakenteellisten haasteiden ja haavoittuvuuksien varhainen tunnistaminen on siksi olennaisen tärkeää sen varmistamiseksi, että lisäeläkelaitokset voivat tuottaa arvoa jäsenille ja etuudensaajille pitkällä aikavälillä. Toimivaltaisilla viranomaisilla on tärkeä asema edistettäessä lisäeläkelaitosten strategista pohdintaa niiden pitkän aikavälin kestävyydestä, myös mittakaavasta, organisaatiorakenteesta ja yhdistymis- tai yhteistyömahdollisuuksista, jos näin voidaan korjata havaittuja puutteita. Toimivaltaisten viranomaisten olisi sen vuoksi järjestettävä lisäeläkelaitosten kanssa säännöllisiä jäsenneltyjä valvontavuoropuheluja, joiden aikana lisäeläkelaitokset voisivat tunnistaa mahdollisia heikkouksia ja harkita strategisia vaihtoehtoja, mukaan lukien toimenpiteet tehokkuuden, mittakaavan ja resurssien jakamisen parantamiseksi, säilyttäen samalla ensisijaisen vastuun sen varmistamisesta, että jäsenet ja etuudensaajat saavat riittävät eläke-etuudet.

(41) Ilman oikea-aikaisia, täydellisiä ja vertailukelpoisia tietoja toimivaltaiset viranomaiset eivät ehkä pysty arvioimaan vaatimusten noudattamista, seuraamaan riskejä tai toteuttamaan ennaltaehkäiseviä ja korjaavia toimenpiteitä tehokkaasti. Tämän ongelman ratkaisemiseksi jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on valtuudet vaatia lisäeläkelaitoksia toimittamaan kaikki valvontaa varten tarvittavat tiedot, toteuttaa paikan päällä tehtäviä tarkastuksia ja saada yksityiskohtaisia tietoja kustannuksista, maksuista ja sijoitustuotoista.

(42) Lisäeläkelaitosten keskeisten toimintojen tai muiden tehtävien ulkoistaminen voi tuottaa mittakaavaetuja ja tuoda lisäarvoa tai alhaisempia kustannuksia jäsenille ja etuudensaajille. Se voi kuitenkin myös aiheuttaa lisäriskejä ja haitata tehokasta valvontaa. Jos toimivaltaisilla viranomaisilla ei ole pääsyä asiaankuuluviin tietoihin tai toimitiloihin ja jos palveluntarjoajat eivät tee yhteistyötä, ne eivät välttämättä pysty valvomaan ulkoistettuja tehtäviä tai varmistamaan vaatimusten noudattamista. Näihin riskeihin puuttumiseksi jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että lisäeläkelaitokset antavat toimivaltaisille viranomaisille mahdollisuuden saada pääsyn palveluntarjoajien tietoihin ja toimitiloihin ja toteuttaa paikan päällä tehtäviä tarkastuksia suoraan tai valtuutettujen viranomaisten välityksellä. Lisäeläkelaitosten olisi myös tehtävä täysimittaista yhteistyötä valvonnan aikana. Ulkoistettujen toimintojen tehokkaan

rajatylittävän valvonnan varmistamiseksi EIOPAn olisi voitava avustaa toimivaltaisia viranomaisia yhteisissä paikalla tehtävissä tarkastuksissa.

(43) Avoimet, vertailukelpoiset ja helposti saatavilla olevat tiedot lisäeläkelaitosten hallinnoimien eläkejärjestelmien vuotuisista kokonaiskustannuksista, aiemmasta tuotto- tai arvonkehityksestä ja riskiprofiileista ovat olennaisen tärkeitä, jotta jäsenet ja etuudensaajat voivat tehdä tietoon perustuvia päätöksiä eläkesäästöistään. Tällainen tietojen julkistaminen voisi edistää tehokkuutta, kustannustehokkuutta ja mahdollisuuksia saavuttaa mittakaavaetuja, mikä hyödyttäisi lopulta jäseniä ja etuudensaajia. Vertailukelpoisuuden ja saatavuuden varmistamiseksi toimivaltaisten viranomaisten olisi julkaistava nämä tiedot yhdellä julkisella verkkosivustolla, joka kattaa kaikki asiaankuuluvat eläkejärjestelmät tai sijoitusvaihtoehdot ja vähintään edeltävät kymmenen vuotta.

(44) Jos rajatylittävä toiminta on merkittävää vastaanottavan jäsenvaltion markkinoiden kannalta ja edellyttää tiivistä yhteistyötä kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten välillä, erityisesti jos lisäeläkelaitos saattaa olla taloudellisissa vaikeuksissa jäsenten ja etuudensaajien vahingoksi, EIOPAn olisi voitava perustaa ja koordinoida yhteistyöfoorumeja samalla tavalla kuin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/138/EY[14] säädetään.

(45) Vakuutusyritykset ja vakuutusedustajat voivat tarjota myös ammatillisia lisäeläketuotteita. Sen varmistamiseksi, että kaikki potentiaaliset jäsenet, jäsenet ja etuudensaajat saavat yhtäläiset tiedot ja suojan, vakuutusyrityksiin ja -edustajiin olisi sovellettava tietoja koskevia sääntöjä, jotka ovat yhdenmukaiset lisäeläkelaitoksiin sovellettavien sääntöjen kanssa, mukaan lukien velvoitteet, jotka liittyvät tietojen toimittamiseen eläkkeiden seurantajärjestelmiin.

(46) Direktiivissä (EU) 2016/2341 ja tässä direktiivissä asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tiettyjä neuvoston direktiivistä 79/267/ETY johtuvia direktiivin (EU) 2016/2341 teknisiä parametreja, jotka ovat pysyneet muuttumattomina niiden käyttöönoton jälkeen, sekä eläke-etuusotetta. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.

(47) Jotta voidaan varmistaa sijoitustuottojen, joista on vähennetty sijoituskustannukset, ja kaikkien lisäeläkelaitosten toimintaan liittyvien kustannusten ja maksujen ilmoittamista koskevien säännösten yhdenmukainen täytäntöönpano, täytäntöönpanovalta olisi siirrettävä komissiolle. Näitä valtuuksia olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 180/2011[15] mukaisesti.

---

[14] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) (EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/138/oj).

[15] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

(48) Sen vuoksi direktiivejä (EU) 2016/97 ja (EU) 2016/2341 olisi muutettava.

(49) Direktiivin (EU) 2016/2341 muutoksilla, jotka koskevat lisäeläkelaitosten hyväksymistä, olisi korvattava nykyinen rekisteröinti- tai hyväksymisjärjestelmä, jotta voidaan varmistaa yhdenmukaiset valvontastandardit kaikkialla unionissa. Olisi kuitenkin liian työlästä vaatia kaikkia lisäeläkelaitoksia hakemaan uutta hyväksymistä. Lisäeläkelaitoksille, jotka on jo rekisteröity tai hyväksytty kyseisen direktiivin nojalla, olisi annettava Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi säädettävä sellaisten lisäeläkelaitosten automaattisesta tunnustamisesta, jotka on jo rekisteröity tai hyväksytty kyseisen direktiivin nojalla.

(50) Tässä direktiivissä tarkoitettuun henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/679. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tämän direktiivin soveltamiseksi suoritettavassa tietojen käsittelyssä noudatetaan kaikin puolin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2002/58/EY[16] silloin, kun kyseistä direktiiviä sovelletaan,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin (EU) 2016/2341 muuttaminen

Muutetaan direktiivi (EU) 2016/2341 seuraavasti:

1) korvataan kaikkialla direktiivissä ilmaisu ”rekisteröity tai hyväksytty” ilmaisulla ”hyväksytty”, ilmaisu ”rekisteröityyn tai hyväksyttyyn” ilmaisulla ”hyväksyttyyn”, ilmaisu ”rekisteröityihin tai hyväksyttyihin” ilmaisulla ”hyväksyttyihin”, ilmaisu ”rekisteröidyltä tai hyväksytyltä” ilmaisulla ”hyväksytyltä”, ilmaisu ”rekisteröidyt tai hyväksytyt” ilmaisulla ”hyväksytyt”, ilmaisu ”rekisteröityjen tai hyväksyttyjen” ilmaisulla ”hyväksyttyjen”, ilmaisu ”rekisteröidyn tai hyväksytyn” ilmaisulla ”hyväksytyn”, ilmaisu ”rekisteröidyllä tai hyväksytyllä” ilmaisulla ”hyväksytyllä”, ilmaisu ”rekisteröityjä tai hyväksyttyjä” ilmaisulla ”hyväksyttyjä”, ilmaisu ”rekisteröidyille tai hyväksytyille” ilmaisulla ”hyväksytyille” ja ilmaisu ”rekisteröidyiltä tai hyväksytyiltä” ilmaisulla ”hyväksytyiltä”;

2) korvataan kaikkialla direktiivissä ilmaisu ”koko, luonne, laajuus ja monitahoisuus” ilmaisulla ”luonne, laajuus ja monitahoisuus”, ilmaisu ”kokoon, luonteeseen, laajuuteen ja monitahoisuuteen” ilmaisulla ”luonteeseen, laajuuteen ja monitahoisuuteen”, ilmaisu ”koon, luonteen, laajuuden ja monitahoisuuden” ilmaisulla ”luonteen, laajuuden ja monitahoisuuden” ja ilmaisu ”suuruuteen, luonteeseen, laajuuteen ja monitahoisuuteen” ilmaisulla ”luonteeseen, laajuuteen ja monitahoisuuteen”;

3) korvataan kaikkialla direktiivissä ilmaisu ”sen kokoon, sisäiseen organisaatioon sekä toiminnan kokoon, luonteeseen, laajuuteen ja monitahoisuuteen” ilmaisulla ”sen toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monitahoisuuteen”, ilmaisu ”niiden kokoon ja sisäiseen organisaatioon sekä niiden toiminnan kokoon, luonteeseen, laajuuteen ja monitahoisuuteen” ilmaisulla ”niiden toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja

[16] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/58/EY, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2002, henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) (EYVL L 201, s. 37, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2002/58/oj).

monitahoisuuteen” ja ilmaisu ”kokoonsa ja sisäiseen organisaatioonsa sekä toimintansa kokoon, luonteeseen, laajuuteen ja monitahoisuuteen” ilmaisulla ”toimintansa luonteeseen, laajuuteen ja monitahoisuuteen”;

4) muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan toinen virke seuraavasti:

”Jos lisäeläkelaitokset on perustettu kansallisen oikeuden mukaisesti muodossa, jossa hyväksytyt yhteisöt vastaavat niiden johtamisesta ja hallinnoinnista ja toimivat niiden puolesta, jäsenvaltioiden on sovellettava tätä direktiiviä tapauksen mukaan joko kyseisiin lisäeläkelaitoksiin tai, jollei 2 kohdasta muuta johdu, tällaisiin hyväksyttyihin yhteisöihin taikka molempiin.”;

b) lisätään 3 kohta seuraavasti:

”3. Jos hyväksytyt yhteisöt 1 kohdan mukaisesti vastaavat lisäeläkelaitosten johtamisesta ja hallinnoinnista ja toimivat niiden puolesta, jäsenvaltioiden on varmistettava, että lisäeläkelaitosten varat ovat oikeudellisesti erillisiä hyväksyttyjen yhteisöjen varoista.

Sovellettaessa ensimmäistä alakohtaa, jos 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetut hyväksytyt yhteisöt johtavat ja hallinnoivat lisäeläkelaitoksia ja toimivat niiden puolesta, jäsenvaltiot eivät saa estää tällaisia toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneita hyväksyttyjä yhteisöjä harjoittamasta kyseistä toimintaa.”;

5) korvataan 3 ja 4 artikla seuraavasti:

”*3 artikla*

Soveltaminen sosiaaliturvajärjestelmiä hoitaviin lisäeläkelaitoksiin

Lisäeläkelaitokset, jotka hoitavat myös sellaisia eläkejärjestelmiä, joiden katsotaan olevan asetusten (EY) N:o 883/2004 ja (EY) N:o 987/2009 soveltamisalaan kuuluvia sosiaaliturvajärjestelmiä, kuuluvat tämän direktiivin soveltamisalaan sellaisen eläkkeitä koskevan liiketoiminnan osalta, joka ei kuulu kyseisten asetusten soveltamisalaan. Tällöin vastuut ja vastaavat varat on pidettävä erillään muista liiketoiminnoista eikä kyseisiä vastuita ja vastaavia varoja saa siirtää sellaisiin eläkejärjestelmiin, joiden katsotaan olevan sosiaaliturvajärjestelmiä, tai päinvastoin.

4 artikla

Vapaaehtoinen soveltaminen

Jäsenvaltiot voivat soveltaa joitakin tai kaikkia tämän direktiivin säännöksiä laitoksen oikeudellisesta muodosta riippumatta laitoksiin, jotka toimivat rahastointiperiaatteella eläke-etuuksien tarjoamiseksi ja

a) jotka on rajattu tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle 2 artiklan 2 kohdan a ja d alakohdan nojalla; tai

b) jotka eivät kuulu tämän direktiivin tai direktiivien 2009/65/EY, 2009/138/EY, 2011/61/EU, 2013/36/EU ja 2014/65/EU soveltamisalaan.

Edellä 2 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen laitosten osalta jäsenvaltiot voivat päättää tämän direktiivin säännösten soveltamisesta ainoastaan siltä osin kuin soveltaminen on asetusten (EY) N:o 883/2004 ja (EY) N:o 987/2009 mukaista.

Jos ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuja laitoksia kansallisen oikeuden mukaisesti johtavat ja hallinnoivat niiden puolesta toimivat hyväksytyt yhteisöt, jäsenvaltiot voivat päättää soveltaa tätä direktiiviä tapauksen mukaan joko kyseisiin laitoksiin tai hyväksyttyihin yhteisöihin, jotka vastaavat niiden johtamisesta ja hallinnoinnista ja toimivat niiden puolesta, taikka molempiin.

Jäsenvaltiot voivat päättää soveltaa 11 ja 11 a artiklaa tämän artiklan nojalla ainoastaan, jos kaikkia tämän direktiivin säännöksiä sovelletaan.

Jäsenvaltioiden on ensimmäisessä ja toisessa kohdassa tarkoitettuja vaihtoehtoja käyttäessään ilmoitettava komissiolle ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle, minkä tyyppisiä laitoksia tai tapauksen mukaan hyväksyttyjä yhteisöjä kyseisten vaihtoehtojen käyttö koskee ja mitä tämän direktiivin säännöksiä niihin sovelletaan.

Komissio asettaa nämä tiedot julkisesti saataville.”;

6) muutetaan 5 artikla seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

”**Pienet lisäeläkelaitokset**”;

b) kumotaan toinen kohta;

7) muutetaan 6 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 alakohdassa ilmaisu ”ja jonka toiminta johtuu suoraan tästä tehtävästä;” ilmaisulla ”ja jonka toiminta johtuu suoraan tästä tehtävästä ja, jos se on kansallisen oikeuden nojalla sallittua, yksilöllisten eläkkeiden tarjoamisesta;”;

b) korvataan 3 alakohta seuraavasti:

”3) ’rahoittavalla yrityksellä’ yritystä tai muuta elintä, joka toimii työnantajana, ammatillisena yhdistyksenä tai elimenä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana tai näiden yhdistelmänä ja joka tarjoaa eläkejärjestelmää tai suorittaa maksuosuuksia lisäeläkelaitokselle, riippumatta siitä, onko yrityksen tai elimen osana tai muodostaako sen yksi tai useampi oikeushenkilö tai luonnollinen henkilö;”;

c) korvataan 5 alakohta seuraavasti:

”5) ’jäsenellä’ henkilöä, joka on aiemman tai nykyisen ammatillisen toimintansa perusteella oikeutettu eläke-etuuksiin eläkejärjestelmän määräysten mukaisesti ja joka ei ole etuudensaaja tai mahdollinen jäsen, paitsi että I, II, III, V ja VI osastoa sovellettaessa ’jäsenellä’ tarkoitetaan myös yksilöllisen eläkkeen säästäjää, jos lisäeläkelaitosten on kansallisen oikeuden nojalla sallittua tarjota yksilöllisiä eläkkeitä;”;

d) lisätään 20, 21 ja 22 alakohta seuraavasti:

”20) ’palveluntarjoajalla’ yritystä, jolle lisäeläkelaitos on ulkoistanut tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvia toimintoja;

21) ’yksilöllisellä eläketuotteella’ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/1238* 2 artiklan 1 alakohdassa määriteltyä yksilöllistä eläketuotetta;

22) ’eläkkeiden seurantajärjestelmällä’ digitaalista välinettä, tavallisesti suojattua verkkoportaalia tai mobiilisovellusta, jonka avulla yksilöt saavat yleiskatsauksen itselleen kertyneistä eläkeoikeuksista sekä ennusteita tulevista etuuksista kaikissa eläkejärjestelmissä, joiden jäsen tai etuudensaaja kyseinen henkilö on.

_____

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1238, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, yleiseurooppalaisesta yksilöllisestä eläketuotteesta (PEPP) (EUVL L 198, 25.7.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1238/oj).”;

8) korvataan 7 artiklan toinen kohta seuraavasti:

”Jos lisäeläkelaitoksilla on kansallisen oikeuden nojalla lupa tarjota yksilöllisiä eläketuotteita, kaikki yksilöllisiä eläkkeitä koskevaan liiketoimintaan liittyvät varat ja vastuut on pidettävä erillään muista liiketoiminnoista ilman mahdollisuutta siirtää kyseisiä varoja ja vastuita laitoksen muuhun eläkkeitä koskevaan liiketoimintaan.”;

9) lisätään 8 a artikla seuraavasti:

”*8 a artikla*

Sijoittautumisvapaus ja palvelujen tarjoamisen vapaus

1. Lisäeläkelaitokset saavat tarjota palveluja kaikkialla unionissa 11 ja 11 a artiklan mukaisesti.

2. Jäsenvaltiot eivät saa rajoittaa lisäeläkelaitosten sijoittautumista alueelleen.”;

10) muutetaan 9 artikla seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

”**Hyväksyminen**”;

b) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava kaikkien sellaisten lisäeläkelaitosten osalta, joiden keskushallinto sijaitsee niiden alueella, että lisäeläkelaitos on toimivaltaisen viranomaisen hyväksymä ja että se sisältyy kansalliseen rekisteriin.

Keskushallinnon sijaintipaikka on paikka, jossa lisäeläkelaitoksen keskeiset strategiset päätökset tehdään.

Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat lisäeläkelaitosten hyväksymisen yhteydessä toiminnan vakauden arvioinnin. Arvioinnissa on otettava huomioon kyseisen lisäeläkelaitoksen toiminnan luonne, laajuus ja monitahoisuus.

Hyväksymistä hakevien lisäeläkelaitosten on laadittava ja toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikkea suunniteltua toimintaansa koskeva liiketoimintasuunnitelma, jossa esitetään yksityiskohtaisesti nykyisten ja tulevien toimintakustannusten kattamiseksi käytettävissä olevat taloudelliset resurssit.

Liiketoimintasuunnitelman on sisällettävä vähintään kolme vuotta kattavat ennusteet lisäeläkelaitoksen tuloista ja menoista sekä erittely lisäeläkelaitoksen toimintakustannuksista, mukaan lukien tarvittaessa jakelu- ja hankintakustannukset ja muut osatekijät, jotka auttavat toimivaltaisia viranomaisia arvioimaan toimintaa koskevien vaatimusten noudattamista.

Yhden tai useamman rahoittavan yrityksen myöhempi hyväksyminen ei edellytä sitä, että lisäeläkelaitoksen olisi käytävä läpi uusi hyväksymismenettely.”;

c) lisätään 1 a kohta seuraavasti:

”1 a. Päätös, jolla hyväksyminen evätään, on perusteltava yksityiskohtaisesti ja annettava tiedoksi asianomaiselle lisäeläkelaitokselle.

Kunkin jäsenvaltion on säädettävä oikeudesta hakea muutosta tuomioistuimissa, jos sen toimivaltaiset viranomaiset eivät ole käsitelleet hyväksymistä koskevaa hakemusta kuuden kuukauden kuluessa sen vastaanottamisesta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 48 artiklan 9 kohdan soveltamista.”;

11) lisätään 9 a artikla seuraavasti:

”*9 a artikla*

Usean rahoittajan lisäeläkelaitokset

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lisäeläkelaitokset saavat hallinnoida erilaisia eläkejärjestelmiä, mukaan lukien sellaisia järjestelmiä, joiden sijoituspolitiikka on erilainen, ja vastaanottaa rahoitusta useilta rahoittavilta yrityksiltä saman eläkejärjestelmän puitteissa.

Ensimmäinen kohta ei rajoita jäsenvaltion päätöstä vaatia, että järjestelmiä, joissa on useita rahoittavia yrityksiä, hallinnoidaan direktiivin 2009/138/EY mukaisesti.”;

12) muutetaan 10 artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 kohtaan c alakohta seuraavasti:

”c) lisäeläkelaitoksella on riittävät taloudelliset resurssit nykyisten ja tulevien toimintakustannustensa kattamiseksi.”;

b) lisätään 3 kohta seuraavasti:

”3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen antaa asetuksen (EU) N:o 1094/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet, jotka koskevat lisäeläkelaitosten hyväksymisen yhteydessä toteutettavaa toiminnan vakauden arviointia sekä II ja III osastossa säädettyjä vaatimuksia.”;

13) muutetaan 11 artikla seuraavasti:

a) kumotaan 2 kohta;

b) korvataan 3 ja 4 kohta seuraavasti:

”3. Kotijäsenvaltion on varmistettava, että lisäeläkelaitos ilmoittaa toimivaltaiselle viranomaiselleen aikomuksestaan harjoittaa rajatylittävää toimintaa.

Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että lisäeläkelaitokset toimittavat ilmoituksensa yhteydessä seuraavat tiedot:

a) vastaanottavan jäsenvaltion (tai vastaanottavien jäsenvaltioiden) nimi, jonka rahoittava yritys (tai rahoittavat yritykset) tarvittaessa ilmoittaa;

b) rahoittavan yrityksen (tai rahoittavien yritysten) nimi ja keskushallinnon sijaintipaikka;

c) rahoittavaa yritystä (tai rahoittavia yrityksiä) varten hallinnoitavan eläkejärjestelmän (tai hallinnoitavien eläkejärjestelmien) pääpiirteet.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle toimitetaan 3 kohdan mukainen ilmoitus eikä se ole tehnyt perusteltua päätöstä siitä, että lisäeläkelaitoksen hallinnollinen rakenne tai taloudellinen tila taikka lisäeläkelaitoksen johtajien hyvä maine tai ammatillinen pätevyys ja kokemus eivät täytä aiotulle rajatylittävälle toiminnalle asetettuja vaatimuksia, se toimittaa 3 kohdassa tarkoitetut tiedot vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle kahden kuukauden kuluessa kyseisten tietojen vastaanottamisesta. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen vahvistaa viipymättä vastaanottaneensa kyseiset tiedot. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen ilmoittaa lisäeläkelaitokselle kirjallisesti, että vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on vastaanottanut tiedot.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen tekee ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun perustellun päätöksen yhden kuukauden kuluessa kaikkien 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen vastaanottamisesta.”;

c) korvataan 6 ja 7 kohta seuraavasti:

”6. Rajatylittävää toimintaa harjoittaviin lisäeläkelaitoksiin sovelletaan niitä IV osastossa tarkoitettuja tietojen toimittamista koskevia vaatimuksia, jotka vastaanottava jäsenvaltio on asettanut niiden mahdollisten jäsenten, jäsenten ja etuudensaajien suhteen, joita kyseinen rajatylittävä toiminta koskee, lukuun ottamatta 38 artiklassa tarkoitettua eläke-etuusotetta, johon sovelletaan yhdenmukaistettuja unionin sääntöjä mainitun artiklan 6 kohdan mukaisesti.

7. Ennen kuin lisäeläkelaitos ryhtyy harjoittamaan rajatylittävää toimintaa, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on kuukauden kuluessa 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen vastaanottamisesta valmistauduttava asianomaisen rajatylittävän toiminnan valvontaan. Valmistautumisen on liityttävä niihin ammatillisten lisäeläkkeiden järjestelmiin sovellettaviin sosiaali- ja työoikeuden vaatimuksiin, joiden mukaisesti yrityksen rahoittamaa eläkejärjestelmää täytyy hallinnoida vastaanottavassa jäsenvaltiossa, ja IV osastossa tarkoitettuihin vastaanottavassa jäsenvaltiossa rajatylittävään toimintaan sovellettaviin tietojen toimittamista koskeviin vaatimuksiin. Lisäksi vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on 59 artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitetulla tavalla ilmoitettava kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle alueellaan sovellettavat 59 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut säännökset. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on välittömästi ilmoitettava nämä tiedot lisäeläkelaitokselle.”;

d) lisätään 9 a kohta seuraavasti:

”9 a. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki rajatylittävään toimintaan ja rajatylittäviin menettelyihin liittyvät menettelyt ja muodollisuudet voidaan hoitaa helposti sähköisesti.”;

e) korvataan 10 kohta seuraavasti:

”10. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, jolla on syytä katsoa, että sen alueella toimintaa harjoittava lisäeläkelaitos ei noudata ammatillisten lisäeläkkeiden järjestelmiin vastaanottavassa jäsenvaltiossa sovellettavia sosiaali- ja työoikeuden vaatimuksia, on ilmoitettava asiasta välittömästi kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on yhteistyössä vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että lisäeläkelaitos lopettaa havaitun rikkomisen.”;

f) lisätään 11 kohtaan alakohdat seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tällaisten toimenpiteiden edellyttämät oikeudelliset asiakirjat voidaan niiden alueella antaa tiedoksi lisäeläkelaitoksille.

Kotijäsenvaltion tai vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi lisäksi saattaa asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi toimia tällaisissa tapauksissa kyseisen artiklan nojalla saamiensa valtuuksien mukaisesti.”;

g) lisätään 12 ja 13 kohta seuraavasti:

”12. Edellä olevat 10 ja 11 kohta eivät rajoita vastaanottavien jäsenvaltioiden valtuuksia toteuttaa aiheellisia ja syrjimättömiä hätätoimenpiteitä ehkäistäkseen määräystenvastaisuuksia alueellaan tai rangaistakseen niistä tilanteissa, joissa välittömät toimet ovat ehdottoman välttämättömiä jäsenten ja etuudensaajien oikeuksien suojelemiseksi ja joissa kotijäsenvaltioiden vastaavat toimenpiteet ovat riittämättömiä tai puutteellisia. Näihin valtuuksiin on sisällytettävä mahdollisuus estää lisäeläkelaitoksia, siinä määrin kuin se on ehdottoman välttämätöntä, toimimasta vastaanottavassa jäsenvaltiossa rahoittavan yrityksen puolesta.

13. Lisäeläkelaitosten toimintaa rajoittavat 10–13 kohdan nojalla hyväksytyt toimenpiteet on perusteltava asianmukaisesti, ja niistä on ilmoitettava kyseiselle lisäeläkelaitokselle ilman aiheetonta viivytystä. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, joka hyväksyy tällaisia toimenpiteitä, on myös ilmoitettava toimenpiteistä kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ja 11 kohdan kolmannen alakohdan yhteydessä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle.”;

14) lisätään 11 a artikla seuraavasti:

”*11 a artikla*

Ilmoitettujen tietojen muutokset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos 11 artiklan 3 kohdan b tai c alakohdan mukaisesti toimitetut tiedot muuttuvat, lisäeläkelaitos ilmoittaa muutoksesta kirjallisesti kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille vähintään kuukautta ennen muutoksen tekemistä, jotta kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat täyttää 11 artiklan mukaiset velvoitteensa.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos jäsenet ja etuudensaajat kantavat sijoitusriskin kokonaisuudessaan, aiemmin ilmoitettua eläkejärjestelmää koskevasta

yhdestä tai useammasta uudesta rahoittavasta yrityksestä tai kyseisen järjestelmän ominaisuuksiin tehtävistä muista kuin olennaisista muutoksista ilmoittamiseen sovelletaan yksinkertaistettua ilmoitusmenettelyä.”;

15) muutetaan 12 artikla seuraavasti:

a) lisätään 2 a kohta seuraavasti:

”2 a. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että siirtävä lisäeläkelaitos asettaa asianomaisten jäsenten ja etuudensaajien ja tapauksen mukaan heidän edustajiensa saataville tiedot siirron ehdoista hyvissä ajoin ja ennen 4 kohdassa tarkoitetun hakemuksen jättämistä.”;

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Rajatylittävän siirron edellytyksenä on ennakkohyväksyntä

a) asianomaisten jäsenten ja etuudensaajien yksinkertaiselta enemmistöltä tai tapauksen mukaan heidän edustajiensa yksinkertaiselta enemmistöltä; ja

b) tapauksen mukaan rahoittavalta yritykseltä.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan a alakohtaa yksinkertainen enemmistö lasketaan saatujen vastausten perusteella.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että siirron hyväksymiseksi on saavutettava osallistujien vähimmäismäärä, joka on enintään 25 prosenttia asianomaisista jäsenistä ja etuudensaajista.”;

c) korvataan 11 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Kun siirto johtaa rajatylittävään toimintaan, siirtävän lisäeläkelaitoksen kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava myös vastaanottavan lisäeläkelaitoksen kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle niistä ammatillisten lisäeläkkeiden järjestelmiin sovellettavista sosiaali- ja työoikeuden vaatimuksista, joiden mukaisesti eläkejärjestelmää täytyy hallinnoida, ja IV osastossa tarkoitetuista vastaanottavassa jäsenvaltiossa rajatylittävään toimintaan sovellettavista tietojen toimittamista koskevista vaatimuksista. Ilmoitus on tehtävä neljän viikon kuluessa.”;

16) lisätään 12 a artikla seuraavasti:

”*12 a artikla*

Kotimaiset siirrot

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että samassa jäsenvaltiossa hyväksyttyjen lisäeläkelaitosten välillä tapahtuvaan eläkejärjestelmän vastuiden, vakuutusteknisen vastuuvelan ja muiden velvoitteiden ja oikeuksien sekä vastaavien varojen tai niitä vastaavien käteisvarojen siirtämiseen kokonaan tai osittain sovelletaan yksinkertaisia ja avoimia menettelyjä, joilla varmistetaan jäsenten ja etuudensaajien suojelu ja kyseisten eläkejärjestelmien jatkuva vakaa hallinnointi.

Tällaisille siirroille on saatava ennakkohyväksyntä toimivaltaiselta viranomaiselta, jonka on todennettava ainakin kaikki seuraavat seikat:

a) toimitetut tiedot ovat täydelliset ja tarkat;

b) hallinnollinen rakenne, taloudellinen tila sekä lisäeläkelaitosten toiminnasta tosiasiallisesti vastaavien henkilöiden hyvä maine tai ammatillinen pätevyys ja kokemus ovat aiotulle siirrolle asetettujen vaatimusten mukaisia;

c) jäsenten ja etuudensaajien pitkän aikavälin edut suojataan asianmukaisesti;

d) siirrettävät varat ovat riittävät ja asianmukaiset kattamaan siirtoon liittyvät vastuut, vakuutusteknisen vastuuvelan ja muut velvoitteet ja oikeudet.

Jos jäsenvaltio edellyttää kotimaisilta siirroilta asianomaisten jäsenten ja etuudensaajien ennakkohyväksyntää, hyväksymismenettely ei saa olla 12 artiklan 3 kohdassa säädettyä menettelyä tiukempi.”;

17) korvataan 13 artiklan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Kotijäsenvaltion on varmistettava, että eläkejärjestelmiä hallinnoivat lisäeläkelaitokset pitävät koko ajan yllä kaikkiin ammatillisten lisäeläkkeiden järjestelmiinsä ja, jos se on kansallisen oikeuden nojalla sallittua, lisäeläkelaitosten kautta jaettaviin yksilöllisten eläkkeiden järjestelmiin nähden niiden olemassa olevien eläkesopimusten rahoituksellisia sitoumuksia vastaavia riittäviä vastuita.

2. Kotijäsenvaltion on varmistettava, että eläkejärjestelmiä hallinnoivat lisäeläkelaitokset, silloin kun ne tarjoavat suojan biometristen riskien varalle tai takaavat joko sijoituksen tuottavuuden tai tietyn etuuksien tason, muodostavat kaikkien tällaisten eläkejärjestelmien osalta riittävän vakuutusteknisen vastuuvelan.”;

18) muutetaan 14 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) korvataan ensimmäisen alakohdan johdantokappale seuraavasti:

”Kotijäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden toimivaltaisilla viranomaisilla on tarvittavat valtuudet sen sallimiseksi, että lisäeläkelaitoksen varat ovat rajoitetun ajan riittämättömät vakuutusteknisen vastuuvelan kattamiseen. Tällaisessa tapauksessa toimivaltaisten viranomaisten on edellytettävä, että lisäeläkelaitos tekee konkreettisen ja toteuttamiskelpoisen aikataulutetun tervehdyttämissuunnitelman sen varmistamiseksi, että 1 kohdan vaatimus jälleen täyttyy. Suunnitelmaa koskevat seuraavat edellytykset:”;

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

”Ensimmäisen alakohdan johdantokappaleessa tarkoitettu rajoitettu ajanjakso määritetään kansallisessa oikeudessa, ja se saa joka tapauksessa olla enintään kymmenen vuotta.”;

b) kumotaan 3 kohta;

19) muutetaan 16 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että jokaisella 15 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla lisäeläkelaitoksella, joka on hyväksytty niiden alueella, on koko liiketoimintansa osalta jatkuvasti käytettävissä riittävä ja vähintään tämän direktiivin vaatimuksia vastaava solvenssimarginaali, jotta voidaan varmistaa ammatillisten lisäeläkkeiden tarjoamisen ja, jos se on sallittu kansallisessa oikeudessa, yksilöllisten eläkkeiden tarjoamisen kestävyys pitkällä aikavälillä.”;

b) korvataan 4 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettu määrä voi olla enintään 3,5 prosenttia kaikkien niiden henkivakuutussopimusten, ammatillisia lisäeläkkeitä koskevien sopimusten ja, jos ne on sallittu kansallisessa oikeudessa, yksilöllisiä eläkejärjestelyjä koskevien sopimusten vakuutussummien ja kaikkien niiden sopimusten, joissa zillmerointi on mahdollista, vakuutusmaksuvastuun erotuksesta. Erotuksesta vähennetään aktivoitujen hankintamenojen poistamatta oleva osuus.”;

20) lisätään 17 artiklaan 7 kohta seuraavasti:

”7. Siirretään komissiolle valta antaa 64 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tässä artiklassa ja 18 artiklassa tarkoitettujen lukujen ja prosenttiarvojen muuttamiseksi.”;

21) lisätään 18 a artikla seuraavasti:

”*18 a artikla*

Sisäinen stressitestaus

1. Kotijäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on edellytettävä, että lisäeläkelaitokset, jotka hallinnoivat eläkejärjestelmiä, joissa lisäeläkelaitos itse eikä rahoittava yritys takaa biometrisen riskin, sijoitustoiminnan tuoton tai etuuksien tietyn tason, toteuttavat vähintään joka kolmas vuosi stressitestin arvioidakseen kykyään täyttää velvoitteensa jäseniä ja etuudensaajia kohtaan, myös epäsuotuisaa markkina- ja väestökehitystä edustavissa skenaarioissa.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, kotijäsenvaltion toimivaltaisella viranomaisella on oltava valtuudet vaatia lisäeläkelaitosta tekemään stressitesti useammin, ainakin jos aiempien vuosien stressitestien tulokset osoittavat riskin siitä, että lisäeläkelaitoksella ei seuraavien kymmenen vuoden kuluessa ole riittäviä, asianmukaisia varoja vakuutusteknisen vastuuvelan kattamiseksi.

Jäsenvaltiot voivat myös vaatia lisäeläkelaitosta arvioimaan, ylittääkö sen ennustettu käytettävissä oleva solvenssimarginaali sen vaaditun solvenssimarginaalin tai tapauksen mukaan mahdollisen kansallisessa oikeudessa 15 artiklan mukaisesti vaadittujen lakisääteisten omien varojen korkeamman tason.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa lisäeläkelaitosten on laadittava viimeisimmän tilinpäätöksen päivämäärästä lukien seuraavien kymmenen tilikauden ajalle ennusteet varoista ja vastuista kussakin seuraavista skenaarioista:

a) perusskenaario, jossa viimeisimmän tilinpäätöksen päivämääränä vallinneet taloudelliset olosuhteet jatkuvat;

b) epäsuotuisa skenaario, jossa korot laskevat pysyvästi suhteellisesti 40 prosenttia tai absoluuttisesti 0,75 prosenttiyksikköä sen mukaan, kumpi on suurempi, ilman, että korot laskevat alle 0 prosentin tai nousevat yli 3,5 prosentin;

c) epäsuotuisa skenaario, jossa poistokelvottomien omaisuuserien sijoitustuotot pienenevät 30 prosenttia;

d) kaikenikäisten jäsenten ja etuudensaajien kuolleisuus vähenee 10 prosenttia.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat vaatia, että lisäeläkelaitokset

a) laativat ennusteita, jotka kattavat yli kymmenen tilikautta;

b) tekevät ennusteita epäsuotuisista skenaarioista, jotka ovat ensimmäisen alakohdan b, c tai d alakohdassa säädettyjä skenaarioita vakavampia;

c) tekevät ennusteista ylimääräisistä stressiskenaarioista.

3. Jos 1 kohdassa tarkoitetun stressitestin tulokset osoittavat, että jossakin 2 kohdassa tarkoitetussa skenaariossa lisäeläkelaitoksella ei olisi riittävästi varoja vakuutusteknisen vastuuvelan kattamiseksi tai tapauksen mukaan käytettävissä oleva solvenssimarginaali ei riittäisi täyttämään vaadittua solvenssimarginaalia tai mahdollista 15 artiklan nojalla kansallisessa oikeudessa vaadittujen lakisääteisten omien varojen korkeampaa tasoa jonakin ennusteen kohteena olevana vuotena, jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltainen viranomainen vaatii lisäeläkelaitosta toimittamaan lähentymissuunnitelman.

Lähentymissuunnitelmassa on esitettävä toimenpiteet, jotka lisäeläkelaitos aikoo toteuttaa palauttaakseen ennustejaksolla kykynsä pitää yllä riittäviä varoja vakuutusteknisen vastuuvelan kattamiseksi tai tapauksen mukaan varmistaa, että sen käytettävissä oleva solvenssimarginaali ylittää vaaditun solvenssimarginaalin, kaikissa 2 kohdassa tarkoitetuissa skenaarioissa.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lisäeläkelaitos toimittaa lähentymissuunnitelman toimivaltaiselle viranomaiselle kolmen kuukauden kuluessa stressitestin suorittamispäivästä.

Jos lähentymissuunnitelmaa ei toimiteta kolmen kuukauden kuluessa tai jos lähentymissuunnitelma ei sisällä uskottavia toimia stressitestissä havaitun vastuuvajauksen tai tapauksen mukaan käytettävissä olevan solvenssimarginaalin riittämättömän tason korjaamiseksi, jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on valtuudet vaatia, että lisäeläkelaitoksella on korkeampi käytettävissä oleva solvenssimarginaali.

4. Edellä olevaa 3 kohtaa ei sovelleta, jos lisäeläkelaitokselle on 14 artiklan 2 kohdan nojalla sallittu se, että sen varat ovat rajoitetun ajan riittämättömät vakuutusteknisen vastuuvelan kattamiseen. Tässä tapauksessa jäsenvaltioiden on varmistettava, että 14 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyssä tervehdyttämissuunnitelmassa otetaan huomioon tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun stressitestin tulokset ja että sitä päivitetään tarvittaessa vastaavasti, erityisesti määritettäessä toimenpiteitä ja ajanjaksoa täyden rahoituksen palauttamiseksi.

5. Jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta 1–3 kohtaa, jos ne vaativat, että niiden alueella sijaitsevilla lisäeläkelaitoksilla on lakisääteisiä omia varoja, jotka ylittävät 17 artiklassa tarkoitetun vaaditun solvenssimarginaalin, edellyttäen, että tällaiset lakisääteiset omien varojen vaatimukset ovat riskiperusteisia ainakin markkinoihin ja pitkäikäisyyteen liittyvien riskien osalta.”;

22) muutetaan 19 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

a) korvataan johdantokappale seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että niiden alueella hyväksytyt lisäeläkelaitokset tekevät sijoituksensa varovaisuusperiaatetta noudattaen ja erityisesti seuraavien sääntöjen mukaisesti:”;

b) korvataan b alakohta seuraavasti:

”b) lisäeläkelaitosten on varovaisuusperiaatteen puitteissa otettava sijoituspäätöksissään huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/2088* 2 artiklan 22 alakohdassa määritellyt kestävyysriskit, ja tätä varten lisäeläkelaitosten on otettava huomioon sijoitusstrategiansa ja -päätöstensä mahdollinen pitkän aikavälin vaikutus asetuksen (EU) 2019/2088 2 artiklan 24 alakohdassa määriteltyihin kestävyystekijöihin. Tämä on tehtävä oikeasuhteisella tavalla ottaen huomioon lisäeläkelaitosten toiminnan luonne, laajuus ja monitahoisuus.”;

c) korvataan d alakohta seuraavasti:

”d) varat on pääasiallisesti sijoitettava säännellyillä markkinoilla, monenkeskisissä kaupankäyntijärjestelmissä tai organisoiduissa kaupankäyntijärjestelmissä;”;

b) lisätään 1 a – 1 d kohta seuraavasti:

”1 a. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että lisäeläkelaitokset sijoittavat koko sijoitussalkun osalta ainoastaan sellaisiin varoihin ja välineisiin, joiden riskejä kyseinen lisäeläkelaitos pystyy asianmukaisesti tunnistamaan, mittaamaan, seuraamaan, hallitsemaan, valvomaan, ilmoittamaan ja ottamaan asianmukaisesti huomioon arvioidessaan 28 artiklan mukaisesti kokonaisrahoitustarvettaan sekä jäsenille ja etuudensaajille aiheutuvia riskejä, jotka liittyvät heidän eläke-etuuksiensa maksatukseen.

1 b. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että myös vakuutusteknisen vastuuvelan kattamiseksi pidettävät varat sijoitetaan lisäeläkelaitoksen vastuiden luonteeseen ja kestoon nähden asianmukaisella tavalla.

1 c. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että lisäeläkelaitosten sijoituspäätöksissä otetaan huomioon jäsenten ja etuudensaajien kestävyysmieltymykset, jos lisäeläkelaitokset pystyvät arvioimaan näitä jäsenistön mieltymyksiä ja siinä määrin kuin nämä mieltymykset ovat 1 kohdassa säädettyjen sijoitusperiaatteiden mukaisia.

1 d. Sovellettaessa 1 c kohtaa kestävyysmieltymyksillä tarkoitetaan jäsenen, etuudensaajan tai mahdollisen jäsenen valintaa, joka koskee sitä, sisällytetäänkö hänen sijoitukseensa yksi tai useampi seuraavista rahoitusvälineistä ja jos sisällytetään, missä määrin:

a) rahoitusväline, jonka osalta asiakas tai potentiaalinen asiakas toteaa, että vähimmäisosuus on sijoitettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2020/852** 2 artiklan 1 alakohdassa määriteltyihin ympäristön kannalta kestäviin sijoituksiin;

b) rahoitusväline, jonka osalta asiakas tai potentiaalinen asiakas toteaa, että vähimmäisosuus on sijoitettava asetuksen (EU) 2019/2088 2 artiklan 17 alakohdassa määriteltyihin kestäviin sijoituksiin;

c) rahoitusväline, jossa otetaan huomioon pääasialliset haitalliset vaikutukset asetuksen (EU) 2019/2088 2 artiklan 24 alakohdassa määriteltyihin

kestävyystekijöihin, jos asiakas tai potentiaalinen asiakas määrittää laadulliset tai määrälliset tekijät, joilla kyseinen huomioon ottaminen osoitetaan.”;

c) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”Jäsenvaltiot voivat 1–5 kohdan säännösten mukaisesti valtuuttaa toimivaltaisen viranomaisen asettamaan alueellaan hyväksytyille lisäeläkelaitoksille yksityiskohtaisempia sääntöjä edellyttäen, että ne ovat varovaisuussyistä perusteltuja.

Tällaisia sääntöjä saa soveltaa ainoastaan, jos jäsenet ja etuudensaajat kantavat sijoitusriskin. Tällaisissa tapauksissa lisäeläkelaitoksia ei kuitenkaan saa estää

a) sijoittamasta enintään 70:tä prosenttia vakuutusteknisen vastuuvelan katteena olevista varoista tai koko niitä järjestelmiä koskevasta sijoitussalkusta, joissa jäsenet vastaavat sijoitusriskeistä, osakkeisiin, osakkeita vastaaviin vaihtokelpoisiin arvopapereihin ja yritysten liikkeeseen laskemiin joukkovelkakirjalainoihin, joilla käydään kauppaa säännellyillä markkinoilla, monenkeskisissä kaupankäyntijärjestelmissä tai organisoiduissa kaupankäyntijärjestelmissä, ja päättämästä näiden arvopapereiden suhteellisesta painoarvosta sijoitussalkussa;

b) sijoittamasta enintään 30:tä prosenttia vakuutusteknisen vastuuvelan katteena olevista varoista sellaisiin varoihin, jotka ovat eri valuutassa kuin vastuut;

c) sijoittamasta sijoitusinstrumentteihin, joilla on pitkän aikavälin sijoitushorisontti ja joilla ei käydä kauppaa säännellyillä markkinoilla, monenkeskisissä kaupankäyntijärjestelmissä tai organisoiduissa kaupankäyntijärjestelmissä;

d) sijoittamasta sijoitusinstrumentteihin, jotka EIP on laskenut liikkeelle tai taannut Euroopan strategisten investointien rahaston, eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston, eurooppalaisen yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneen rahaston tai eurooppalaisen riskipääomarahaston puitteissa.”;

d) kumotaan 7 ja 8 kohta;

---

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/2088, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, kestävyyteen liittyvien tietojen antamisesta rahoituspalvelusektorilla (EUVL L 317, 9.12.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/2088/oj).”;

** Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/852, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2020, kestävää sijoittamista helpottavasta kehyksestä ja asetuksen (EU) 2019/2088 muuttamisesta (EUVL L 198, 22.6.2020, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj).

23) muutetaan 21 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että kaikilla lisäeläkelaitoksilla on tehokas hallintojärjestelmä, joka mahdollistaa niiden toimintojen vakaan ja järkevän johtamisen ja hallinnoinnin. Järjestelmässä on oltava vähintään

a) tarkoituksenmukainen ja läpinäkyvä organisaatiorakenne, jossa vastuualueet on jaettu selvästi ja erotettu toisistaan asianmukaisesti;

b) tehokas järjestelmä tiedonvälityksen ja eturistiriitojen hallinnan varmistamiseksi.

Hallintojärjestelmällä on varmistettava, että sijoitusvaroja koskevat ympäristöön liittyvät, sosiaaliset ja hallintotapaan liittyvät tekijät otetaan huomioon sijoituspäätöksissä, ja siitä on tehtävä säännöllisesti sisäisiä arviointeja.

Tällaisissa sisäisissä arvioinneissa on arvioitava hallinto-, johto- tai valvontaelimen kokoonpanon, toimivuuden ja sisäisen hallinnon asianmukaisuutta ottaen huomioon lisäeläkelaitoksen toimintaan liittyvien riskien luonne, laajuus ja monitahoisuus.”;

b) korvataan 3 ja 4 kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lisäeläkelaitokset vahvistavat riskienhallintaa, sisäistä valvontaa, sisäistä tarkastusta, palkkoja ja palkkioita sekä tarvittaessa aktuaaritoimintoja ja ulkoistettuja toimintoja koskevat kirjalliset toimintaperiaatteet ja soveltavat niitä, ja että nämä toimintaperiaatteet pannaan täytäntöön. Lisäeläkelaitoksen johto- tai valvontaelimen on hyväksyttävä ennakolta nämä kirjalliset toimintaperiaatteet, ja niitä on tarkasteltava vähintään kolmen vuoden välein ja mukautettava asianomaisen järjestelmän tai alan merkittäviin muutoksiin.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lisäeläkelaitoksilla on tehokas sisäisen valvonnan järjestelmä. Järjestelmään on kuuluttava hallinto- ja kirjanpitomenettelyt, sisäisen valvonnan rakenne ja asianmukaiset raportointijärjestelmät lisäeläkelaitoksen kaikilla tasoilla sekä säännösten noudattamista valvova toiminto.”;

c) lisätään 4 a kohta seuraavasti:

”4 a. Säännösten noudattamista valvovaan toimintoon on kuuluttava hallinto-, johto- tai valvontaelimen neuvominen tämän direktiivin mukaisesti annettujen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten noudattamisessa. Sen on myös arvioitava oikeudellisessa ympäristössä tapahtuvien muutosten mahdollisia vaikutuksia kyseisen lisäeläkelaitoksen toimintaan sekä tunnistettava säännösten laiminlyöntiin liittyvä riski ja arvioitava sitä.”;

d) poistetaan 6 kohdan toinen ja kolmas virke;

e) lisätään 7–10 kohta seuraavasti:

”7. Jos lisäeläkelaitoksen ja lisäeläkelaitoksen palveluntarjoajan välisestä suhteesta aiheutuu mahdollinen tai tosiasiallinen eturistiriita, jäsenvaltioiden on edellytettävä, että lisäeläkelaitoksen toiminnasta tosiasiallisesti vastaavat henkilöt tekevät riippumattomia päätöksiä pelkästään jäsenten ja etuudensaajien edun mukaisesti.

8. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että lisäeläkelaitokset ja tapauksen mukaan niiden nimityskomiteat ottavat huomioon laajan ominaisuuksien ja taitojen kokonaisuuden valitessaan jäseniä johto- tai valvontaelimeen ja varmistavat naisten ja miesten tasapuolisen edustuksen.

Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että lisäeläkelaitokset ja tarvittaessa niiden nimityskomiteat ottavat käyttöön toimintaperiaatteet, joilla edistetään monimuotoisuutta ja osallisuutta johto- tai valvontaelimessä. Näissä toimintaperiaatteissa on tarvittaessa otettava huomioon, että hallinto-, johto- tai valvontaelimeen kuuluu työmarkkinaosapuolten edustajia, ja niitä on sovellettava tavalla, joka on oikeassa suhteessa lisäeläkelaitosten toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monitahoisuuteen.

Jäsenvaltioiden on edellytettävä myös, että toimintaperiaatteissa asetetaan sukupuolten tasapuoliseen edustukseen liittyviä yksilöllisiä määrällisiä tavoitteita tavalla, joka on oikeassa suhteessa lisäeläkelaitosten toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monitahoisuuteen. Tavoitteessa on otettava huomioon lisäeläkelaitoksen rahoittajan valitsemat johto- tai valvontaelimen jäsenet, eikä tavoitetta sovelleta lisäeläkelaitoksiin, joiden johto- tai valvontaelimen jäsenistä lisäeläkelaitoksen rahoittaja valitsee enintään kolme.

9. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että lisäeläkelaitokset julkistavat vuosikertomuksissa tavoitteen, joka koskee aliedustetun sukupuolen tasapuolista edustusta johto- tai valvontaelimessä, toimintaperiaatteet, joilla aliedustetun sukupuolen määrää johto- tai valvontaelimessä lisätään, ja sen, miten toimintaperiaatteet pannaan täytäntöön.

10. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on asianmukaiset keinot, menetelmät ja valtuudet tarkastaa lisäeläkelaitosten hallintojärjestelmä ja arvioida kyseisten lisäeläkelaitosten havaitsemia kehittymässä olevia riskejä, jotka voivat vaikuttaa niiden taloudelliseen vakauteen.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden toimivaltaisilla viranomaisilla on tarvittavat valtuudet vaatia hallintojärjestelmän parantamista ja vahvistamista, jotta varmistetaan 20–32 artiklassa vahvistettujen vaatimusten noudattaminen.”;

24) muutetaan 22 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että lisäeläkelaitokset varmistavat, että henkilöt, jotka tosiasiallisesti vastaavat lisäeläkelaitoksen toiminnasta, hallinto-, johto- ja valvontaelimet, henkilöt, jotka suorittavat keskeisiä toimintoja, ja tapauksen mukaan henkilöt tai yksiköt, joille on ulkoistettu keskeinen toiminto 31 artiklan mukaisesti, täyttävät tehtäviään hoitaessaan seuraavat vaatimukset:

a) sopivuutta koskeva vaatimus:

i) lisäeläkelaitoksen toiminnasta tosiasiallisesti vastaavien henkilöiden osalta sopivuus tarkoittaa, että heillä on riittävästi pätevyyttä, taitoa ja kokemusta lisäeläkelaitoksen vakaaseen ja järkevään johtamiseen ja hallinnointiin, mukaan lukien tiedot ja taidot, joiden avulla he voivat ottaa huomioon erilaiset riskitasot, joille jäsenet ja etuudensaajat altistuvat, sen mukaan, minkälaisiin järjestelmiin nämä kuuluvat;

ii) keskeisiä sisäisen tarkastuksen toimintoja ja keskeisiä aktuaaritoimintoja suorittavien henkilöiden osalta sopivuus tarkoittaa, että heillä on riittävästi ammatillista pätevyyttä, taitoa ja kokemusta keskeisten toimintojen asianmukaiseen suorittamiseen;

iii) muita keskeisiä toimintoja suorittavien henkilöiden osalta sopivuus tarkoittaa, että heillä on riittävästi pätevyyttä, taitoa ja kokemusta näiden keskeisten toimintojen asianmukaiseen suorittamiseen;

iv) hallinto-, johto- tai valvontaelinten osalta sopivuus tarkoittaa, että niiden jäsenillä on yhdessä riittävästi pätevyyttä, taitoa ja kokemusta tehtäviensä hoitamiseen;

b) luotettavuutta koskeva vaatimus: he ovat hyvämaineisia ja kunniallisia.”;

b) lisätään 1 a ja 1 b kohta seuraavasti:

”1 a. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että lisäeläkelaitokset ilmoittavat toimivaltaisille viranomaisilleen 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden vaihtumisesta sekä muutosten syyt ja kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen sen arvioimiseksi, ovatko uudet nimetyt henkilöt sopivia ja luotettavia.

1 b. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että lisäeläkelaitokset ilmoittavat toimivaltaisille viranomaisilleen, jos joku 1 kohdassa tarkoitetuista henkilöistä ei enää täytä kyseisessä kohdassa säädettyjä vaatimuksia tai jos hänet on tästä syystä korvattu.”;

c) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset pystyvät arvioimaan, täyttävätkö 1 kohdassa tarkoitetut henkilöt 1 kohdassa säädetyt vaatimukset jatkuvasti ja onko olemassa tosiasiallisia tai mahdollisia eturistiriitoja ja miten niitä ehkäistään tai hallitaan.”;

d) lisätään 2 a kohta seuraavasti:

”2 a. Jos henkilö, joka tosiasiallisesti vastaa lisäeläkelaitoksen toiminnasta tai joka suorittaa muita keskeisiä tehtäviä, ei täytä 1 kohdassa säädettyjä vaatimuksia, toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava valtuudet vaatia lisäeläkelaitosta poistamaan kyseinen henkilö asianomaisesta tehtävästä.”;

25) lisätään 23 artiklan 3 kohtaan h ja i alakohta seuraavasti:

”h) palkka- ja palkkiopolitiikassa on täsmennettävä, miten lisäeläkelaitos ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/2088 2 artiklan 22 alakohdassa määriteltyjen kestävyysriskien sisällyttämisen riskienhallintajärjestelmään;

i) palkka- ja palkkiopolitiikan ja -käytäntöjen on oltava puolueettomia ja syrjimättömiä, ja niiden on perustuttava periaatteeseen, jonka mukaan miehille ja naisille maksetaan samasta tai samanarvoisesta työstä sama palkka.”;

26) korvataan 25 artiklan 2 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”Riskienhallintajärjestelmän on katettava oikeasuhteisesti lisäeläkelaitosten toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monitahoisuuteen nähden riskit, joita voi esiintyä lisäeläkelaitoksissa tai yrityksissä, joille on ulkoistettu lisäeläkelaitoksen tehtäviä tai toimia tapauksen mukaan ainakin seuraavilla osa-alueilla:”;

27) korvataan 26 artikla seuraavasti:

”*26 artikla*

Sisäisen tarkastuksen toiminto

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että lisäeläkelaitoksilla on tehokas sisäisen tarkastuksen toiminto, joka on oikeassa suhteessa niiden toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monitahoisuuteen.

Sisäisen tarkastuksen toimintoon on sisällyttävä sen arvioiminen, ovatko sisäisen valvonnan järjestelmä ja hallintojärjestelmän muut osatekijät, mukaan lukien tapauksen mukaan ulkoistetut toiminnot, riittäviä ja tehokkaita.

2. Sisäisen tarkastuksen havainnoista ja suosituksista on ilmoitettava hallinto-, johto- tai valvontaelimelle, jonka on päätettävä, mihin toimiin sisäisen tarkastuksen eri havaintojen ja suositusten suhteen on ryhdyttävä, ja varmistettava, että nämä toimet toteutetaan.”;

28) muutetaan 28 artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lisäeläkelaitokset laativat omaa riskienarviointia varten kirjalliset toimintaperiaatteet, jotka sisältävät arvioinnin tekemiseen liittyvät prosessit ja menettelyt, arviointitiheyden ja menetelmät.”;

b) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) korvataan johdantokappale seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettuun riskienarviointiin sisältyvät lisäeläkelaitoksen toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monitahoisuuteen nähden suhteutettuna seuraavat:”;

ii) lisätään i, j ja k alakohta seuraavasti:

”i) arviointi siitä, miten riskit, joille lisäeläkelaitos altistuu tai voi altistua, vertautuvat lisäeläkelaitoksen hallinto-, johto- tai valvontaelimen hyväksymiin riskinsietorajoihin;

j) 44 b artiklan 2 kohdassa tarkoitettu arviointi;

k) arviointi mittakaavaetuja ja tehokkuutta koskevista vaihtoehdoista, mukaan lukien osallistuminen yhdistettyihin sijoitusrakenteisiin, yhteisiin palveluihin tai siirtoihin, sekä niiden vaikutuksista jäseniin ja etuudensaajiin.”;

iii) lisätään alakohta seuraavasti:

”Ensimmäisen alakohdan i alakohtaa sovellettaessa jäsenvaltioiden on edellytettävä, että jos eläkejärjestelmän ehtojen mukaisesti jäsenet ja etuudensaajat kantavat riskejä, riskit ja riskinsietorajat otetaan huomioon jäsenten ja etuudensaajien näkökulmasta ottaen huomioon heidän riskinkantokykynsä ja riskinottohalukkuutensa.”

29) lisätään 30 artiklaan kohdat seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että selvityksessä yksilöidään kullekin eläkejärjestelmälle selkeät sijoitustavoitteet, jotka ovat johdonmukaisia suhteessa järjestelmän eläketulotavoitteeseen, järjestelmän yleisiin tulostavoitteisin ja tulosten seurantakeinoihin. Selvityksessä on myös määritettävä, milloin ja missä määrin poikkeaminen varojen allokointistrategiasta ja tulostavoitteista voidaan sallia. Sijoituspolitiikkaan on sisällytettävä myös kaikki yleiset päätökset, jotka koskevat taktista varojen allokointia, arvopaperien valintaa ja kaupan toteuttamista.

Selvityksessä on myös käsiteltävä sitä, käytetäänkö monimutkaisempia omaisuuslajeja, mukaan lukien vaihtoehtoiset omaisuuslajit, ja jos käytetään, miksi, missä määrin ja miten, sekä täsmennettävä vastapuoliriskille altistumisen asianmukainen taso.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lisäeläkelaitos vahvistaa menettelyt ja kriteerit, joiden avulla arvioidaan sijoituspolitiikan tehokkuutta ja määritetään, onko

politiikkaa, sen täytäntöönpanomenettelyjä tai päätöksentekorakennetta tarpeen muuttaa.

Lisäeläkelaitoksen hallinto-, johto- tai valvontaelimen on hyväksyttävä selvitys. Jos lisäeläkelaitos hallinnoi eri eläkejärjestelmiä, kustakin eläkejärjestelmästä on laadittava erillinen sijoituspolitiikkaa koskeva selvitys.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden eläkejärjestelmien osalta, joissa jäsenillä on oikeus tehdä sijoitusvalintoja, selvityksessä esitetään asianmukainen valikoima sijoitusvaihtoehtoja, mukaan lukien oletuksena oleva vaihtoehto, luokitellaan kyseiset vaihtoehdot jäsenten kantaman sijoitusriskin luonteen ja laajuuden mukaan ja varmistetaan, että saataville asetetaan riittävästi tietoa tietoon perustuvien sijoituspäätösten tekemiseksi.”;

30) muutetaan 31 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on sallittava tai vaadittava, että niiden alueella hyväksytyt lisäeläkelaitokset siirtävät mitä tahansa toimintojaan, mukaan lukien keskeiset toiminnot sekä kyseisten lisäeläkelaitosten johtaminen ja hallinnointi, kokonaan tai osittain palveluntarjoajille, jotka toimivat kyseisten lisäeläkelaitosten puolesta, edellyttäen, että ulkoistamisjärjestelyt ovat 2–7 kohdan mukaisia.”;

b) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lisäeläkelaitokset, jotka ulkoistavat keskeisiä toimintoja, lisäeläkelaitoksen johtamisen ja hallinnoinnin tai muita tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvia toimintoja, tekevät palveluntarjoajan kanssa oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoisen kirjallisen sopimuksen. Tällaiseen sopimukseen on sisällytettävä suorien ja välillisten kustannusten erittely, ja siinä on määriteltävä selvästi lisäeläkelaitoksen ja palveluntarjoajan oikeudet ja velvollisuudet. Jos palveluntarjoajaan liittyy mahdollinen eturistiriita, lisäeläkelaitosten on dokumentoitava ja pantava täytäntöön menettelyt eturistiriitojen ehkäisemiseksi tai hallitsemiseksi.”;

c) kumotaan 7 kohta;

31) muutetaan 33 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1, 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”1. Kun on kyse ammatillisten lisäeläkkeiden järjestelmistä, joissa jäsenet ja etuudensaajat kantavat kokonaisuudessaan sijoitusriskin, kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on edellytettävä, että lisäeläkelaitos nimeää yhden säilytysyhteisön kutakin eläkejärjestelmää kohti säilyttämään varoja ja hoitamaan valvontatehtäviä 34 ja 35 artiklan mukaisesti, tai jos lisäeläkelaitos itse säilyttää varoja 34 artiklan 2 kohdan mukaisesti, edellytettävä, että lisäeläkelaitoksella on edunvalvoja, joka hoitaa valvontatehtäviä 35 artiklan mukaisesti ja josta ilmoitetaan toimivaltaiselle viranomaiselle.

Sovellettaessa ensimmäistä alakohtaa lisäeläkelaitos tai tapauksen mukaan 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu hyväksytty yhteisö ei saa toimia kyseisen järjestelmän säilytysyhteisönä.

2. Kun on kyse eläkejärjestelmistä, joissa jäsenet ja etuudensaajat eivät kanna kokonaisuudessaan sijoitusriskiä, kotijäsenvaltio voi edellyttää, että lisäeläkelaitos

nimeää yhden säilytysyhteisön kutakin eläkejärjestelmää kohti säilyttämään varoja tai säilyttämään varoja ja hoitamaan valvontatehtäviä 34 ja 35 artiklan mukaisesti.

3. Jollei tässä luvussa toisin säädetä, säilytysyhteisön nimeämiseen sovelletaan vastaavasti direktiivin 2009/65/EY IV lukua.

Jäsenvaltiot eivät saa estää lisäeläkelaitoksia nimeämästä toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneita säilytysyhteisöjä.”;

32) korvataan 34 artikla seuraavasti:

”*34 artikla*

Varojen säilyttäminen ja säilytysyhteisön vastuu

1. Jollei tässä luvussa toisin säädetä, säilytysyhteisöjen varojen säilyttämiseen ja säilytysyhteisön vastuuseen liittyvien tehtävien hoitamiseksi sovelletaan vastaavasti direktiivin 2009/65/EY IV lukua.

2. Jos varojen säilyttämistä varten ei nimetä säilytysyhteisöä, lisäeläkelaitosten on vähintään

a) varmistettava, että rahoitusvälineitä hoidetaan ja suojellaan asianmukaisesti;

b) pidettävä kirjaa, minkä avulla lisäeläkelaitos pystyy yksilöimään kaikki varat jatkuvasti ja viipymättä;

c) toteutettava tarvittavat toimenpiteet estääkseen varojen säilyttämiseen liittyvät eturistiriidat;

d) pyynnöstä ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille, miten varoja säilytetään.”;

33) korvataan 35 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jollei tässä luvussa toisin säädetä, säilytysyhteisön valvontatehtäviin sovelletaan vastaavasti direktiivin 2009/65/EY IV lukua.”;

34) korvataan IV osaston otsikko seuraavasti:

”IV OSASTO

ELÄKEJÄRJESTELMÄN MAHDOLLISILLE JÄSENILLE, JÄSENILLE JA ETUUDENSAAJILLE ANNETTAVAT TIEDOT SEKÄ LIIKETOIMINNAN MENETTELYTAPASÄÄNNÖT”;

35) muutetaan 36 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Ottaen huomioon eläkejärjestelmän luonteen jäsenvaltioiden on varmistettava, että jokainen niiden alueella hyväksytty lisäeläkelaitos, joka hallinnoi ammatillisten lisäeläkkeiden järjestelmiä, antaa

a) mahdollisille jäsenille vähintään 41 artiklassa tarkoitetut tiedot;

b) jäsenille vähintään 37–40, 41 a, 42 ja 44 artiklassa tarkoitetut tiedot; ja

c) etuudensaajille vähintään 37, 41 a, 43 ja 44 artiklassa tarkoitetut tiedot.

Jos lisäeläkelaitokset saavat kansallisen oikeuden nojalla tarjota yksilöllisiä eläketuotteita, jäsenvaltioiden on varmistettava, että jokainen niiden alueella hyväksytty lisäeläkelaitos, joka tarjoaa kyseisiä asetuksen (EU) 2019/1238 2 artiklan 1 alakohdassa määriteltyjä tuotteita, jotka eivät ole yleiseurooppalaisia yksilöllisiä eläketuotteita, antaa mahdollisille säästäjille ja yksilöllisen eläkkeen säästäjille ja etuudensaajille selkeitä, tasapuolisia, harhaanjohtamattomia sekä tuotteen luonteeseen, jakelukanavaan ja säästäjän tai etuudensaajan ominaisuuksiin nähden asianmukaisia tietoja. Näillä tiedoilla on varmistettava avoimuuden ja suojan taso, joka vastaa muiden yhteisöjen tai laitosten toteuttaman yksilöllisten eläketuotteiden jakelun osalta kansallisessa oikeudessa edellytettyä avoimuuden ja suojan tasoa ainakin seuraavien seikkojen osalta:

a) lisäeläkelaitoksen tunnistetiedot, oikeudellinen muoto ja hyväksymisen tila;

b) tarjotun yksilöllisen eläketuotteen tärkeimmät ominaisuudet, kustannukset ja riskit;

c) mahdollisten neuvojen tai suositusten olemassaolo ja luonne;

d) tuotteen osalta mahdollisesti saadun korvauksen luonne;

e) valitus- ja muutoksenhakumenettelyt.

Jäsenvaltiot voivat mukauttaa näitä vaatimuksia siten, että niissä otetaan huomioon lisäeläkelaitosten erityispiirteet ja yksilöllisten eläkkeiden jakelukanavien moninaisuus.”;

b) lisätään 4 kohta seuraavasti:

”4. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen antaa asetuksen (EU) N:o 1094/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet tiedoista, jotka on toimitettava 41, 42 ja 43 artiklan mukaisesti.”;

36) korvataan 37 artiklan 1 kohdan g alakohta seuraavasti:

”g) jos jäsenet kantavat sijoitusriskin tai voivat tehdä sijoituspäätöksiä, tiedot eläkejärjestelmään liittyvien sijoitusten aiemmasta tuotto- tai arvonkehityksestä

vähintään kymmenen vuoden ajalta tai kaikilta eläkejärjestelmän toimintavuosilta, jos niitä on vähemmän kuin kymmenen;”;

37) lisätään 37 a artikla seuraavasti:

”*37 a artikla*

Eläkkeiden seurantajärjestelmät

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos käytössä on eläkkeiden seurantajärjestelmiä, ne kattavat lisäeläkelaitosten hallinnoimat eläkeoikeudet.

2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että lisäeläkelaitokset toimittavat eläkkeiden seurantajärjestelmiin, jos tällaisia järjestelmiä on perustettu, kaikki tarvittavat tiedot, jotta jäsenet ja etuudensaajat saavat kattavan, luotettavan ja ajantasaisen yleiskuvan ammatillisista ja yksilöllisistä eläkeoikeuksistaan, siltä osin kuin lisäeläkelaitos hallinnoi kyseisiä oikeuksia.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 2 kohdassa tarkoitetut tiedot toimitetaan standardoidussa, koneellisesti luettavassa ja yhteentoimivassa muodossa, jotta eläkkeiden seurantajärjestelmissä voidaan koota yhteen tiedot kertyneistä oikeuksista, karttuneesta pääomasta ja ennakoiduista etuuksista johdonmukaisella ja vertailukelpoisella tavalla.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lisäeläkelaitokset ovat edelleen täysin vastuussa toimitettujen tietojen täydellisyydestä ja tarkkuudesta sekä kaikkien tässä artiklassa säädettyjen tiedonantovelvollisuuksien täyttämisestä.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset valvovat tämän artiklan noudattamista ja varmistavat sen sekä toteuttavat korjaavia toimenpiteitä, jos lisäeläkelaitokset eivät toimita täydellisiä, tarkkoja tai oikea-aikaisia tietoja.

6. Eläkkeiden seurantajärjestelmiin toimitettavien tietojen muodon ja rakenteen on oltava 38 artiklan nojalla annetussa delegoidussa asetuksessa säädettyjen muodon ja rakenteen mukaiset.”;

38) muutetaan 38 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1, 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että lisäeläkelaitokset laativat lyhyen asiakirjan, jossa annetaan keskeiset tiedot kullekin jäsenelle. Asiakirjassa on annettava tietoja jäsenen kantaman riskin tasosta ja otettava huomioon kansallisten eläkejärjestelmien ja asiaankuuluvan kansallisen sosiaali-, työ- ja vero-oikeuden erityispiirteet, jäljempänä ’eläke-etuusote’. Asiakirjan otsikossa on oltava mainінta ”eläke-etuusote”.

2. Tarkka päivämäärä ja ajanjakso, joihin eläke-etuusotteen tiedot viittaavat, on ilmoitettava selkeästi.

3. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että eläke-etuusotteen tiedot ovat tarkat, ajantasaiset, tehtyjen valintojen mukaiset ja täydelliset. Tiedot on selkeyden vuoksi kerrostettava ja niissä on noudatettava hyvän suunnittelun periaatteita. Eläke-etuusote on asetettava jokaisen jäsenen saataville maksutta paperisena tai sähköisesti, mukaan lukien pysyvällä välineellä tai verkkosivuston kautta, vähintään kerran

vuodessa jäsenen valinnan mukaisesti. Valinnasta on saatava tieto ainakin jäsenyyden alussa.”;

b) lisätään 6 kohta seuraavasti:

”6. Eläke-etuusotteen muoto ja rakenne on toimitettava jäsenille ja etuudensaajille unionin vakiomuodossa ottaen samalla huomioon erityyppisten eläkejärjestelmien ominaisuudet.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii kuluttaja- ja toimialatestauksen toteuttamisen jälkeen luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään 38–40 artiklassa tarkoitettujen tietojen esittämistä koskevat yksityiskohdat. Jäljempänä 39 artiklan 1 kohdan i alakohdassa tarkoitettujen aiempaa tuotto- tai arvonkehitystä koskevien tietojen esittämisen osalta vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ottaa näitä teknisiä sääntelystandardeja laatiessaan huomioon erityyppisten järjestelmien ominaisuudet etenkin, jos jäsenet ja etuudensaajat kantavat sijoitusriskin taikka jos sijoitusstrategia on ikäsidonnainen tai siihen sisältyy keston täsmäytys.

Tiedonantovaatimusten päällekkäisyyden minimoimiseksi vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen varmistaa sääntelystandardien luonnoksia laatiessaan mahdollisimman pitkälti yhdenmukaisuuden komission delegoidun asetuksen (EU) 2021/473[*] kanssa, ja se pyrkii helpottamaan eläke-etuusotteen tietojen lisäämistä eläkkeiden seurantajärjestelmiin ja varmistamaan käytettävyyden jäsenille ja etuudensaajille.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [julkaisutoimisto lisää päivämäärän, joka on 18 kuukauden kuluttua voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä direktiiviä hyväksymällä kolmannessa alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10 artiklan mukaisesti.

---

[*] Komission delegoitu asetus (EU) 2021/473, annettu 18 päivänä joulukuuta 2020, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/1238 täydentämisestä yleiseurooppalaisen yksilöllisen eläketuotteen (PEPP) tietoasiakirjoihin, kulukattoon sisältyviin kuluihin ja palkkioihin sekä riskien vähentämistekniikoihin sovellettavia vaatimuksia koskevilla teknisillä sääntelystandardeilla (EUVL L 99, 22.3.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2021/473/oj).”;

39) muutetaan 39 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) lisätään b a alakohta seuraavasti:

”b a) jäsenvaltio, jossa lisäeläkelaitos on hyväksytty, ja kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten nimet;”;

b) korvataan d alakohta seuraavasti:

”d) tiedot a alakohdassa tarkoitetun eläkeiän perusteella tehdyistä eläke-ennusteista sekä vastuuvapauslauseke, jossa todetaan, että kyseiset ennusteet saattavat poiketa saatujen etuuksien lopullisesta arvosta, mukaan lukien tarvittaessa se, että eläke-etuus voi olla vaihteleva;”;

c) korvataan g alakohta seuraavasti:

”g) jos jäsenet kantavat sijoitusriskin tai voivat tehdä sijoituspäätöksiä, tiedot aiheutuvista kustannuksista ja niiden vaikutuksista, mukaan lukien seuraavat tiedot:

i) erittely kaikille jäsenille ja etuudensaajille suoraan ja välillisesti aiheutuneista kustannuksista edellisten 12 kuukauden ajalta ja yhdistetysti jäsenen kyseiseen järjestelmään liittymisen jälkeen, mukaan lukien vähintään hallintokustannukset, varojen säilyttämisestä aiheutuneet kustannukset sekä varojen hoitoon ja salkkutapahtumiin liittyvät sijoituskustannukset;

ii) arvio kustannusten vaikutuksesta karttuneeseen lopulliseen pääomaan;”;

d) lisätään i ja j alakohta seuraavasti:

”i) jos jäsenet kantavat sijoitusriskin, eläkejärjestelmän aiempaa tuotto- tai arvonkehitystä tai tapauksen mukaan tehtyä sijoitusvalintaa koskevat tiedot, jotka kattavat vähintään kymmenen vuoden tuotto- tai arvonkehityksen, tai jos järjestelmää tai merkityksellistä sijoitusvaihtoehtoa on tarjottu alle kymmenen vuoden ajan, kaikki vuodet, joina eläkejärjestelmää tai merkityksellistä sijoitusvaihtoehtoa on tarjottu;

j) jos jäsenet kantavat sijoitusriskin ja voivat valita sijoitusvaihtoehdoista, lyhyt maininta tehdystä sijoitusvalinnasta, mukaan lukien valittujen vaihtoehtojen lukumäärä, kuhunkin vaihtoehtoon sijoitettujen varojen osuus ja yhteenveto tehdyn valinnan riskitasosta.”;

e) lisätään alakohdat seuraavasti:

”Sovellettaessa d alakohtaa ja jos eläke-ennusteet perustuvat talousskenaarioihin, tietoihin on sisällytettävä vähintään ennusteen kannalta paras mahdollinen skenaario, suotuisa skenaario ja epäsuotuisa skenaario. Eläke-etuuksien arvioitu tuleva arvo on esitettävä reaalisesti yhdessä lyhyen sanallisen selityksen kanssa.

Sovellettaessa g alakohdan ii alakohtaa kustannukset on ilmoitettava vähintään rahamääräisinä ja prosenttiosuutena maksuista, jotka on suoritettu edeltävien 12 kuukauden aikana ja sen jälkeen, kun jäsen liittyi järjestelmään.

Sovellettaessa i alakohtaa aiempaa tuotto- tai arvonkehitystä koskeviin tietoihin on liitettävä maininta ”aiempi tuotto- tai arvonkehitys ei ole osoitus tulevasta tuotosta”.”;

40) korvataan 40 artiklan 1 kohdan c alakohta seuraavasti:

”c) tiedot olettamista, joita käytetään eläke-ennusteissa, ja tapauksen mukaan tiedot olettamista, joita käytetään elinkorkoina ilmaistuihin määriin, erityisesti kun kyse on elinkoron tasosta, tarjoajan tyypistä ja elinkoron kestosta;”.

41) muutetaan 41 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) heidän käytettävissään olevat merkitykselliset vaihtoehdot, mukaan lukien sijoitusvaihtoehdot, sekä niiden riskit;”;

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Edellä 1 ja 3 kohdassa tarkoitetuille mahdollisille jäsenille on toimitettava seuraavat tiedot:

a) tiedot eläkejärjestelmään liittyvien sijoitusten aiemmasta tuotto- tai arvonkehityksestä vähintään kymmenen vuoden ajalta tai kaikilta eläkejärjestelmän toimintavuosilta, jos niitä on vähemmän kuin kymmenen;

b) tiedot kaikista suorista ja välillisistä kustannuksista, jotka jäsenet ja etuudensaajat ovat kantaneet edeltävien 12 kuukauden aikana, mukaan lukien kunkin sijoitusvaihtoehdon kustannukset erikseen, vähintään rahamääräisinä esitettyinä, sekä arvio kustannusten vaikutuksesta karttuneeseen lopulliseen pääomaan;

c) tiedot käytettävissä olevista sijoitusvaihtoehdoista ja niiden riskeistä.”;

c) korvataan 3 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) heidän käytettävissään olevat merkitykselliset vaihtoehdot, mukaan lukien sijoitusvaihtoehdot, sekä niiden riskit ja kustannukset;”;

42) lisätään 41 a artikla seuraavasti:

”*41 a artikla*

Jäsenille ja etuudensaajille alisuoriutumisen tapauksessa annettavat tiedot

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lisäeläkelaitokset seuraavat säännöllisesti suorituskykyään suhteessa toimivaltaisen viranomaisensa 4 kohdan mukaisesti vahvistamiin vertailuarvoihin. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos lisäeläkelaitos havaitsee, että sen suorituskyky poikkeaa sovellettavasta vertailuarvosta olennaisesti, se ilmoittaa asiasta viipymättä toimivaltaiselle viranomaiselleen ja esittää todisteet siitä, että järjestelmän kustannukset ja maksut ovat perusteltuja ja oikeasuhteisia ja että järjestelmä on jäsentensä ja etuudensaajiensa riskinsietokyvyn mukainen.

Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että todisteet siitä, että järjestelmän kustannukset ja maksut eivät ole perusteltuja ja oikeasuhteisia tai että järjestelmä ei ole jäsentensä ja etuudensaajiensa riskinsietokyvyn mukainen, tai jos alisuoriutuminen jatkuu vähintään kolmen vuoden ajan, jäsenvaltioiden on varmistettava, että lisäeläkelaitos ilmoittaa viipymättä jäsenilleen ja etuudensaajilleen tällaisesta tilanteesta selkeällä, rehellisellä ja ymmärrettävällä tavalla.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jäsenet ja etuudensaajat saavat 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen tietojen avulla käsityksen siitä, miten järjestelmä suoriutuu suhteessa vertailukelpoisiin lisäeläkelaitoksiin. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimitetuissa tiedoissa selitetään yksinkertaisella tavalla alisuoriutumisen syyt, kustannusten ja maksujen oikeasuhteisuus ja perustelut sekä toimet, joita toteutetaan tulosten parantamiseksi ja jäsenille kertyneiden oikeuksien arvon suojaamiseksi. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tiedot ovat helposti saatavilla, kunnes lisäeläkelaitos osoittaa tilanteen parantuneen pysyvästi.

3. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että lisäeläkelaitokset varmistavat, että 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut tiedot asetetaan saataville samoissa kanavissa, joita tavallisesti käytetään eläke-etuusotteen ja muun säännöllisen viestinnän toimittamiseen, ja että jäsenille ja etuudensaajille ilmoitetaan, miten he voivat halutessaan saada lisätietoja.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden toimivaltainen viranomainen kehittää selkeät, objektiiviset ja avoimet vertailuarvot alisuoriutumisen arvioimiseksi, myös hallinto-, sijoitus- ja liiketoimikustannusten, sijoitusten brutto- ja nettotuoton sekä rahoitustulosten osalta tiettyinä ajanjaksoina.

5. Tämän artiklan soveltamiseksi vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen antaa asetuksen (EU) N:o 1094/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet menetelmistä, joilla määritetään alisuoriutuminen jäsenvaltioissa.”;

43) korvataan 42 artikla seuraavasti:

”*42 artikla*

Jäsenille eläkkeelle siirtymistä edeltävässä vaiheessa annettavat tiedot

Eläke-etuusotteen lisäksi lisäeläkelaitosten on toimitettava kullekin jäsenelle hyvissä ajoin ennen 39 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua eläkeikää tai jäsenen pyynnöstä tiedot maksatusvaiheen tulevasta alkamisesta ja heille tarjolla olevista eläke-etuuksien ottamista koskevista maksatusvaihtoehdoista, mukaan lukien kuhunkin vaihtoehtoon liittyvät kustannukset ja maksut sekä sovellettava verokohtelu.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin tietoihin liitetään lyhyt selittävä tietopaketti, joka sisältää kaikki seuraavat tiedot:

a) kunkin jäsenelle ja tapauksen mukaan etuudensaajalle tarjolla olevan etuuden maksatusvaihtoehdon pääpiirteet, seuraukset ja mahdolliset vaikutukset;

b) riskit ja tekijät, jotka voivat vaikuttaa epäsuotuisasti eläketulojen tasoon, vakauteen tai kestoon;

c) olosuhteet ja kriteerit, jotka jäsenet voivat ottaa huomioon arvioidessaan eri etuuksien maksatusvaihtoehtojen soveltuvuutta yksilölliseen tilanteeseensa.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos yksi lisäeläkelaitoksen tarjoamista etuuksien maksatusvaihtoehdoista on vaihtuva eläke, lisäeläkelaitos toimittaa kullekin jäsenelle hyvissä ajoin ennen 39 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua eläkeikää ennusteet, joista käy ilmi maksatuksen määrän mahdollinen vaihtelu ajan mittaan.”;

44) muutetaan 43 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että lisäeläkelaitokset antavat etuudensaajille vuosittain tiedot maksettaviksi tulleista etuuksista ja vastaavista maksuvaihtoehdoista sekä 39 artiklan g ja i alakohdassa tarkoitetut kaikkia aiheutuneita kustannuksia koskeva erittely ja aiempaa tuotto- tai arvonkehitystä koskevat tiedot.

Tiedoissa on myös kuvattava tärkeimmät tekijät, jotka voivat vaikuttaa eläketulojen tasoon tai kestoon, mukaan lukien sijoitus- ja elinaikariskit, ja ilmoitettava tarvittaessa oikeudesta muuttaa maksatusvaihtoehtoa.”;

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jos etuudensaajat edelleen suorittavat maksuja tai kantavat sijoitusriskin maksatusvaiheen aikana, jäsenvaltioiden on varmistettava, että lisäeläkelaitokset

toimittavat edelleen eläke-etuusotteen, jonka on sisällettävä myös 1 kohdassa tarkoitetut tiedot.”;

45) lisätään IV osastoon luku seuraavasti:

”*4 LUKU*

Liiketoiminnan menettelytapasäännöt

44 a artikla

Huolellisuusvelvollisuus

1. Jäsenvaltioiden on eläkejärjestelmän luonne huomioon ottaen varmistettava, että jokainen niiden alueella hyväksytty lisäeläkelaitos toimii aina rehellisesti, oikeudenmukaisesti ja ammattimaisesti sekä jäsentensä ja etuudensaajiensa etujen mukaisesti. Näihin etuihin on sisällyttävä tavoite tarjota riittävät, riskikorjatut ja kustannustehokkaat tuotot pitkällä aikavälillä eläkevelvoitteiden pitkän aikavälin luonteen mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lisäeläkelaitokset ottavat käyttöön suojatoimia, mukaan lukien ohjeet, joilla tuetaan mahdollisia jäseniä, jäseniä ja etuudensaajia heidän päättäessään käytettävissään olevista vaihtoehdoista, ja ilmoittavat heille heidän päätöstensä mahdollisista seurauksista.

44 b artikla

Eläkejärjestelmien asianmukainen rakenne ja täytäntöönpano

1. Rajoittamatta eläkejärjestelmien järjestämistä koskevan kansallisen sosiaali- ja työoikeuden soveltamista, pakollinen jäsenyys ja työehtosopimusten tulokset mukaan lukien, jäsenvaltioiden on edellytettävä, että

a) lisäeläkelaitokset varmistavat, että eläkejärjestelmien rakenne, suunnittelu ja täytäntöönpano ovat asianmukaisia jäsenten ja etuudensaajien tunnistettuihin tarpeisiin, ominaisuuksiin ja riskiprofiiliin nähden tavalla, joka on oikeassa suhteessa järjestelmän luonteeseen, laajuuteen ja monitahoisuuteen;

b) lisäeläkelaitokset tarkastelevat säännöllisesti uudelleen ja tarvittaessa mukauttavat eläkejärjestelmän rakennetta, suunnittelua ja täytäntöönpanoa ottaen huomioon mahdollisen olennaisen kehityksen, jotta voidaan varmistaa, että järjestelmä pysyy asianmukaisena ja vastaa jäsenten ja etuudensaajien tarpeita, ominaisuuksia ja riskiprofiilia tavalla, joka on oikeassa suhteessa järjestelmän luonteeseen, laajuuteen ja monitahoisuuteen.

Lisäeläkelaitoksen on dokumentoitava arviointi siitä, ovatko eläkejärjestelmien rakenne, suunnittelu ja täytäntöönpano asianmukaiset ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetulla tavalla.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos jäsenet kantavat sijoitusriskin, lisäeläkelaitokset arvioivat pitkän aikavälin riskin jäsenten ja etuudensaajien näkökulmasta, mikä käsittää seuraavat:

a) riskinsietokyvyn määrittäminen jäsenille ja etuudensaajille, jotka kantavat riskejä;

b) eläke-ennusteiden käyttöönotto riskienarvioinnissa jäsenten ja etuudensaajien näkökulmasta;

c) jos lisäeläkelaitos tarjoaa useita sijoitusvaihtoehtoja, säännöllinen arviointi sijoitusvaihtoehtojen sopivuudesta jäsenille heidän riskirajansa mukaisesti ja, jos on olemassa oletuksena oleva vaihtoehto, kyseisen oletuksena olevan vaihtoehdon soveltuvuuden arviointi;

d) jos lisäeläkelaitokset eivät tarjoa useita sijoitusvaihtoehtoja, sijoitusstrategian säännöllinen arviointi, jossa tarkastellaan pitkän aikavälin riskienarviointia jäsenten ja etuudensaajien näkökulmasta.

44 c artikla

Valitukset

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että lisäeläkelaitokset ottavat käyttöön ja soveltavat tehokkaita menettelyjä ja järjestelyjä, jotka ovat asianmukaisia jäsenten ja etuudensaajien tekemien, tässä direktiivissä säädettyjä oikeuksia ja velvollisuuksia koskevien valitusten ratkaisemiseksi.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen menettelyjen ja järjestelyjen on oltava saatavilla asianomaisen jäsenvaltion virallisilla kielillä tai muulla kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä kielellä taikka lisäeläkelaitoksen ja sen jäsenten ja etuudensaajien välillä sovitulla kielellä.

3. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että lisäeläkelaitokset vastaavat jäsenten ja etuudensaajien valituksiin joko sähköisesti tai muulla pysyvällä välineellä. Vastauksessa on käsiteltävä kaikkia esiin tuotuja seikkoja enintään 40 työpäivän kuluessa.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lisäeläkelaitokset ilmoittavat valituksen tehneille jäsenille ja etuudensaajille vähintään yhdestä vaihtoehtoisesta riidanratkaisuelimestä, joka voi käsitellä jäsenten ja etuudensaajien tässä direktiivissä säädettyjä oikeuksia ja velvollisuuksia koskevia riitoja.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettuja menettelyjä koskevat tiedot ovat maksutta jäsenten ja etuudensaajien saatavilla selkeällä, kattavalla ja helposti saatavilla olevalla tavalla sähköisesti, myös pysyvällä välineellä tai verkkosivuston kautta, tai paperisena. Näissä tiedoissa on täsmennettävä, miten kyseessä olevasta vaihtoehtoisesta riidanratkaisuelimestä ja sen käyttöön liittyvistä edellytyksistä on saatavilla lisätietoja.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset ottavat käyttöön menettelyt, joiden avulla jäsenet, etuudensaajat ja muut asianomaiset osapuolet, mukaan lukien kuluttajajärjestöt, voivat tehdä toimivaltaisille viranomaisille valituksia lisäeläkelaitosten tämän direktiivin väitetyistä rikkomisista. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valituksen tekijät saavat kaikissa tapauksissa vastauksen valitukseensa.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos asia koskee useampaa kuin yhtä jäsenvaltiota, valituksen tekijä voi tehdä valituksensa oman asuinjäsenvaltionsa

toimivaltaisten viranomaisten kautta riippumatta siitä, missä rikkominen on tapahtunut.

44 d artikla

Tuomioistuinten ulkopuolinen muutoksenhaku

1. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön riittävät, riippumattomat, puolueettomat, avoimet ja tehokkaat vaihtoehtoiset riidanratkaisumenettelyt lisäeläkelaitosten ja niiden jäsenten ja etuudensaajien välisten, tässä direktiivissä säädettyjä oikeuksia ja velvollisuuksia koskevien riitojen ratkaisemiseksi. Olemassa olevien toimivaltaisten elinten on tarvittaessa sovellettava näitä menettelyjä. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tällaisia vaihtoehtoisia riidanratkaisumenettelyjä sovelletaan lisäeläkelaitoksiin, joita vastaan menettelyt on käynnistetty, ja että asianomaisen vaihtoehtoisen riidanratkaisuelimen toimivalta tosiasiallisesti ulottuu kyseisiin lisäeläkelaitoksiin.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen elinten on tehtävä tuloksekasta yhteistyötä tästä direktiivistä johtuviin oikeuksiin ja velvollisuuksiin liittyvien, valtioiden rajat ylittävien riitojen ratkaisemiseksi.”;

46) korvataan V osaston otsikko seuraavasti:

”V OSASTO

VALVONTA”.

47) korvataan V osaston 1 luvun otsikko seuraavasti:

”1 LUKU

Valvontaa koskevat yleiset säännöt”.

48) korvataan 45 artikla seuraavasti:

”*45 artikla*

Toimivaltaisten viranomaisten toteuttaman valvonnan valtuudet, resurssit ja päätavoite

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden toimivaltaisilla viranomaisilla on kaikki tarvittavat keinot ja valtuudet tämän direktiivin mukaisten tehtäviensä hoitamiseksi ja että niillä on tarvittava asiantuntemus, valmius ja toimivalta, jotta voidaan saavuttaa valvonnan päätavoite eli suojella jäsenten ja etuudensaajien oikeuksia ja varmistaa lisäeläkelaitosten vakaus ja hyvä kunto.”;

49) lisätään 45 a artikla seuraavasti:

”*45 a artikla*

Toimivaltaiset viranomaiset

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä toimivaltaiset viranomaiset, joiden tehtävänä on huolehtia tämän direktiivin täytäntöönpanosta. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tästä sekä mahdollisesta näiden tehtävien jaosta komissiolle.

2. Jos jäsenvaltion alueella on useita toimivaltaisia viranomaisia, kyseisen jäsenvaltion on varmistettava niiden tiivis yhteistyö, jotta ne voivat suorittaa tehtävänsä tehokkaasti.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on riittävästi pätevää henkilöstöä ja resursseja, joita niiden tehtävien tehokas hoitaminen edellyttää.”;

50) muutetaan 46 artikla seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

”**Valvonnan laajuus**”;

b) korvataan johdantokappale seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lisäeläkelaitosten vakavaraisuutta valvotaan, mukaan lukien tapauksen mukaan seuraavien osa-alueiden valvonta:”;

c) lisätään toinen kohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on varmistettava myös, että tämän direktiivin kaikkien muiden säännösten noudattamista valvotaan.”;

51) muutetaan 47 artikla seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

”**Valvonnan yleiset periaatteet**”;

b) lisätään 2 kohtaan virke seuraavasti:

”Osana valvontaa on varmistettava jatkuvasti, että lisäeläkelaitokset harjoittavat toimintaansa asianmukaisesti ja että ne noudattavat valvontaan liittyviä säännöksiä ja määräyksiä.”;

c) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Valvontavaltuuksien on katettava lisäeläkelaitosten koko eläkkeitä koskeva liiketoiminta, mukaan lukien niiden yksilöllisiä eläketuotteita koskeva liiketoiminta, jos lisäeläkelaitokset saavat kansallisen oikeuden nojalla tarjota yksilöllisiä eläketuotteita. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tätä toimivaltaa sovelletaan oikea-aikaisesti ja oikeassa suhteessa lisäeläkelaitoksen toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monitahoisuuteen nähden.”;

d) lisätään 6 kohta seuraavasti:

”6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset seuraavat lisäeläkelaitosten mittakaavaan liittyvää markkinoiden kehitystä.”;

52) muutetaan 48 artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 a ja 1 b kohta seuraavasti:

”1 a. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden toimivaltaisilla viranomaisilla on valtuudet vaatia kaikki tarvittavat 50 artiklan mukaiset tiedot valvonnan toteuttamiseksi.

1 b. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden toimivaltaiset viranomaiset soveltavat valvontavaltuuksia oikea-aikaisesti ja oikeasuhteisesti.”;

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden toimivaltaisilla viranomaisilla on valtuudet

a) toteuttaa ennaltaehkäiseviä ja korjaavia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että lisäeläkelaitokset noudattavat lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, joita niiden on noudatettava kussakin jäsenvaltiossa;

b) toteuttaa lisäeläkelaitoksiin sekä niiden hallinto-, johto- tai valvontaelinten jäseniin kohdistuvia tarvittavia toimenpiteitä, mukaan lukien tarvittaessa hallinnolliset tai talouteen liittyvät toimenpiteet.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat määrätä hallinnollisia seuraamuksia ja muita toimenpiteitä, joita sovelletaan kaikkeen tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että kyseiset seuraamukset ja muut toimenpiteet pannaan täytäntöön, sanotun kuitenkaan rajoittamatta toimivaltaisten viranomaisten valvontavaltuuksia ja jäsenvaltioiden

oikeutta säätää ja määrätä rikosoikeudellisia seuraamuksia. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden määräämät hallinnolliset seuraamukset ja muut toimenpiteet ovat tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.”;

53) muutetaan 49 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset tarkastelevat ja arvioivat sellaisia strategioita, prosesseja ja raportointimenettelyjä, joita lisäeläkelaitokset ovat ottaneet käyttöön tämän direktiivin nojalla annettujen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten noudattamiseksi, lisäeläkelaitosten toiminnan luonne, laajuus ja monitahoisuus huomioon ottaen.”;

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

”Toisen alakohdan b ja c alakohdassa tarkoitetuissa arvioinneissa on otettava huomioon riski siitä, että lisäeläkelaitoksella ei ole riittäviä taloudellisia resursseja nykyisten ja tulevien toimintakustannustensa kattamiseksi.”;

b) lisätään 1 a ja 1 b kohta seuraavasti:

”1 a. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset erityisesti tarkastelevat ja arvioivat kaikkien 46 artiklassa tarkoitettujen seikkojen noudattamista.

1 b. Toimivaltaisen viranomaisen ja kunkin lisäeläkelaitoksen on osana tarkastusprosessia järjestettävä vähintään joka kolmas vuosi säännöllinen valvontavuoropuhelu.”;

c) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lisäeläkelaitoksilla on käytössä menettelyt, joilla ne voivat todeta taloudellisten edellytysten heikkenemisen ja ilmoittaa siitä välittömästi toimivaltaisille viranomaisille.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on käytössä asianmukaiset seurantavälineet, kuten stressitestit, joilla ne voivat todeta lisäeläkelaitoksen taloudellisten edellytysten heikkenemisen ja valvoa, kuinka tällaista heikkenemistä torjutaan.”;

d) lisätään 2 a kohta seuraavasti:

”2 a. Toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava lisäeläkelaitosten sellaisten menetelmien ja käytäntöjen asianmukaisuus, jotka on tarkoitettu yksilöimään mahdolliset tapahtumat ja taloudellisen tilanteen tulevat muutokset, joilla voi olla epäsuotuisia vaikutuksia kyseisen lisäeläkelaitoksen taloudelliseen kokonaistilanteeseen.

Valvontaviranomaisten on arvioitava lisäeläkelaitoksen kykyä selviytyä tällaisista mahdollisista tapahtumista tai taloudellisen tilanteen tulevista muutoksista.”;

e) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Edellä 1 ja 1 a kohdassa tarkoitetut tarkastelut ja arvioinnit on toteutettava säännöllisesti.

Toimivaltaisten viranomaisten on vahvistettava tarkastelujen ja arviointien toteuttamisen vähimmäistiheys ja laajuus ottaen huomioon kyseisen lisäeläkelaitoksen toiminnan luonne, laajuus ja monitahoisuus.”

54) lisätään 49 a ja 49 b artikla seuraavasti:

”*49 a artikla*

Säännöllinen valvontavuoropuhelu

1. Edellä 49 artiklan 1 b kohdassa tarkoitetun säännöllisen valvontavuoropuhelun on katettava haavoittuvuuksien, tehottomuuden ja rakenteellisten haasteiden varhainen tunnistaminen ja kannustettava strategiseen pohdintaan lisäeläkelaitoksen pitkän aikavälin riittävyydestä, tehokkuudesta ja kestävyydestä, mukaan lukien lisäeläkelaitoksen riittävä mittakaava, sen valmiudet yhdistymiseen, yhteistyöhön tai varojen yhdistämiseen sekä sen organisaatiorakenteen asianmukaisuus sen kannalta, että se voi toimia tehokkaasti ja tuottaa arvoa jäsenille ja etuudensaajille.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 49 artiklan 1 b kohdassa tarkoitettu säännöllinen valvontavuoropuhelu perustuu varhaisen varoituksen parametreihin, joihin sisältyvät vähintään kaikki seuraavat:

a) lisäeläkelaitoksen hallinto-, liiketoimi- ja sijoituskustannusten taso ja kehitys;

b) lisäeläkelaitoksen varojen nettotuottoaste ja riskikorjattu tuottoaste;

c) mahdolliset puutteet luvattujen tai tavoiteltujen etuustasojen saavuttamisessa tai poikkeamat niistä;

d) aktiivisten jäsenten ja etuudensaajien lukumäärä ja kehitys;

e) toiminnallisen tehokkuuden, riskikeskittymän ja institutionaalisen häiriönsietokyvyn indikaattorit.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos säännöllisen valvontavuoropuhelun tulokset viittaavat mahdollisiin heikkouksiin tai puutteisiin, niiden toimivaltaiset viranomaiset kehottavat kyseistä lisäeläkelaitosta tarkastelemaan strategisia vaihtoehtoja, joilla voidaan asianmukaisesti vahvistaa sen pitkän aikavälin elinkelpoisuutta ja eläke-etuuksien tehokasta tarjoamista jäsenille ja etuudensaajille, mukaan lukien toimenpiteet, joilla parannetaan toiminnan laajuutta, yhdistymistä, yhteistyötä, varojen yhdistämistä tai resurssien jakamista koskevia järjestelyjä.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos havaitaan olennaisia puutteita tai jos on kyse 41 a artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta alisuoriutumisesta, niiden toimivaltainen viranomainen vaatii lisäeläkelaitosta laatimaan korjaavia toimia koskevan suunnitelman, jossa esitetään toimenpiteet, aikataulut ja hallintojärjestelyt havaittujen olennaisten puutteiden tai alisuoriutumisen korjaamiseksi. Tällaisessa suunnitelmassa on tarkasteltava rakenteellisia toimenpiteitä tehokkuuden ja vakaan hallinnoinnin parantamiseksi, mukaan lukien tarvittaessa mahdollista yhdistymistä, yhteistyötä, varojen yhdistämistä tai resurssien jakamista koskevat järjestelyt.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lisäeläkelaitoksen hallinto-, johto- tai valvontaelin hyväksyy ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun suunnitelman ja toimittaa sen toimivaltaiselle viranomaiselle tarkastelua ja hyväksymistä varten.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lisäeläkelaitos raportoi säännöllisesti ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun suunnitelman täytäntöönpanosta ja kyseisen suunnitelman täytäntöönpanossa saavutetusta edistymisestä toimivaltaisen viranomaisen sitä pyytäessä.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltainen viranomainen

a) dokumentoi kunkin säännöllisen valvontavuoropuhelun tulokset;

b) voi antaa suosituksia kyseiselle lisäeläkelaitokselle.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetut suositukset eivät rajoita toimivaltaisen viranomaisen valtuuksia hyväksyä sitovia valvontatoimenpiteitä.

49 b artikla

Hyväksymisen peruuttaminen

1. Kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi peruuttaa lisäeläkelaitokselle annetun hyväksymisen seuraavissa tapauksissa:

a) kyseinen lisäeläkelaitos ei käytä hyväksymistään 12 kuukauden kuluessa, luopuu hyväksymisestä nimenomaisesti tai lopettaa toiminnan yli kuudeksi peräkkäiseksi kuukaudeksi, jollei kyseinen jäsenvaltio ole säätänyt, että hyväksyminen raukeaa näissä tapauksissa;

b) kyseinen lisäeläkelaitos ei enää täytä hyväksymiselle asetettuja edellytyksiä;

c) kyseinen lisäeläkelaitos laiminlyö vakavasti siihen sovellettavan lainsäädännön perusteella sille kuuluvia velvoitteita.

2. Jos hyväksyminen peruutetaan tai raukeaa, kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava asiasta muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joiden on toteutettava aiheelliset toimenpiteet estääkseen sen, että lisäeläkelaitos aloittaa uuden toiminnan niiden alueella.

Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava näiden viranomaisten kanssa kaikki tarvittavat toimenpiteet jäsenten ja etuudensaajien etujen turvaamiseksi ja erityisesti rajoitettava lisäeläkelaitoksen varojen vapaata hallintaa.

3. Hyväksymisen peruuttamispäätös on perusteltava yksityiskohtaisesti ja annettava tiedoksi kyseiselle lisäeläkelaitokselle. Jokainen hyväksymisen peruuttaminen on annettava tiedoksi vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle.”;

55) muutetaan 50 artikla seuraavasti:

a) lisätään otsikon jälkeen kohdat seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että lisäeläkelaitokset toimittavat toimivaltaisille viranomaisille valvonnan kannalta tarpeelliset määrälliset ja laadulliset tiedot ottaen huomioon 45 artiklassa säädetyt valvonnan tavoitteet, 46 artiklassa säädetyn valvonnan soveltamisalan ja 47 artiklassa säädetyt valvonnan yleiset periaatteet, erityisesti suhteellisuusperiaatteen.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on seuraavat valtuudet:

a) määrittää niiden ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tietojen luonne, laajuus ja muoto, jotka ne vaativat lisäeläkelaitoksia toimittamaan säännöllisesti tai tapauskohtaisesti;

b) saada kolmansien osapuolten kanssa tehtyjä sopimuksia koskevia tietoja; ja

c) pyytää tietoja ulkopuolisilta asiantuntijoilta, kuten tilintarkastajilta ja vakuutusmatemaatikoilta.”;

b) muutetaan kolmas alakohta seuraavasti:

i) lisätään d alakohtaan alakohta seuraavasti:

”vii) edellä 9 artiklassa tarkoitetut liiketoimintasuunnitelmat;”;

ii) lisätään g alakohta seuraavasti:

”g) vaatia lisäeläkelaitoksia toimittamaan säännöllisesti määrällisiä taulukoita, joissa täsmennetään ja täydennetään c ja d alakohdassa tarkoitettuihin kertomuksiin ja katsauksiin sisältyviä tietoja, mukaan lukien asetuksen (EU) N:o 1094/2010 35 artiklan mukaisesti pyydetyt tiedot, jotka ovat tarpeen vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle kyseisen asetuksen ja tämän direktiivin nojalla annettujen tehtävien hoitamiseksi.”;

iii) lisätään kohdat seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lisäeläkelaitokset raportoivat vuosittain toimivaltaisille viranomaisille tiedot sijoitustuotoista, joista on vähennetty sijoituskustannukset, sekä kaikista niiden toimintaan liittyvistä kustannuksista ja maksuista.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset vaativat lisäeläkelaitoksia soveltamaan läpäisyperiaatetta, jolla varmistetaan, että kaikki sijoitusrahastojen, omaisuudenhoitajien ja liiketoimien tasolla aiheutuneet kustannukset ja maksut otetaan huomioon ja että sovelletaan bruttoperiaatetta.

Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukaiset soveltamisedellytykset, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii menettelyjä, muotoja ja malleja koskevia teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia, joissa on tarvittaessa erotettava toisistaan ammatilliset lisäeläkkeet ja yksilölliset eläkkeet.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä neljännessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.”;

56) lisätään 50 a artikla seuraavasti:

”*50 a artikla*

Ulkoistettujen toimintojen ja tehtävien valvonta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lisäeläkelaitokset, jotka ulkoistavat toiminnon tai tehtävän, toteuttavat tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) palveluntarjoaja tekee yhteistyötä lisäeläkelaitoksen valvontaviranomaisten kanssa ulkoistetun toiminnon tai tehtävän valvonnan varmistamiseksi;

b) lisäeläkelaitoksella, sen tilintarkastajilla ja toimivaltaisilla viranomaisilla on tosiasiallinen pääsy ulkoistettuihin toimintoihin tai tehtäviin liittyviin tietoihin, mukaan lukien valtuudet pyytää milloin tahansa tietoja lisäeläkelaitoksilta ja palveluntarjoajilta ulkoistetuista keskeisistä toiminnoista tai muista tehtävistä;

c) toimivaltaisilla viranomaisilla on tosiasiallinen mahdollisuus päästä palveluntarjoajan toimitiloihin, ja niiden on voitava käyttää näitä oikeuksia.

2. Jäsenvaltion, johon palveluntarjoaja on sijoittautunut, on sallittava lisäeläkelaitoksen toimivaltaisten viranomaisten toteuttaa itse tai teettää tähän tarkoitukseen nimeämillään henkilöillä tarkastuksia palveluntarjoajan toimitiloissa. Lisäeläkelaitoksen toimivaltaisten viranomaisten on ennen toimitiloissa tehtävää tarkastusta ilmoitettava asiasta palveluntarjoajan kotijäsenvaltion asianomaiselle viranomaiselle. Jos kyseessä on yritys, joka ei kuulu valvonnan piiriin, asianomainen viranomainen on toimivaltainen viranomainen.

Sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, johon lisäeläkelaitos on sijoittautunut, voivat siirtää toimitiloissa tapahtuvien tarkastusten toteuttamisen sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, johon palveluntarjoaja on sijoittautunut.

3. Jos toimivaltainen viranomainen on ilmoittanut palveluntarjoajan kotijäsenvaltion asianomaiselle viranomaiselle, että se aikoo toteuttaa tarkastuksen palveluntarjoajan toimitiloissa tämän kohdan mukaisesti, tai jos se toteuttaa tällaisen tarkastuksen ensimmäisen alakohdan mukaisesti eikä kyseinen toimivaltainen viranomainen käytännössä pysty käyttämään oikeuttaan toteuttaa tällainen tarkastus, toimivaltainen viranomainen voi saattaa asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti. Tällaisessa tapauksessa vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi toimia sille kyseisessä artiklassa annettujen valtuuksien mukaisesti.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella on asetuksen (EU) N:o 1094/2010 21 artiklan mukaisesti oikeus osallistua paikalla toteutettaviin tarkastuksiin, jos ne ovat kahden tai useamman valvontaviranomaisen yhdessä suorittamia.”;

57) muutetaan 51 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

a) korvataan a ja b alakohta seuraavasti:

”a) ammatillisten lisäeläkkeiden järjestelmiä ja tapauksen mukaan yksilöllisiä eläketuotteita koskevat lait, asetukset, hallinnolliset määräykset ja yleisohjeet sekä tieto siitä, onko jäsenvaltio päättänyt soveltaa tätä direktiiviä 4 ja 5 artiklan mukaisesti;

b) 49 artiklassa säädetyssä valvojan tarkastusprosessissa käytettävät yleiset periaatteet ja menetelmät, mukaan lukien erityisesti yleiskatsaus niiden riskienarviointikehyksestä;”;

b) korvataan d alakohta seuraavasti:

”d) valvonnan päätavoite, tiedot pääasiallisista toiminnoista ja vuosikertomus niiden toimivaltaisten viranomaisten toiminnasta;”;

c) lisätään alakohdat seuraavasti:

”Ensimmäisessä alakohdassa säädetyn tietojen antamisen on oltava riittävää, jotta eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten noudattamia valvontatapoja voidaan vertailla keskenään.

Ensimmäisen alakohdan a–e kohdassa tarkoitettujen tietojen on oltava saatavilla yhdessä sähköisessä osoitteessa kussakin jäsenvaltiossa.”;

b) lisätään 3 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Toimivaltaisten viranomaisten hallinto- ja johtoelinten jäsenillä on oltava tehtäviensä hoitamiseen ja valtuuksiensa käyttämiseen tarvittava pätevyys, kokemus ja taidot, eikä heitä saa erottaa syistä, jotka liittyvät heidän tehtäviensä asianmukaiseen hoitamiseen tai valtuuksiensa asianmukaiseen käyttöön. Heidät voidaan irtisanoa ainoastaan, jos he eivät enää täytä tehtäviensä suorittamisen edellyttämiä vaatimuksia tai jos heidän on todettu syyllistyneen vakavaan väärinkäytökseen kansallisen lainsäädännön nojalla. Tehtävien suorittamisen edellyttämistä vaatimuksista ja vakavan väärinkäytöksen määritelmästä on säädettävä etukäteen kansallisessa lainsäädännössä.”;

c) lisätään 4 kohta seuraavasti:

”4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset julkaisevat yhdellä julkisella verkkosivustolla selkeät, vertailukelpoiset ja helposti saatavilla olevat tiedot lisäeläkelaitosten hallinnoimien eläkejärjestelmien vuotuisista kokonaiskustannuksista, aiemmasta tuotto- tai arvonkehityksestä ja riskiprofiilista.

Kunkin eläkejärjestelmän ja tapauksen mukaan sijoitusvaihtoehdon osalta julkaistaviin tietoihin on sisällytettävä vähintään seuraavat tiedot:

a) järjestelmän luokittelu riskiprofiilin mukaan;

b) kansallisille toimivaltaisille viranomaisille 50 artiklan 7 kohdan mukaisesti ilmoitetut kokonaiskustannukset ja -maksut ilmaistuna yhtenä vuotuisena prosenttiosuutena edeltävien 12 kuukauden kokonaismaksuosuuksista; ja

c) päättyneiden tilikausien, mukaan lukien viimeisin tilikausi, aiempi tuotto- tai arvonkehitys.

Toisen alakohdan b ja c alakohdassa tarkoitetut tiedot on toimitettava vähintään kymmenen edellisen vuoden ajalta tai, jos järjestelmää on tarjottu alle kymmenen vuoden ajan, kaikkien niiden vuosien ajalta, joina järjestelmää on tarjottu.

Toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava tietojen oikeellisuus ja oikea-aikaisuus ja varmistettava niiden julkaiseminen viipymättä sen jälkeen, kun tällainen tarkistus on saatu päätökseen.”

58) lisätään 55 a artikla seuraavasti:

”*55 a artikla*

Yhteistyöfoorumit

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi siinä tapauksessa, että sillä on perusteltua syytä olla huolissaan jäsenille ja etuudensaajille aiheutuvista kielteisistä vaikutuksista, omasta aloitteestaan tai yhden tai useamman asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä perustaa yhteistyöfoorumin ja koordinoida sitä asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten välisen tietojenvaihdon ja

yhteistyön tehostamiseksi, jos lisäeläkelaitos harjoittaa tai aikoo harjoittaa rajatylittävää toimintaa ja jos tällainen toiminta on merkityksellistä kotijäsenvaltion markkinoille.

2. Edellä oleva 1 kohta ei rajoita asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten oikeutta perustaa yhteistyöfoorumi, jos ne kaikki sopivat sen perustamisesta.

3. Yhteistyöfoorumin perustaminen 1 ja 2 kohdan mukaisesti ei rajoita kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille tässä direktiivissä säädettyä valvontatoimeksiantoa.

4. Asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen pyynnöstä toimitettava kaikki tarvittavat tiedot oikea-aikaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 1094/2010 35 artiklan soveltamista.

5. Jos vähintään kaksi yhteistyöfoorumin toimivaltaista viranomaista on eri mieltä toteutettavan toimen menettelystä tai sisällöstä tai toimen toteuttamatta jättämisestä, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi jonkin asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä tai omasta aloitteestaan auttaa toimivaltaisia viranomaisia pääsemään sopimukseen asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

6. Jos foorumilla on erimielisyyttä ja jos jäseniin ja etuudensaajiin kohdistuvista kielteisistä vaikutuksista tai lisäeläkelaitokseen liittyvän toimen sisällöstä tai toimen toteuttamatta jättämisestä on vakavia huolenaiheita, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi pyytää kotijäsenvaltion toimivaltaista viranomaista käynnistämään lisäeläkelaitoksen toimitiloissa tehtävän tarkastuksen. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on käynnistettävä toimitiloissa tehtävä tarkastus viipymättä ja pyydettävä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista ja muita asianomaisia toimivaltaisia viranomaisia osallistumaan siihen.”;

59) korvataan 59 artikla seuraavasti:

”*59 artikla*

Kansallisten sääntöjen julkaiseminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden toimivaltaiset viranomaiset julkaisevat asianmukaisesti ammatillisten lisäeläkkeiden järjestelmiä koskevan sosiaali- ja työoikeuden vaatimukset, joiden mukaisesti yrityksen rahoittamaa eläkejärjestelmää täytyy hallinnoida vastaanottavassa jäsenvaltiossa ja joita sovelletaan 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun lisäeläkelaitosten rajatylittävään toimintaan.

2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen sisällyttää verkkosivustolleen hyperlinkit toimivaltaisten viranomaisten verkkosivustoille, joilla julkaistaan tiedot tällaisista säännöistä. Tällaisten tietojen on oltava ajantasaisia, ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen on asetettava tiedot saataville verkkosivustollaan siten, että kaikki tällaiset säännöt ryhmitellään asiaan liittyvien eri oikeudenalojen mukaan.

3. Jäsenvaltioiden on perustettava keskitetty asiointipiste, joka vastaa tietojen antamisesta ammatillisten lisäeläkkeiden järjestelmiä koskevan sosiaali- ja työoikeuden vaatimuksista, joiden mukaisesti yrityksen rahoittamaa

eläkejärjestelmää täytyy hallinnoida vastaanottavassa jäsenvaltiossa ja joita sovelletaan lisäeläkelaitosten rajatylittävään toimintaan niiden jäsenvaltiossa. Tällaisen asiointipisteen on oltava tarkoituksenmukainen toimivaltainen viranomainen.

4. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tarkastelee kertomuksessa tässä artiklassa tarkoitettuja jäsenvaltioiden julkistamia sääntöjä tämän direktiivin ja sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan yhteydessä ja tiedottaa niistä komissiolle ennen [julkaisutoimisto lisää päivämäärän, joka on 6 kuukautta tämän direktiivin soveltamispäivämäärästä].”;

60) korvataan 61 ja 62 artikla seuraavasti:

”*61 artikla*

Henkilötietojen käsittely

Käsitellessään henkilötietoja tämän direktiivin puitteissa lisäeläkelaitosten ja toimivaltaisten viranomaisten on suoritettava tehtävänsä asetuksen (EU) 2016/679 mukaisesti. Käsitellessään henkilötietoja tämän direktiivin puitteissa vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen noudattaa asetusta (EU) 2018/1725.

62 artikla

Arviointi

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen antaa viimeistään [julkaisutoimisto lisää päivämäärän, joka on neljä vuotta tämän direktiivin soveltamispäivästä] komissiolle, Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta ja erityisesti seuraavista seikoista:

a) se, missä määrin tällä direktiivillä edistetään ammatillisten lisäeläkkeiden tarjonnan yhdentämistä, tehokkuutta ja laajentamista sisämarkkinoilla, mukaan lukien lisäeläkelaitosten välisen yhdistymisen ja yhteistyön suuntaukset;

b) tämän direktiivin soveltamisesta saatu kokemus, mukaan lukien direktiivin vaikutus lisäeläkelaitosten kokoon, kustannustehokkuuteen, yhdistymiseen ja ammattimaistamiseen sekä sen asema luottamuksen, avoimuuden ja moitteettoman riskienhallinnan edistämisessä jäsenten ja etuudensaajien edun mukaisesti;

c) tämän direktiivin soveltamisalan vapaaehtoinen laajentaminen 4 artiklan mukaisesti ja sen vaikutus lisäeläkkeiden markkinoihin.”;

61) lisätään 64 a artikla seuraavasti:

”*64 a artikla*

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle [julkaisutoimisto lisää voimaantulopäivämäärän] alkaen määräämättömäksi ajaksi 17 artiklan 7 kohdassa ja 38 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 17 artiklan 7 kohdassa ja 38 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Heti, kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevien 17 artiklan 7 kohdan ja 38 artiklan 6 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kolmella kuukaudella.”

2 artikla

Direktiivin (EU) 2016/97 muuttaminen

Muutetaan direktiivi (EU) 2016/97 seuraavasti:

1) lisätään 2 artiklan 1 kohtaan 19 ja 20 alakohta seuraavasti:

”19) ’yksilöllisellä eläketuotteella’ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/1238* 2 artiklan 1 alakohdassa määriteltyä yksilöllistä eläketuotetta.

20) ’eläkkeiden seurantajärjestelmällä’ digitaalista välinettä, tavallisesti suojattua verkkoportaalia tai mobiilisovellusta, jonka avulla yksilöt saavat yleiskatsauksen itselleen kertyneistä eläkeoikeuksista sekä ennusteita tulevista etuuksista kaikissa eläkejärjestelmissä, joiden jäsen tai etuudensaaja kyseinen henkilö on.

---

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1238, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, yleiseurooppalaisesta yksilöllisestä eläketuotteesta (PEPP) (EUVL L 198, 25.7.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1238/oj).”;

2) muutetaan 22 artikla seuraavasti:

a) poistetaan 5 kohdasta sana ”pakolliseen”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos vakuutusten tarjoaja vastaa ammatilliseen lisäeläkkeeseen liittyvien järjestelyjen tarjoamisesta, tällaisten järjestelyjen mahdolliset jäsenet, jäsenet ja etuudensaajat saavat vähintään direktiivin (EU) 2016/2341 36–44 artiklassa tarkoitetut tiedot.”;

3) lisätään 22 a artikla seuraavasti:

”*22 a artikla*

Eläkkeiden seurantajärjestelmät

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos käytössä on eläkkeiden seurantajärjestelmiä, ne kattavat vakuutusyritysten ja vakuutusedustajien hallinnoimat eläkeoikeudet.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutusyritykset ja vakuutusedustajat toimittavat eläkkeiden seurantajärjestelmiin, jos tällainen järjestelmä on perustettu, kaikki tarvittavat tiedot, jotka ovat tarpeen siihen, että asiakkaat saavat kattavan, luotettavan ja ajantasaisen yleiskuvan yksilöllisistä ja ammatillisista etuuksistaan siltä osin kuin nämä etuudet johtuvat vakuutusyritysten tai vakuutusedustajien tarjoamista tai jakamista ammatilliseen lisäeläkkeeseen liittyvistä järjestelyistä tai yksilöllisistä eläketuotteista.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 2 kohdassa tarkoitetut tiedot toimitetaan standardoidussa ja yhteentoimivassa muodossa, jotta eläkkeiden seurantajärjestelmissä voidaan koota yhteen tiedot karttuneesta arvosta, kertyneistä oikeuksista ja ennakoiduista etuuksista johdonmukaisella ja vertailukelpoisella tavalla.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutusyritykset ja vakuutusedustajat ovat edelleen täysin vastuussa toimitettujen tietojen täydellisyydestä ja tarkkuudesta sekä kaikkien tässä artiklassa säädettyjen tiedonantovelvollisuuksien täyttämisestä.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset valvovat tämän artiklan noudattamista ja varmistavat sen sekä toteuttavat korjaavia toimenpiteitä, jos vakuutusyritykset tai vakuutusedustajat eivät toimita täydellisiä, tarkkoja tai oikea-aikaisia tietoja.

6. Eläkkeiden seurantajärjestelmiin toimitettavien tietojen muodon ja rakenteen on oltava 29 artiklan mukaiset.”.

3 artikla

Voimassa olevien sääntöjen jatkaminen

Lisäeläkelaitokset, jotka on rekisteröity tai hyväksytty direktiivin (EU) 2016/2341 nojalla ennen [julkaisutoimisto lisää päivämäärän, joka on 1 päivä ennen tämän direktiivin soveltamispäivää], tunnustetaan automaattisesti lisäeläkelaitoksiksi, jotka on hyväksytty tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen kansallisten säännösten nojalla.

4 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään [julkaisutoimisto lisää

päivämäärän, joka on 2 vuoden kuluttua direktiivin voimaantulosta]. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

5 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

6 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*

SÄÄDÖSEHDOTUKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSTA JA DIGITAALISIA VAIKUTUKSIA KOSKEVA SELVITYS

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA 3
1.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi 3
1.2. Toimintalohko(t) 3
1.3. Tavoite (Tavoitteet) 3
1.3.1. Yleistavoite (Yleistavoitteet) 3
1.3.2. Erityistavoite (Erityistavoitteet) 3
1.3.3. Odotettavissa olevat tulokset ja vaikutukset 3
1.3.4. Tulosindikaattorit 4
1.4. Ehdotus/aloite liittyy 4
1.5. Ehdotuksen/aloitteen perustelut 5
1.5.1. Tarpeet, joihin ehdotuksella/aloitteella vastataan lyhyellä tai pitkällä aikavälillä, sekä aloitteen yksityiskohtainen toteutusaikataulu 5
1.5.2. EU:n osallistumisesta saatava lisäarvo (joka voi olla seurausta eri tekijöistä, kuten koordinoinnin paranemisesta, oikeusvarmuudesta tai toiminnan vaikuttavuuden tai täydentävyyden paranemisesta). EU:n osallistumisesta saatavalla lisäarvolla tarkoitetaan tässä kohdassa arvoa, jonka EU:n osallistuminen tuottaa sen arvon lisäksi, joka olisi saatu aikaan pelkillä jäsenvaltioiden toimilla. 5
1.5.3. Vastaavista toimista saadut kokemukset 5
1.5.4. Yhteensopivuus monivuotisen rahoituskehyksen kanssa ja mahdolliset synergiaedut suhteessa muihin kyseeseen tuleviin välineisiin 5
1.5.5. Arvio käytettävissä olevista rahoitusvaihtoehdoista, mukaan lukien mahdollisuudet määrärahojen uudelleenkohdentamiseen 5
1.6. Ehdotetun toimen/aloitteen ja sen rahoitusvaikutusten kesto 6
1.7. Suunniteltu talousarvion toteuttamistapa / Suunnitellut talousarvion toteuttamistavat 6
2. HALLINNOINTI 7
2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt 7
2.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä(t) 7
2.2.1. Perustelut ehdotetu(i)lle talousarvion toteuttamistavalle(/-tavoille), rahoituksen toteutusmekanismille(/-mekanismeille), maksujärjestelyille sekä valvontastrategialle 7
2.2.2. Tiedot todetuista riskeistä ja niiden vähentämiseksi käyttöön otetuista sisäisistä valvontajärjestelmistä 7
2.2.3. Valvonnan kustannustehokkuutta (valvontakustannusten suhde hallinnoitujen varojen arvoon) koskevat arviot ja perustelut sekä arviot maksujen suoritusajankohdan ja toimen päättämisajankohdan odotetuista virheriskitasoista 7
2.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi 7
3. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET 8

3.1. Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeet ja menopuolen budjettikohdat ... 8
3.2. Arvioidut vaikutukset määrärahoihin ... 9
3.2.1. Yhteenveto arvioiduista vaikutuksista toimintamäärärahoihin ... 9
3.2.1.1. Hyväksytystä talousarviosta peräisin olevat määrärahat ... 9
3.2.1.2. Ulkoisista käyttötarkoitukseensa sidotuista tuloista peräisin olevat määrärahat ... 13
3.2.2. Arvioidut toimintamäärärahoista rahoitetut tuotokset ... 18
3.2.3. Yhteenveto arvioiduista vaikutuksista hallintomäärärahoihin ... 20
3.2.3.1. Hyväksytystä talousarviosta peräisin olevat määrärahat ... 20
3.2.3.2. Ulkoisista käyttötarkoitukseensa sidotuista tuloista peräisin olevat määrärahat ... 20
3.2.3.3. Määrärahat yhteensä ... 20
3.2.4. Henkilöresurssien arvioitu tarve ... 21
3.2.4.1. Hyväksytystä talousarviosta katettavat ... 21
3.2.4.2. Ulkoisilla käyttötarkoitukseensa sidotuilla tuloilla katettavat ... 21
3.2.4.3. Henkilöresurssien kokonaistarve ... 22
3.2.5. Yhteenveto arvioiduista vaikutuksista digitaaliteknologiaan liittyviin investointeihin 23
3.2.6. Yhteensopivuus nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen kanssa ... 23
3.2.7. Ulkopuolisten tahojen rahoitusosuudet ... 23
3.3. Arvioidut vaikutukset tuloihin ... 24
4. DIGITAALISET ULOTTUVUUDET ... 25
4.1. Vaatimukset, joilla on merkitystä digitalisaation kannalta ... 25
4.2. Data ... 26
4.3. Digitaaliset ratkaisut ... 27
4.4. Yhteentoimivuusarviointi ... 29
4.5. Toimenpiteet digitaalisen täytäntöönpanon tukemiseksi ... 29

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

1.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi

Ehdotus direktiiviksi direktiivin (EU) 2016/2341 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse ammatillisten lisäeläkkeiden tarjoamista koskevan kehyksen vahvistamisesta ja direktiivin (EU) 2016/97 muuttamisesta 1.2. Toimintalohko(t)

Pääomamarkkinaunioni, säästö- ja investointiunioni, lisäeläkkeet

1.3. Tavoite (Tavoitteet)

1.3.1. Yleistavoite (Yleistavoitteet)

Tämän direktiivin (EU) 2016/2341 (IORP II -direktiivi) muuttamista koskevan lainsäädäntöehdotuksen ensisijaisina tavoitteina on edistää vahvempia ja kestävämpiä etuudensaajien eläkesäästötuloksia, lisätä avoimuutta sekä kustannusten että tuoton osalta ja vahvistaa riskienhallintakäytäntöjä lisäeläkejärjestelmissä. Lisäksi uudelleentarkastelulla pyritään poistamaan esteitä, jotka haittaavat tehokkaita investointeja reaalitalouteen, ja helpottamaan eläkkeiden tarjoajien skaalautumista, jotta ne voivat hyötyä mittakaavaeduista, parantaa varojen allokointia ja tuottaa enemmän lisäarvoa jäsenille ja etuudensaajille. Uudistuksella pyritään näin nostamaan lisäeläkkeiden toimintaympäristön tasoa, lisäämään niiden arvoa, parantamaan niiden kestävyyttä ja vahvistamaan jäsenten pitkän aikavälin turvaa.

1.3.2. Erityistavoite (Erityistavoitteet)

Direktiiviin (EU) 2016/2341 ehdotettujen muutosten erityistavoitteet ovat seuraavat:

– Yksinkertaistetaan sijoitussääntöjä, jotta voidaan poistaa tarpeettomat sääntelyrajoitukset, jotka rajoittavat yksityisten eläkelaitosten mahdollisuuksia tehdä tehokkaita sijoituksia, vaikka jäsenet ja etuudensaajat eivät kantaisikaan sijoitusriskejä.

– Edistetään mittakaavaetuja, jotka määrittävät lisäeläkelaitosten kyvyn sijoittaa kehittyneisiin, riskialttiimpiin ja epälikvideihin rahoitusvälineisiin.

– Annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus laajentaa direktiivin (EU) 2016/2341 soveltamisalaa laitoksiin, jotka on muutoin jätetty sen soveltamisalan ulkopuolelle, jos tällaisiin laitoksiin ei sovelleta mitään muuta unionin vakavaraisuuskehystä.

– Edistetään eläkesäästöjen ammattimaisempaa ja tehokkaampaa hallinnointia sekä tiukennetaan valvontaa. Vaikka eläkesäästäjät eivät pysty seuraamaan eläkelaitosten toimintaa ja pyytämään korjaavia toimenpiteitä, valvojat voivat ja heidän toimeksiantoonsa olisi kuuluttava hallintojärjestelmän ja sijoitustoiminnan tuloksellisuuden tehokkaampi valvonta.

1.3.3. Odotettavissa olevat tulokset ja vaikutukset

– Eläkesäästämisen tehokkaampi hallinnointi ja valvonta

– Suurempien pitkäaikaisten pääomamarkkinasijoitusten laajuuden ja vakaan saatavuuden edistäminen parantamalla sääntely-ympäristöä, jossa lisäeläkelaitokset toimivat

– Suurempi mittakaava ja rajatylittävät tehokkuusedut lisäeläkesektorilla

– Varovaisuusperiaatteen selkeämpi soveltaminen, joka voi kannustaa lisäeläkelaitoksia ottamaan käyttöön sijoituspolitiikan, jossa riskien vähentäminen yhdistyy tehokkaasti ja tuloksellisesti pitkän aikavälin tuottotavoitteisiin.

1.3.4. Tulosindikaattorit

Tällä ehdotuksella komissio pyrkii mahdollistamaan seuraavat seikat ja seuraamaan niitä:

– eläkelaitosten laajempi yhdistyminen ja skaalautuminen

– suuremmat pitkäaikaiset sijoitukset pääomamarkkinoille ja reaalitalouteen

– toimivaltaisten viranomaisten ilmoittamat eläkesäästöjen alhaisemmat kustannukset ja parempi tuotto.

1.4. Ehdotus/aloite liittyy

☐ uuteen toimeen

☐ uuteen toimeen, joka perustuu pilottihankkeeseen tai valmistelutoimeen

[1]

☑ käynnissä olevan toimen jatkamiseen

☐ yhden tai useamman toimen sulauttamiseen tai uudelleen suuntaamiseen johonkin toiseen/uuteen toimeen

1.5. Ehdotuksen/aloitteen perustelut

1.5.1. Tarpeet, joihin ehdotuksella/aloitteella vastataan lyhyellä tai pitkällä aikavälillä, sekä aloitteen yksityiskohtainen toteutusaikataulu

Tällä ehdotuksella komissio ehdottaa direktiiviä direktiivin (EU) 2016/2341 muuttamisesta. Jäsenvaltioilla on 12 kuukautta aikaa saattaa tällä direktiivillä käyttöön otetut muutokset osaksi kansallista lainsäädäntöään direktiivin voimaantulosta alkaen.

1.5.2. EU:n osallistumisesta saatava lisäarvo (joka voi olla seurausta eri tekijöistä, kuten koordinoinnin paranemisesta, oikeusvarmuudesta tai toiminnan vaikuttavuuden tai täydentävyyden paranemisesta). EU:n osallistumisesta saatavalla lisäarvolla tarkoitetaan tässä kohdassa arvoa, jonka EU:n osallistuminen tuottaa sen arvon lisäksi, joka olisi saatu aikaan pelkillä jäsenvaltioiden toimilla.

Direktiivi ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta on ollut käytössä EU:n tasolla vuodesta 2016, koska vain unionin toimilla voidaan luoda yhteinen sääntelykehys ammatillisten lisäeläkkeiden tarjoajille. Tältä osin sääntöjen tarkistaminen, myös rajatylittävän toiminnan osalta, edellyttää muutosdirektiivin muodossa toteutettavia EU:n tason toimia.

1.5.3. Vastaavista toimista saadut kokemukset

–

1.5.4. Yhteensopivuus monivuotisen rahoituskehyksen kanssa ja mahdolliset synergiaedut suhteessa muihin kyseeseen tuleviin välineisiin

–

1.5.5. Arvio käytettävissä olevista rahoitusvaihtoehdoista, mukaan lukien mahdollisuudet määrärahojen uudelleenkohdentamiseen

Ehdotuksessa selvennetään EIOPAn roolia valvonnan koordinoinnissa, joka on jo olennainen osa sen toimeksiantoa. Yhteistyöfoorumin perustamista koskevan mahdollisuuden nimenomainen käyttöönotto ei muuta EIOPAn toimeksiantoa eikä sen odoteta vaikuttavan sen kykyyn täyttää toimeksiantonsa olemassa olevien resurssien puitteissa.

[1] Sellaisina kuin nämä on määritelty varainhoitoasetuksen 58 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa.

1.6. Ehdotetun toimen/aloitteen ja sen rahoitusvaikutusten kesto

☐ **kesto on rajattu**

– ☐ Toiminta alkaa [PP/KK]VVVV ja päättyy [PP/KK]VVVV.

– ☐ Maksusitoumusmäärärahoihin kohdistuvat rahoitusvaikutukset koskevat vuosia VVVV–VVVV ja maksumäärärahoihin kohdistuvat rahoitusvaikutukset vuosia VVVV–VVVV.

☐ **kestoa ei ole rajattu**

– Käynnistysvaihe alkaa vuonna VVVV ja päättyy vuonna VVVV,

– minkä jälkeen toteutus täydessä laajuudessa.

1.7. Suunniteltu talousarvion toteuttamistapa / Suunnitellut talousarvion toteuttamistavat

☐ **Suora hallinnointi**, jonka komissio toteuttaa käyttämällä

– ☐ yksiköitään, myös unionin edustustoissa olevaa henkilöstöään

– ☐ toimeenpanovirastoja

☐ **Hallinnointi yhteistyössä** jäsenvaltioiden kanssa

☐ **Välillinen hallinnointi**, jossa täytäntöönpanotehtäviä on siirretty

– ☐ kolmansille maille tai niiden nimeämille elimille

– ☐ kansainvälisille järjestöille ja niiden erityisjärjestöille (tarkennettava)

– ☐ Euroopan investointipankille ja Euroopan investointirahastolle

– ☐ varainhoitoasetuksen 70 ja 71 artiklassa tarkoitetuille elimille

– ☐ julkisoikeudellisille yhteisöille

– ☐ sellaisille julkisen palvelun tehtäviä hoitaville yksityisoikeudellisille elimille, joille annetaan riittävät rahoitustakuut

– ☐ sellaisille jäsenvaltion yksityisoikeuden mukaisille elimille, joille on annettu tehtäväksi julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuden täytäntöönpano ja joille annetaan riittävät rahoitustakuut

– ☐ sellaisille elimille tai henkilöille, joille on annettu tehtäväksi toteuttaa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osaston mukaisia yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan erityistoimia ja jotka nimetään asiaa koskevassa perussäädöksessä

– ☐ jäsenvaltioon sijoittautuneille jäsenvaltion yksityisoikeuden tai unionin oikeuden mukaisille elimille, joille voidaan alakohtaisten sääntöjen mukaisesti antaa tehtäväksi unionin varojen tai talousarviotakuiden hoitaminen, siltä osin kuin tällaiset elimet ovat julkisoikeudellisten elinten tai julkisen palvelun tehtäviä hoitavien yksityisoikeudellisten elinten määräysvallassa ja niillä on asianomaisten määräysvaltaa käyttävien elinten yhteisvastuullisten vakuuksien muodossa antamat riittävät rahoitustakuut tai vastaavat rahoitustakuut, jotka voidaan kunkin toimen osalta rajoittaa unionin tuen enimmäismäärään.

Huomautukset:

_

2. HALLINNOINTI

2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt

–

2.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä(t)

2.2.1. Perustelut ehdotetu(i)lle talousarvion toteuttamistavalle(/-tavoille), rahoituksen toteutusmekanismille(/-mekanismeille), maksujärjestelyille sekä valvontastrategialle

–

2.2.2. Tiedot todetuista riskeistä ja niiden vähentämiseksi käyttöön otetuista sisäisistä valvontajärjestelmistä

–

2.2.3. Valvonnan kustannustehokkuutta (valvontakustannusten suhde hallinnoitujen varojen arvoon) koskevat arviot ja perustelut sekä arviot maksujen suoritusajankohdan ja toimen päättämisajankohdan odotetuista virheriskitasoista

–

2.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

–

3. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET 3.1. Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeet ja menopuolen budjettikohdat

- Talousarviossa jo olevat budjettikohdat

Monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeiden ja budjettikohtien mukaisessa järjestyksessä.

Monivuotisen rahoituskehyksen otsake	Budjettikohta	Menolaji	Rahoitusosuudet			
	Numero	JM/EI-JM[39]	EFTA-mailta[40]	ehdokasmailta ja mahdollisilta ehdokasmailta [41]	muilta kolmansilta mailta	muut käyttötarkoitukseensa sidotut tulot
	[XX.YY.YY.YY]	JM/EI-JM	KYLLÄ/EI	KYLLÄ/EI	KYLLÄ/EI	KYLLÄ/EI
	[XX.YY.YY.YY]	JM/EI-JM	KYLLÄ/EI	KYLLÄ/EI	KYLLÄ/EI	KYLLÄ/EI
	[XX.YY.YY.YY]	JM/EI-JM	KYLLÄ/EI	KYLLÄ/EI	KYLLÄ/EI	KYLLÄ/EI

- Uudet perustettaviksi esitetyt budjettikohdat

Monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeiden ja budjettikohtien mukaisessa järjestyksessä.

Monivuotisen rahoituskehyksen otsake	Budjettikohta	Menolaji	Rahoitusosuudet			
	Numero	JM/EI-JM	EFTA-mailta	ehdokasmailta ja mahdollisilta ehdokasmailta	muilta kolmansilta mailta	muut käyttötarkoitukseensa sidotut tulot
	[XX.YY.YY.YY]	JM/EI-JM	KYLLÄ/EI	KYLLÄ/EI	KYLLÄ/EI	KYLLÄ/EI
	[XX.YY.YY.YY]	JM/EI-JM	KYLLÄ/EI	KYLLÄ/EI	KYLLÄ/EI	KYLLÄ/EI
	[XX.YY.YY.YY]	JM/EI-JM	KYLLÄ/EI	KYLLÄ/EI	KYLLÄ/EI	KYLLÄ/EI

39 JM = jaksotetut määrärahat; EI-JM = jaksottamattomat määrärahat.

40 EFTA: Euroopan vapaakauppaliitto.

41 Ehdokasmaat ja soveltuvin osin Länsi-Balkanin mahdolliset ehdokasmaat.

3.2. Arvioidut vaikutukset määrärahoihin

3.2.1. Yhteenveto arvioiduista vaikutuksista toimintamäärärahoihin

– ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä toimintamäärärahoja.

– ☐ Ehdotus/aloite edellyttää toimintamäärärahoja seuraavasti:

3.2.1.1. Hyväksytystä talousarviosta peräisin olevat määrärahat

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Monivuotisen rahoituskehyksen otsake	Numero	

Pääosasto: <…….>			Vuosi	Vuosi	Vuosi	Vuosi	**MRK YHTEENSÄ 2021–2027**
			2024	**2025**	**2026**	**2027**	
Toimintamäärärahat							
Budjettikohta	Sitoumukset	(1a)					**0,000**
	Maksut	(2a)					**0,000**
Budjettikohta	Sitoumukset	(1b)					**0,000**
	Maksut	(2b)					**0,000**
Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat							
Budjettikohta		(3)					**0,000**
Pääosaston <…….> määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	= 1a + 1b + 3	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**
	Maksut	= 2a + 2b + 3	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**

Pääosasto: <…….>			Vuosi	Vuosi	Vuosi	Vuosi	**MRK YHTEENSÄ 2021–2027**
			2024	**2025**	**2026**	**2027**	
Toimintamäärärahat							
Budjettikohta	Sitoumukset	(1a)					**0,000**
	Maksut	(2a)					**0,000**
Budjettikohta	Sitoumukset	(1b)					**0,000**

	Maksut	(2b)						**0,000**
Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat								
Budjettikohta		(3)						**0,000**
Pääosaston <…….> määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	= 1a + 1b + 3	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**		**0,000**
	Maksut	= 2a + 2b + 3	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**		**0,000**
				Vuosi **2024**	Vuosi **2025**	Vuosi **2026**	Vuosi **2027**	**MRK YHTEENSÄ 2021–2027**
Toimintamäärärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	(4)		0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
	Maksut	(5)		0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat YHTEENSÄ	(6)			0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
Monivuotisen rahoituskehyksen **OTSAKKEESEEN <....>**	Sitoumukset	=4+6		**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**
kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	Maksut	=5+6		**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**

Monivuotisen rahoituskehyksen otsake	Numero	

Pääosasto: <…….>			Vuosi **2024**	Vuosi **2025**	Vuosi **2026**	Vuosi **2027**	**MRK YHTEENSÄ 2021–2027**
Toimintamäärärahat							
Budjettikohta	Sitoumukset	(1a)					**0,000**
	Maksut	(2a)					**0,000**
Budjettikohta	Sitoumukset	(1b)					**0,000**

	Maksut	(2b)					**0,000**
Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat							
Budjettikohta		(3)					**0,000**
Pääosaston <…….> määrärahat	Sitoumukset	= 1a + 1b + 3	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**
YHTEENSÄ	Maksut	= 2a + 2b + 3	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**

Pääosasto: <…….>			Vuosi **2024**	Vuosi **2025**	Vuosi **2026**	Vuosi **2027**	**MRK YHTEENSÄ 2021–2027**
Toimintamäärärahat							
Budjettikohta	Sitoumukset	(1a)					**0,000**
	Maksut	(2a)					**0,000**
Budjettikohta	Sitoumukset	(1b)					**0,000**
	Maksut	(2b)					**0,000**
Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat							
Budjettikohta		(3)					**0,000**
Pääosaston <…….> määrärahat	Sitoumukset	= 1a + 1b + 3	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**
YHTEENSÄ	Maksut	= 2a + 2b + 3	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**

			Vuosi **2024**	Vuosi **2025**	Vuosi **2026**	Vuosi **2027**	**MRK YHTEENSÄ 2021–2027**
Toimintamäärärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	(4)	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
	Maksut	(5)	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat YHTEENSÄ	(6)		0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**

Monivuotisen rahoituskehyksen **OTSAKKEESEEN <....>**	Sitoumukset	=4+6	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**
kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	Maksut	=5+6	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**

			Vuosi **2024**	Vuosi **2025**	Vuosi **2026**	Vuosi **2027**	**MRK YHTEENSÄ 2021–2027**
• Toimintamäärärahat (kaikki otsakkeet) YHTEENSÄ	Sitoumukset	(4)	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
	Maksut	(5)	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
• Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat (kaikki otsakkeet) YHTEENSÄ		(6)	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
Monivuotisen rahoituskehyksen **OTSAKKEISIIN 1–6**	Sitoumukset	=4+6	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**
kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ (Viitemäärä)	Maksut	=5+6	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**

Monivuotisen rahoituskehyksen otsake	**7**	”Hallintomenot”

Pääosasto: <…….>		Vuosi **2024**	Vuosi **2025**	Vuosi **2026**	Vuosi **2027**	**MRK YHTEENSÄ 2021–2027**
• Henkilöresurssit		0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
• Muut hallintomenot		0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
Pääosasto <…….> **YHTEENSÄ**	Määrärahat	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**

Pääosasto: <…….>	Vuosi **2024**	Vuosi **2025**	Vuosi **2026**	Vuosi **2027**	**MRK YHTEENSÄ 2021–2027**
• Henkilöresurssit	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**

• Muut hallintomenot		0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
Pääosasto <…….> **YHTEENSÄ**	Määrärahat	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**

Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEESEEN 7 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	(Sitoumukset yhteensä = maksut yhteensä)	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		Vuosi **2024**	Vuosi **2025**	Vuosi **2026**	Vuosi **2027**	**MRK YHTEENSÄ 2021–2027**
Monivuotisen rahoituskehyksen **OTSAKKEISIIN 1–7**	Sitoumukset	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**
kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	Maksut	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**

3.2.1.2. Ulkoisista käyttötarkoitukseensa sidotuista tuloista peräisin olevat määrärahat

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Monivuotisen rahoituskehyksen otsake	Numero	

Pääosasto: <…….>		Vuosi	Vuosi	Vuosi	Vuosi	**MRK YHTEENSÄ 2021–2027**		
		2024	**2025**	**2026**	**2027**			
Toimintamäärärahat								
Budjettikohta	Sitoumukset	(1a)						**0,000**
	Maksut	(2a)						**0,000**
Budjettikohta	Sitoumukset	(1b)						**0,000**
	Maksut	(2b)						**0,000**
Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat								

Budjettikohta			(3)					**0,000**
Pääosaston <…….> määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset		= 1a + 1b + 3	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**
	Maksut		= 2a + 2b + 3	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**
Pääosasto: <…….>	Vuosi		Vuosi	Vuosi	Vuosi	**MRK YHTEENSÄ 2021–2027**		
	2024		**2025**	**2026**	**2027**			
Toimintamäärärahat								
Budjettikohta	Sitoumukset		(1a)					**0,000**
	Maksut		(2a)					**0,000**
Budjettikohta	Sitoumukset		(1b)					**0,000**
	Maksut		(2b)					**0,000**
Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat								
Budjettikohta			(3)					**0,000**
Pääosaston <…….> määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset		= 1a + 1b + 3	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**
	Maksut		= 2a + 2b + 3	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**

			Vuosi	Vuosi	Vuosi	Vuosi	**MRK YHTEENSÄ 2021–2027**
			2024	**2025**	**2026**	**2027**	
Toimintamäärärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	(4)	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
	Maksut	(5)	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat YHTEENSÄ		(6)	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
Monivuotisen rahoituskehyksen **OTSAKKEESEEN <....>**	Sitoumukset	=4+6	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**
kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	Maksut	=5+6	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**

Monivuotisen rahoituskehyksen otsake	Numero	

Pääosasto: <…….>			Vuosi	Vuosi	Vuosi	Vuosi	MRK YHTEENSÄ 2021–2027
			2024	**2025**	**2026**	**2027**	
Toimintamäärärahat							
Budjettikohta	Sitoumukset	(1a)					**0,000**
	Maksut	(2a)					**0,000**
Budjettikohta	Sitoumukset	(1b)					**0,000**
	Maksut	(2b)					**0,000**
Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat							
Budjettikohta		(3)					**0,000**
Pääosaston <…….> määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	= 1a + 1b + 3	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**
	Maksut	= 2a + 2b + 3	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**

Pääosasto: <…….>			Vuosi	Vuosi	Vuosi	Vuosi			MRK YHTEENSÄ 2021–2027
			2024	**2025**	**2026**	**2027**			
Toimintamäärärahat									
Budjettikohta	Sitoumukset	(1a)							**0,000**
	Maksut	(2a)							**0,000**
Budjettikohta	Sitoumukset	(1b)							**0,000**
	Maksut	(2b)							**0,000**
Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat									
Budjettikohta		(3)							**0,000**
Pääosaston <…….> määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	= 1a + 1b + 3	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**
	Maksut	= 2a + 2b + 3	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**

			Vuosi	Vuosi	Vuosi	Vuosi	MRK YHTEENSÄ 2021–2027
			2024	**2025**	**2026**	**2027**	
Toimintamäärärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	(4)	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**

	Maksut	(5)	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat YHTEENSÄ	(6)		0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
Monivuotisen rahoituskehyksen **OTSAKKEESEEN <....>**	Sitoumukset	=4+6	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**
kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	Maksut	=5+6	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**

			Vuosi **2024**	Vuosi **2025**	Vuosi **2026**	Vuosi **2027**	**MRK YHTEENSÄ 2021–2027**
• Toimintamäärärahat (kaikki otsakkeet) YHTEENSÄ	Sitoumukset	(4)	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
	Maksut	(5)	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
• Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat (kaikki otsakkeet) YHTEENSÄ		(6)	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
Monivuotisen rahoituskehyksen **OTSAKKEISIIN 1–6**	Sitoumukset	=4+6	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**
kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ (Viitemäärä)	Maksut	=5+6	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**

Monivuotisen rahoituskehyksen otsake	**7**	”Hallintomenot”

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Pääosasto: <…….>	Vuosi **2024**	Vuosi **2025**	Vuosi **2026**	Vuosi **2027**	**MRK YHTEENSÄ 2021–2027**
• Henkilöresurssit	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
• Muut hallintomenot	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**

Pääosasto <…….> **YHTEENSÄ**	Määrärahat	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**

Pääosasto: <…….>		Vuosi **2024**	Vuosi **2025**	Vuosi **2026**	Vuosi **2027**	**MRK YHTEENSÄ 2021–2027**
• Henkilöresurssit		0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
• Muut hallintomenot		0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
Pääosasto <…….> **YHTEENSÄ**	Määrärahat	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**

Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEESEEN 7 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	(Sitoumukset yhteensä = maksut yhteensä)	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		Vuosi **2024**	Vuosi **2025**	Vuosi **2026**	Vuosi **2027**	**MRK YHTEENSÄ 2021–2027**
Monivuotisen rahoituskehyksen **OTSAKKEISIIN 1–7**	Sitoumukset	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**
kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	Maksut	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**

3.2.2. Arvioidut toimintamäärärahoista rahoitetut tuotokset (ei täytetä erillisvirastojen osalta)

maksusitoumusmäärärahat, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tavoitteet ja tuotokset ⇩			Vuosi **2024**	Vuosi **2025**	Vuosi **2026**	Vuosi **2027**	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)	**YHTEENSÄ**
	TUOTOKSET							

	Tyyppi[42]	Keskimäär. kustannukset	Lkm	Kustannus	Lkm	Kustannus	Lkm	Kustannus	Lkm	Kustannus	Lkm	Kustannus	Lkm	Kustannus	Lkm	Kustannus	Lkm	Kustannus	Lukumäärä yhteensä	Kustannukset yhteensä
ERITYISTAVOITE 1 …[43]																				
– Tuotos																				
– Tuotos																				
– Tuotos																				
Välisumma, erityistavoite 1																				
ERITYISTAVOITE 2 ...																				
– Tuotos																				
Välisumma, erityistavoite 2																				
KAIKKI YHTEENSÄ																				

42 Tuotokset ovat tuloksena olevia tuotteita ja palveluita (esim. rahoitettujen opiskelijavaihtojen määrä tai rakennetut tiekilometrit).

43 Kuten kuvattu kohdassa 1.3.2. ”Erityistavoite (Erityistavoitteet)”.

3.2.3. Yhteenveto arvioiduista vaikutuksista hallintomäärärahoihin

– ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä hallintomäärärahoja.

– ☐ Ehdotus/aloite edellyttää hallintomäärärahoja seuraavasti:

3.2.3.1. Hyväksytystä talousarviosta peräisin olevat määrärahat

HYVÄKSYTYT MÄÄRÄRAHAT	Vuosi 2024	Vuosi 2025	Vuosi 2026	Vuosi 2027	YHTEENSÄ 2021–2027
OTSAKE 7					
Henkilöresurssit	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
Muut hallintomenot	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
OTSAKE 7, välisumma	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**
OTSAKKEESEEN 7 sisältymättömät					
Henkilöresurssit	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
Muut hallintomenot	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
OTSAKKEESEEN 7 sisältymättömät, välisumma	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**
YHTEENSÄ	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**

3.2.3.2. Ulkoisista käyttötarkoitukseensa sidotuista tuloista peräisin olevat määrärahat

ULKOISET KÄYTTÖTARKOITUKSEENSA SIDOTUT TULOT	Vuosi 2024	Vuosi 2025	Vuosi 2026	Vuosi 2027	YHTEENSÄ 2021–2027
OTSAKE 7					
Henkilöresurssit	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
Muut hallintomenot	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
OTSAKE 7, välisumma	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**
OTSAKKEESEEN 7 sisältymättömät					
Henkilöresurssit	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
Muut hallintomenot	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
OTSAKKEESEEN 7 sisältymättömät, välisumma	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**
YHTEENSÄ	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**

3.2.3.3. Määrärahat yhteensä

HYVÄKSYTYT MÄÄRÄRAHAT + ULKOISET KÄYTTÖTARKOITUKSEENSA SIDOTUT TULOT YHTEENSÄ	Vuosi 2024	Vuosi 2025	Vuosi 2026	Vuosi 2027	YHTEENSÄ 2021–2027
OTSAKE 7					
Henkilöresurssit	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
Muut hallintomenot	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
OTSAKE 7, välisumma	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**
OTSAKKEESEEN 7 sisältymättömät					
Henkilöresurssit	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
Muut hallintomenot	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**

OTSAKKEESEEN 7 sisältymättömät, välisumma	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**
YHTEENSÄ	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**

Henkilöresursseja ja muita hallintomenoja koskeva määrärahatarve katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetuilla pääosaston määrärahoilla ja/tai pääosastossa toteutettujen uudelleenjärjestelyjen tuloksena saaduilla määrärahoilla sekä tarvittaessa sellaisilla lisäresursseilla, jotka toimea hallinnoiva pääosasto voi saada käyttöönsä vuotuisessa määrärahojen jakomenettelyssä talousarvion puitteissa.

3.2.4. Henkilöresurssien arvioitu tarve

– ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä henkilöresursseja.

– ☐ Ehdotus/aloite edellyttää henkilöresursseja seuraavasti:

3.2.4.1. Hyväksytystä talousarviosta katettavat

Arvio kokoaikaiseksi henkilöstöksi muutettuna

HYVÄKSYTYT MÄÄRÄRAHAT		Vuosi **2024**	Vuosi **2025**	Vuosi **2026**	Vuosi **2027**
• Henkilöstötaulukkoon sisältyvät virat/toimet (virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt)					
20 01 02 01 (päätoimipaikka ja komission edustustot EU:ssa)		0	0	0	0
20 01 02 03 (unionin edustustot)		0	0	0	0
01 01 01 01 (epäsuora tutkimustoiminta)		0	0	0	0
01 01 01 11 (suora tutkimustoiminta)		0	0	0	0
Muu budjettikohta (mikä?)		0	0	0	0
• Ulkopuolinen henkilöstö (kokoaikaiseksi muutettuna)					
20 02 01 (kokonaismäärärahoista katettavat sopimussuhteiset toimihenkilöt ja kansalliset asiantuntijat)		0	0	0	0
20 02 03 (sopimussuhteiset ja paikalliset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja nuoremmat asiantuntijat unionin edustustoissa)		0	0	0	0
Hallinnollisen tuen budjettikohta [XX.01.YY.YY]	– päätoimipaikassa	0	0	0	0
	– unionin edustustoissa	0	0	0	0
01 01 01 02 (sopimussuhteiset toimihenkilöt ja kansalliset asiantuntijat – epäsuora tutkimustoiminta)		0	0	0	0
01 01 01 12 (sopimussuhteiset toimihenkilöt ja kansalliset asiantuntijat – suora tutkimustoiminta)		0	0	0	0
Muu budjettikohta (mikä?) – Otsake 7		0	0	0	0
Muu budjettikohta (mikä?) – Otsakkeen 7 ulkopuolella		0	0	0	0
YHTEENSÄ		**0**	**0**	**0**	**0**

3.2.4.2. Ulkoisilla käyttötarkoitukseensa sidotuilla tuloilla katettavat

ULKOISET KÄYTTÖTARKOITUKSEENSA SIDOTUT TULOT	Vuosi **2024**	Vuosi **2025**	Vuosi **2026**	Vuosi **2027**
• Henkilöstötaulukkoon sisältyvät virat/toimet (virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt)				
20 01 02 01 (päätoimipaikka ja komission edustustot EU:ssa)	0	0	0	0
20 01 02 03 (unionin edustustot)	0	0	0	0
01 01 01 01 (epäsuora tutkimustoiminta)	0	0	0	0
01 01 01 11 (suora tutkimustoiminta)	0	0	0	0
Muu budjettikohta (mikä?)	0	0	0	0

• Ulkopuolinen henkilöstö (kokoaikaiseksi muutettuna)					
20 02 01 (kokonaismäärärahoista katettavat sopimussuhteiset toimihenkilöt ja kansalliset asiantuntijat)		0	0	0	0
20 02 03 (sopimussuhteiset ja paikalliset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja nuoremmat asiantuntijat unionin edustustoissa)		0	0	0	0
Hallinnollisen tuen budjettikohta [XX.01.YY.YY]	– päätoimipaikassa	0	0	0	0
	– unionin edustustoissa	0	0	0	0
01 01 01 02 (sopimussuhteiset toimihenkilöt ja kansalliset asiantuntijat – epäsuora tutkimustoiminta)		0	0	0	0
01 01 01 12 (sopimussuhteiset toimihenkilöt ja kansalliset asiantuntijat – suora tutkimustoiminta)		0	0	0	0
Muu budjettikohta (mikä?) – Otsake 7		0	0	0	0
Muu budjettikohta (mikä?) – Otsakkeen 7 ulkopuolella		0	0	0	0
YHTEENSÄ		**0**	**0**	**0**	**0**

3.2.4.3. Henkilöresurssien kokonaistarve

HYVÄKSYTYT MÄÄRÄRAHAT + ULKOISET KÄYTTÖTARKOITUKSEENSA SIDOTUT TULOT YHTEENSÄ		Vuosi **2024**	Vuosi **2025**	Vuosi **2026**	Vuosi **2027**
• Henkilöstötaulukkoon sisältyvät virat/toimet (virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt)					
20 01 02 01 (päätoimipaikka ja komission edustustot EU:ssa)		0	0	0	0
20 01 02 03 (unionin edustustot)		0	0	0	0
01 01 01 01 (epäsuora tutkimustoiminta)		0	0	0	0
01 01 01 11 (suora tutkimustoiminta)		0	0	0	0
Muu budjettikohta (mikä?)		0	0	0	0
• Ulkopuolinen henkilöstö (kokoaikaiseksi muutettuna)					
20 02 01 (kokonaismäärärahoista katettavat sopimussuhteiset toimihenkilöt ja kansalliset asiantuntijat)		0	0	0	0
20 02 03 (sopimussuhteiset ja paikalliset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja nuoremmat asiantuntijat unionin edustustoissa)		0	0	0	0
Hallinnollisen tuen budjettikohta [XX.01.YY.YY]	– päätoimipaikassa	0	0	0	0
	– unionin edustustoissa	0	0	0	0
01 01 01 02 (sopimussuhteiset toimihenkilöt ja kansalliset asiantuntijat – epäsuora tutkimustoiminta)		0	0	0	0
01 01 01 12 (sopimussuhteiset toimihenkilöt ja kansalliset asiantuntijat – suora tutkimustoiminta)		0	0	0	0
Muu budjettikohta (mikä?) – Otsake 7		0	0	0	0
Muu budjettikohta (mikä?) – Otsakkeen 7 ulkopuolella		0	0	0	0
YHTEENSÄ		**0**	**0**	**0**	**0**

Ehdotuksen toteuttamiseksi tarvittava henkilöstö (kokoaikaiseksi muutettuna):

Katetaan komission yksiköissä käytettävissä olevalla henkilöstöllä	**Poikkeuksellinen lisähenkilöstö***		
	Rahoitetaan otsakkeesta 7 tai tutkimusmäärärahoista	**Rahoitetaan BA-budjettikohdasta**	**Rahoitetaan maksuilla**

Henkilöstötaulukkoon sisältyvät virat/toimet	Ei sovelleta
Ulkopuolinen henkilöstö (sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö)	

Kuvaus henkilöstön tehtävistä:

Virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt	
Ulkopuolinen henkilöstö	

3.2.5. Yhteenveto arvioiduista vaikutuksista digitaaliteknologiaan liittyviin investointeihin

Pakollinen: jäljempänä olevaan taulukkoon olisi sisällytettävä paras arvio ehdotuksen/aloitteen aiheuttamista digitaaliteknologiaan liittyvistä investoinneista.

Jos ehdotuksen/aloitteen toteuttaminen sitä edellyttää, otsakkeen 7 määrärahat olisi poikkeuksellisesti esitettävä nimetyllä rivillä.

Otsakkeiden 1–6 määrärahat olisi otettava huomioon rivillä ”Toimenpideohjelmien ohjelmatason tietotekniikkamenot”. Näillä menoilla tarkoitetaan toimintatalousarviota, jota käytetään suoraan aloitteen täytäntöönpanoon liittyvien tietoteknisten alustojen/välineiden uudelleenkäyttöön/ostoon/kehittämiseen sekä niihin liittyviin investointeihin (esimerkiksi lisenssit, koulutus, tietojen säilyttäminen). Tässä taulukossa annettujen tietojen olisi oltava yhdenmukaisia 4 jaksossa ”Digitaaliset ulottuvuudet” esitettyjen yksityiskohtien kanssa.

YHTEENSÄ Digitaaliteknologiaan ja tietotekniikkaan liittyvät määrärahat	Vuosi **2024**	Vuosi **2025**	Vuosi **2026**	Vuosi **2027**	**MRK YHTEENSÄ 2021–2027**
OTSAKE 7					
Tietotekniikkamenot (toimielintasolla)	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
OTSAKE 7, välisumma	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**
OTSAKKEESEEN 7 sisältymättömät					
Toimenpideohjelmien ohjelmatason tietotekniikkamenot	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
OTSAKKEESEEN 7 sisältymättömät, välisumma	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**
YHTEENSÄ	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**

3.2.6. Yhteensopivuus nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen kanssa

Ehdotus/aloite

– ☐ voidaan rahoittaa kokonaan kohdentamalla menoja uudelleen monivuotisen rahoituskehyksen kyseisen otsakkeen sisällä

– ☐ edellyttää monivuotisen rahoituskehyksen kyseiseen otsakkeeseen sisältyvän kohdentamattoman liikkumavaran ja/tai monivuotista rahoituskehystä koskevassa asetuksessa määriteltyjen erityisvälineiden käyttöä

– ☐ edellyttää monivuotisen rahoituskehyksen tarkistamista.

3.2.7. Ulkopuolisten tahojen rahoitusosuudet

Ehdotuksen/aloitteen

– ☐ rahoittamiseen ei osallistu ulkopuolisia tahoja

– ☐ rahoittamiseen osallistuu ulkopuolisia tahoja seuraavasti (arvio):

Määrärahat, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	Vuosi **2024**	Vuosi **2025**	Vuosi **2026**	Vuosi **2027**	Yhteensä
Rahoitukseen osallistuva taho					
Yhteisrahoituksella katettavat määrärahat YHTEENSÄ					

3.3. Arvioidut vaikutukset tuloihin

– ☐ Ehdotuksella/aloitteella ei ole vaikutuksia tuloihin.

– ☐ Ehdotuksella/aloitteella on vaikutuksia tuloihin seuraavasti:

  – ☐ vaikutuksia omiin varoihin

  – ☐ vaikutuksia muihin tuloihin

  – ☐ tulot on kohdennettu menopuolen budjettikohtiin

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tulopuolen budjettikohta:	Käytettävissä olevat määrärahat kuluvana varainhoitovuonna	Ehdotuksen/aloitteen vaikutus[44]			
		Vuosi **2024**	Vuosi **2025**	Vuosi **2026**	Vuosi **2027**
Momentti ….					

Vastaava(t) menopuolen budjettikohta/-kohdat käyttötarkoitukseensa sidottujen tulojen tapauksessa:

–

Muita huomautuksia (esim. tuloihin kohdistuvan vaikutuksen laskentamenetelmä/-kaava tai muita lisätietoja).

[44] Perinteiset omat varat (tulli- ja sokerimaksut) on ilmoitettava nettomääräisinä eli bruttomäärästä on vähennettävä kantokuluja vastaava 20 prosentin osuus.

4. DIGITAALISET ULOTTUVUUDET

4.1. Vaatimukset, joilla on merkitystä digitalisaation kannalta

Luettelo vaatimuksista, joilla on merkitystä digitalisaation kannalta

Viittaus vaatimukseen	Vaatimuksen kuvaus	Toimijat, joihin vaatimus vaikuttaa tai joita se koskee	Ylätason prosessit	Luokka
11 artikla	Kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten välistä tietojenvaihtoa olisi nopeutettava, mikä mahdollistaisi tiiviimmän koordinoinnin, tarvittaessa myös Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen, jäljempänä ’EIOPA’, osallistumisen kautta. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki rajatylittävään toimintaan ja rajatylittäviin menettelyihin liittyvät menettelyt ja muodollisuudet voidaan hoitaa helposti sähköisesti.	Kansalliset toimivaltaiset viranomaiset, EIOPA	Tietojenvaihto	Data/tiedot, prosessien automatisointi, digitaalinen ratkaisu, digitaalinen julkinen palvelu
22 a artikla	Jos käytössä on eläkkeiden seurantajärjestelmiä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutusyritykset ja vakuutusedustajat toimittavat eläkkeiden seurantajärjestelmiin,	Jäsenvaltiot, vakuutusyritykset ja vakuutusedustajat	Tietojen toimittaminen	Data/tiedot, digitaalinen ratkaisu, digitaalinen julkinen palvelu

	jos tällaisia järjestelmiä on perustettu, kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen siihen, että asiakkaat saavat kattavan, luotettavan ja ajantasaisen yleiskuvan yksilöllisistä ja ammatillisista eläkeoikeuksistaan.			
37 a artikla	Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lisäeläkelaitokset toimittavat eläkkeiden seurantajärjestelmiin, jos tällainen järjestelmä on perustettu, kaikki tarvittavat tiedot, jotta jäsenet ja etuudensaajat saavat kattavan, luotettavan ja ajantasaisen yleiskuvan ammatillisista ja yksilöllisistä eläkeoikeuksistaan. Lisäeläkelaitokset ovat edelleen täysin vastuussa toimitettujen tietojen täydellisyydestä ja tarkkuudesta sekä kaikkien tiedonantovelvollisuuksien täyttämisestä. Eläkkeiden seurantajärjestelmiin toimitettavien tietojen muodon ja rakenteen on mahdollisimman pitkälle varmistettava yhdenmukaisuus komission delegoidun asetuksen (EU) 2021/473 kanssa.	Jäsenvaltiot, lisäeläkelaitokset	Tietojen toimittaminen	Data/tiedot, digitaalinen ratkaisu, digitaalinen julkinen palvelu
55 a artikla	EIOPA voi omasta aloitteestaan tai yhden tai useamman asianomaisen toimivaltaisen	Kansalliset toimivaltaiset viranomaiset, EIOPA	Julkaiseminen, seuranta, rekisterin hallinta	Data/tiedot, digitaaliset julkiset palvelut

	viranomaisen pyynnöstä perustaa yhteistyöfoorumin ja koordinoida sitä asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten välisen tietojenvaihdon ja yhteistyön tehostamiseksi, jos lisäeläkelaitos harjoittaa tai aikoo harjoittaa rajatylittävää toimintaa. Asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava kaikki tarvittavat tiedot hyvissä ajoin.			

4.2. Data

Ylätason kuvaus soveltamisalaan kuuluvasta datasta/tiedosta ja siihen liittyvistä standardeista/eritelmistä

Datan/tietojen tyyppi	Viittaus vaatimukseen	Standardi ja/tai eritelmä (tapauksen mukaan)
Tiedot, jotka ovat tarpeen, jotta jäsenet ja etuudensaajat saavat kattavan, luotettavan ja ajantasaisen yleiskuvan ammatillisista ja yksilöllisistä eläkeoikeuksistaan	22 a artikla, 37 a artikla	Kansalliset toimivaltaiset viranomaiset määrittelevät
Rajatylittävään toimintaan ja rajatylittäviin menettelyihin liittyvät tiedot, yhteistyöfoorumit	11 artikla, 55 a artikla	EIOPA määrittelee

Data-/tietovirrat

Datan/tietojen tyyppi	Viittaus vaatimukseen	Datan/tietojen toimittaja	Datan/tietojen vastaanottaja	Datan-/tiedonvaihdon käynnistävä tekijä	Toimittamistiheys (tarvittaessa)

Tiedot, jotka ovat tarpeen, jotta jäsenet ja etuudensaajat saavat kattavan, luotettavan ja ajantasaisen yleiskuvan ammatillisista ja yksilöllisistä eläkeoikeuksistaan	22 a artikla, 37 a artikla	Lisäeläkelaitokset, vakuutusyritykset ja vakuutusedustajat	Eläkkeiden seurantajärjestelmän tarjoaja	//	//
Rajatylittävään toimintaan ja rajatylittäviin menettelyihin liittyvät tiedot, yhteistyöfoorumit	11 artikla, 55 a artikla	Kansalliset toimivaltaiset viranomaiset	Kansalliset toimivaltaiset viranomaiset, EIOPA	//	//

4.3. Digitaaliset ratkaisut

Ks. edellä oleva kohta

Digitaalinen ratkaisu	Viittaukset vaatimuksiin	Pääasialliset ratkaisulta odotettavat toiminnot	Vastaava taho	Miten saavutettavuus otetaan huomioon?	Miten uudelleenkäytettävyys otetaan huomioon?	Tekoälyteknologioiden käyttö (tarvittaessa)
Nykyisten eläkkeiden seurantajärjestelmien päivittäminen	22 a artikla, 37 a artikla	Lisäeläkelaitokset, vakuutusyritykset ja vakuutusedustajat sekä vakuutusten tarjoajat voivat toimittaa eläkkeiden seurantajärjestelmiin, jos tällaisia järjestelmiä on,	Eläkkeiden seurantajärjestelmän tarjoaja, kansalliset toimivaltaiset viranomaiset	Kansalliset toimivaltaiset viranomaiset määrittelevät	Kansalliset toimivaltaiset viranomaiset määrittelevät	Ei

		kaikki tarvittavat tiedot, jotta asiakkaat saavat kattavan, luotettavan ja ajantasaisen yleiskuvan yksilöllisistä ja ammatillisista eläkeoikeuksista an				
Yhteistyöfoorumit	11 artikla, 55 artikla	Rajatylittävään toimintaan ja rajatylittäviin menettelyihin liittyvien tietojen antaminen	Kansalliset toimivaltaiset viranomaiset	EIOPA määrittelee	EIOPA määrittelee	Ei

Eläkkeiden seurantajärjestelmät

Digitaalinen ja/tai alakohtainen politiikka (tarvittaessa)	Selvitys vastaavuudesta
Tekoälysäädös	–
EU:n kyberturvallisuuskehys	Rajoittamatta asetuksen (EU) 2016/679 soveltamista jäsenvaltioiden on varmistettava tämän direktiivin soveltamista varten kerättyjen ja tallennettujen tietojen turvallisuus, eheys, aitous ja luottamuksellisuus Kansalliset toimivaltaiset viranomaiset täsmentävät
eIDAS	–
Muut	//

Yhteistyöfoorumit

Digitaalinen ja/tai alakohtainen politiikka (tarvittaessa)	Selvitys vastaavuudesta

Tekoälysäädös	–
EU:n kyberturvallisuuskehys	Rajoittamatta asetuksen (EU) 2016/679 soveltamista jäsenvaltioiden on varmistettava tämän direktiivin soveltamista varten kerättyjen ja tallennettujen tietojen turvallisuus, eheys, aitous ja luottamuksellisuus EIOPA täsmentää
eIDAS	EIOPA täsmentää
Muut	//

4.4. Yhteentoimivuusarviointi

Digitaalinen julkinen palvelu tai digitaalisten julkisten palvelujen ryhmä	Kuvaus	Viittaus vaatimukseen	Muu yhteentoimivuusratkaisu
Yhteistyöfoorumi	Rajatylittävään toimintaan liittyvät tiedot; asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten välisen tietojenvaihdon ja yhteistyön tehostaminen, kun lisäeläkelaitos harjoittaa tai aikoo harjoittaa rajatylittävää toimintaa	11 artikla, 55 a artikla	//
Eläkkeiden seurantajärjestelmät	Ajantasaiset tiedot jäsenten ja etuudensaajien eläkeoikeuksista	22 a artikla, 37 a artikla	//

4.5. Toimenpiteet digitaalisen täytäntöönpanon tukemiseksi

–